

14-1861

1861

II
Cast
1861

24365 II C. g. 2

V natis teh pesem so milostivi knez
gospod gospod

ANTON ALOJZ,

Ljubljanski Škof,

31. Grudna 1832 dovolili.

IN= 030007439

PREDGOVOR

k p e r v i m u n a t i s u.

Pred tremi leti sim vam, ljubi pevci in pevke! podal nedeljske pesmi, vzete iz Evangelija vsake nedelje med letam, s temi serčnimi željami, de bi se vernih serca bolj od posvetniga odtergale, se na perutih petja k svojimu Stvarniku povzdigvale, per plamenu svete ljubezni in božjiga spoznanja vnele; de bi božja služba z veči gorečnostjo obhajana, in tako čast našiga Boga in Gospoda Jezusa Kristusa povikšana bila. Iz ravno tega svetiga namena vam zdej podam pesmi v godove in praznike celiga leta, katere sim tudi, kakor nedeljske, s cerkvenimi molitvami prevedil. Tudi sim preskerbel viže, kakor per nedeljskih pesmih, po katerih se imajo te pesmi peti, in tako za potrebe bravcov, pevcev in paslušavcov po svoji moči vse storil.

Petje ni samo dar božji, razločeno od govorjenja, ampak ima v sebi večji moč, kakor vsa zgovornost. Petje namreč tolaži žalostne

serca, napolnuje s svetimi občutljeji, odganja hude misli, razdeva moč hudičevo, odpéra studentce sladkiga veselja, navdaja z božjim miram, navdihuje z željami pobožnosti, nas poterduje v zopernostih sedanjiga življenja, in nagiba s. Duha, de se k nam perbližuje.

Zato je cerkev božja od prvih let petje v svoje opravila, v božjo službo vpeljala, in tajisto še vedno s pravo skerbjo ohranjuje, de bi nam, vernim, bilo k duhovnemu pridu.

Kako lepo pesem so peli Izraelovi otroci po iz-hodu iz Egipta, kadar jih je Bog iz rok sovražnikov očitno rešil, katere je v morji potopil; Izraelci pa so s suho nogo skozinj šli. Pojmo Gospodu, so peli; zakaj on se je slovečiga in častitljiviga skazal, konja in jezdic je v morje vergel; Faraonove vozove in njegovo vojsko je v morji potopil; njegovi nar gorši poglavarji so v rudečim morji potonili. Sovražnik je rekel: Jest se bom za njimi spustil, in jih bom zgrabil, ta rop bom razdelil in svoje serce ohladil; svoj meč bom izderl, in moja roka jih bo pomorila. Ali tvoj veter, Gospod, je potegnil, in morje jih je pokrilo, oni so se pogreznili kakor svinec v tih silnih vodah. II. Mojz. 15.

David, zares mož po volji božji, je velik in imeniten zavoljo svoje serčnosti, modrosti in pravice; vender pa še bolj zavoljo svojih svetih

pesem, katere nam odpró studente njegove notranje moči, katera je izvirala iz prave žive vere, nepremaknjeniga zaupanja in ponižne ljubezni do Boga. Le berite njegove pesmi, imenovane psalme, bote vidili, s kakšno britkostjo svoje grehe premišljuje, ves oplášen in pobit, ne ve kam se obrniti, ako se ga Bog ne bode usmilil; kako se zopet na Gospodovo dobroto zanaša in se zaupljivo tolaži, kako po otročje njega prosi in se mu perporočuje; s kakšno krotkostjo se božji volji podverže in z grehi zaslužene kazni prenese, kako skerbno odganja britko žalost od svojiga serca, de bi ne obupal; kako ljubezen do Boga budi v sebi in jo ponavlja; kako v živo spozna dobrote božje in je hvaležen, kako nič se nad srečo hudobnih ne pohujša, kako verno povsot vidi perst božje vsigamogočnosti; kako se z revne zemlje, iz doline solzá k nebesam povzdiguje; kakor se povzdigne oplášena tica na višave, na visoko drevo, tako ta kraljevi pevec v premišljevanji in zaupanji Sionske gore svoj počitek najde. Te pesmi je rekel pred šotoram Gospodovim peti, in je k temu namenu tri verste pevcov postavil; in ravno te pesmi so bile tudi v tempeljnu ohranjene, kadar so bili darovi Bogu k časti perneseni.

Kaj bom rekel od visoke pesmi kralja Salomona, ktera je popisovanje prečudne ljubezni Jezusove do cerkve, njegove neveste? kaj od žalostne pesmi preroka Jeremija, kteri je nad

razdjanjem Jeruzalemskiga mesta milo jokal? kaj od vesele pesmi treh mladenčev v Babilonski peči? kaj od duhovniga poskakovanja Caharija, očeta sv. Janeza kerstnika? kaj od prečiste device matere Marije, ki je svojo teto Elizabeto obiskala: Moja duša povikšuje Gospoda, in moj duh poskakuje v Bogu, mojim Zveličarji? Ali se ni nje duh v Boga ves vtopil, ves odvezan od vsih pozemeljskih zvez? Ali nam ni sladko petje nebeških duhov znamenje, de je vojvod miru, vir veselja, oče prihodnjih časov na svet rojen? De bi se tudi mi v duhu veselili, temu novemu kralju hvalne pesmi peli!

Torej so že prvi kristjani per obhajanju svetih skrivnost, ali pa tudi po zavžitku časnih darov prepevali, in se s hvaležnimi pesmimi Bogu in Jezusu perporočevali, pa tudi med delam ali po potih prepevali. De bi se to per božji službi bolj spodobno godilo, so v Antiohii psalme nasproti prepevali, katerim je sveti Ambrož predpevke naredil, kakoršne še dan današnji imamo. Tudi s. Efrem je nekaj svetih pesem za duhovno opravilo zložil; tudi Prudenci okoli štiri sto let po Jezusovim rojstvu in drugi sveti pevci so k duhovnemu dobičku, k svetimu poskakovanju, k obujenju zaželenih sladčic, k povzdigovanju serca pesmi skladali.

Cerkev ima tukej na zemlji svoje prijetno petje, ktero se ni veliko spremenilo in ni ne-

halo, če se je tudi veliko drugih reči prenaredilo in še zdej so psalmi, pa tudi druge pesmi nam zelo prijetne in petje bode v cerkvi vedno ostalo, dokler se ne bomo vsi verni s pevci na sveti gori Sionski v nebesih združili, dokler ne bomo pili per potokih Zveličarjevih, dokler ne bomo neprenehama Bogu in Jagnjetu peli nebeške Aleluje.

Sveti Janez Krizostom v pridigi v en in štirideseti psalm tako govori od petja: Ker je Bog vidil, de je človek k dobri mu tožljiv, in v djanji zanikern, de hitro upeša, je hotel delo prijetno narediti in trudnost pomanjšati, ter je prerokvanje s petjem sklenil, de bi nas viža k petju in med petjem mečila. Nobena stvar naše duše tako ne povzdigne, od pozemeljskiga ne loči, od telesnih zvez ne reši, z ljubeznijo do prave modrosti ne napolni, de vse posvetno zaničujemo, kakor petje svetih pesem. Naši natorji je petje tako perrojeno, de otroke, kadar jokajo, in so žalostni, s petjem utolažijo, in zdajci zaspé. S petjem si popotniki na poti, kmetje, kadar grozdje obirajo in vino tlačijo ali kaj družiga delajo, mornarji, kadar se čez morje peljajo, ženske, kadar predejo ali tkejo, posebej ali skupej kratki čas delajo, de na težo dela pozabijo in tajisto lože preneso.

Ker nam je veselje do petja perrojeno, de hudič kakih gerdih in ostudnih pesem ne za-

trosi in ž njimi naših sere ne popači, je Bog psalme dal, de imamo od njih duhovni prid, pa tudi kratek čas: zakaj iz posvetnih pesem pride žalost in škoda, in veliko težavnih reči, katere narede dušo slabeji in bolj mehkužno, iz duhovniga petja pa izvira velik dobiček, posvečenje serca in prava modrost, ker sveti Duh hitro v serce pevčevo perleti.

V mestu Filipah sta bila sv. Pavel in Sila njegov tovarš v ječo veržena; tako se bere v Apost. djanji 16. postavi, in varh je nju noge v klado djal. O polnoči pa sta molila in Boga hvalila, in jetniki po ječi so ji slišali; na enkrat pa je velik potres vstal, tako de se je ječa iz tál tresla, in zdajci so se vrata odperle in vsih železje je odjenjalo. Poglej, pravi zgoraj imenovani učenik, naglo in očitno moč petja. Če sta bila tudi v kladi, v ječi, med tolovaji, nista vender nič škode terpela, ampak še druge s svojo močjo razsvetila; petje je duše jetnikov, kateri so poslušali, spremenilo, de so od vsih verige odpadle; pa ne samo njima je bilo k potolaženju in jetnikom k prostosti, ampak tudi varhu k zveličanju; zakaj on jih je potem iz ječe izpeljal, jima rane spral, ji z jedjo poživil, verval besedi, katero je iz nju ust slišal, in tisto noč z vso svojo hišo keršen bil.

Pravi pa nam sv. Pavel: „Učite in opominjajte se med seboj s psalmi, s hval-

nimi pesmimi, pojte Bogu v svojih srcih“, (Kol. 3, 16.), to je, razumno, in ni zadosti, besede z jezikom izgovarjati, duh bi pa povsot drugot letal, temuč, de duša sliši besede jezikove. S. Avguštin pa pravi: **Pojte z jezikom, pojte s srcem, pojte z življenjem**, mi ne pojemo takrat, kadar glas dajemo; je tudi notranje petje za dušne ušesa; z ustmi pojemo, de se budimo, s srcem pa, de Bogu dopademo; nekteri pojo z ustmi, s srcem molčé; drugi z gerlam molče, pa s srcem pojo.

Pojte torej, prelubi pevci in pevke, svete pesmi; verzite od sebe tiste posvetne popevke, s kterimi vrage kličete, angela varha odganjate, dušo ranite, vest obtežate; pojte jih sami sebi ali drugim; doma ali na delu, ob delavnikih in praznikih, de bote deležni duhovniga dobička. Sam sveti Avguštin pove, de je bil še merzel in prazen gorkote, božjiga duha; ali kadar je v cerkvi slišal hvalno in duhovno petje, je bil ves omečen; tako tudi vi sami ali pa drugi, bote s petjem zbujeni k pobožnosti. Iz ravno tega namena je petje po cerkvah, kadar se Bogu služba opravlja, ne de bi vašim ušesam dobro djalo, temuč, de bi vas v globočini serca prijelo, k božji hvali povzdignilo; le tisti kristjani, kteri nimajo duhovniga počutenja, in iz cerkve tako merzli pridejo, kakor vanjo gredo, ne bodo teh besedi razumeli, ne bodo pesemskih besedi radi poslušali, nikoli pre-

mišljevali; pa tudi od molitve, katero sicer z besedo zelo čislajo, ravno tako malo dobička imeli, kakor od petja. Prosim te torej, ljubi brat ali sestra, vsaj enkrat prevdari navadno pesem per sveti maši: Pred tronam tvoje milosti tvoj verni ljud kleči i. t. d., menim, de bo popred evangeli, preden boš ves odrezek premislil, če boš kolikaj prevdaril, kar vsaka beseda v sebi ima; tako je per vsi pesmi, tako per vsaki duhovni pesmi. Nikar ne zamudi tega velikiga studenca duhovne tolažbe, katero je Bog dal in posvetil, katero so svetniki v navadi imeli, in katero je cerkev v božjo službo vpeljala. S. Pavel nas k petju lepo opominja, rekoč: „Govorite med seboj v psalmih, v hvalnih in duhovnih pesmih, in pojte in prepevajte Gospodu v svojih sercih, in dajajte vselej hvalo za vse Bogu in Očetu v imenu Gospoda našiga Jezusa Kristusa“. Ef. 5. Kar pa ne bodete mogli razumeti, vprašajte svoje duhovne pastirje, kateri vam bodo radi razložili, in spomnite se mene v svojih molitvah.

Na Jančim na svetiga Miklavža dan 1831.

Luka Dolinar.

P E S M I

v godove in praznike celiga leta.

~~~~~

Na vikšimu hiša,
In deleč od tod,
Iz močniga piša
Pozdravljena bod':
Ob tebi le sadne
Drevesa stojé,
De močne in hladne
Viharje topé.
Poglej na višave,
Kar pelje oko,
Na polja širjave,
Boš vidil tako:
Nebes visočine,
Snežene gore,
Globoke doline
In ravno polje.

Preljubljena mati
Sinú porodi,
Gospodu ga dati,
Keršansko redi.
Je pasel in palil
Per čedi vesel,
Očeta razžalil,
Ker glasno je pel.
Ljub' oče skazvali
So radi nebo;
Tam gori, so djali,
Nam boliši bo.

„Vse bode dobljeno,
K' nebesa dobiš;
Vse bode zgubljeno,
Če dušo zgubiš.“
Bogu se zročili,
V Gospodu zaspal';
De b' gori prosili,
Pomoči poslal'!
Gospodova roka,
Zaupanja vir,
Obvarje otroka,
V sercé mu da mir.

Glej, majhino mesto,
Pak urnih ljudi,
Še brumno in zvesto,
Duha mu budi.
Mladeneč odraša,

Že mnogo presod',
In dušino pašo
Uči ga Gospod.
O srečne ve leta!
Se spomnim na vas;
Pa umnost nesveta
Spreminja obraz.

Že ladija plava
Mem njiv in gorá;
Do polja perplava
Razširjeniga.
Gospôda še stara
In blagi nje rod,
K' za zdanje ne mara,
Prebiva ondod.
Mu sina zročili
'Z preskerbnih željá,
Lepo povernili,
Kar truda ima.
Ko sanja ponočna
Je zginil ta čas,
Zaveza bolj močna
Oberne tud nas.
Zdej mašnikov družba
Ga vzame med sé,
Gospodova služba
Povzdigne sercé.
Pod škofam bil rojen,
Pod škofam se včil;

Ovčice, presojen
Per škofih, dobil.
Tam gori, so djali,
Strah božji razšir',
De bodo vživali
Vsi Jezusov mir.

Beseda jezika
Perganja k modrost',
K' od nje se pomika
Neumna mladost.
„So semena sjali,
Točili solzé,
Žit' bodo devali
Vesel' na vozé.“
Razumne mestnjane,
Kter' niso terdi,
S težavam' obdane
Vesel oskerbi.
Po vikših povelju
Previditi gre
Dušicam k veselju
Na dolgo polje.

Med lepim kardelam
Duhovnov, ljudi,
Se z mnogim veseljam
Štir' leta mudi.
O hladno zavetje,
Če vleče vihar;
Ljubezen in petje

Je varvanih dar.
Nikdar ne pozabi
Nas, ljubi patron,
Ker milo nas vabi
Prijetni tvoj zvon.

Kaj maram, višava,
Per zdravji serca:
Zavid in zmešnjava
Ni tukej doma!
Zdej ternje bodeče,
Zdej rož'ce cvedó;
Pa želje goreče
Mi molji zjedo.
Bregove, ograde
Obhodim z ovcam';
Te vzamejo rade,
Kar voljno podam.

Tri svete device
So moj'ga duha
Preljube družice
Omamljeniga,
Mi sveti, me greje,
Me terdno derži,
Ne padem raz veje,
In — satan beži.

Hvalite, vetrovi,
Gospoda Boga,
Po volji njegovi

Zametje snega!
Vse, ogenj in toča,
Razpahnjeni grom,
Mraz, slana in moča,
Viharjev polom.
Vsi griči in drage,
Na nizkim vode,
Vsih travnikov srage,
K' na zemljo rose.

Od perviga zora
Do terde noči
Naj mene ta gora
Gospodu zroči.
Naj drugi rumene
Cvetlice sade:
Pa limbarji mene
Nar bolj vesele.
Bog solnčnici zali
Obleko perprav':
Pa rigele ta mali
Bolezni ozdrav'.

Če bodo majali
Viharji goro:
Kater me odžali,
Mi Jonatan bo.
Nevtrujeno pijem
Per živih vodah,
De enkrat počijem

Na večnih gorah:
Kjer čisti duhovi
V sladčicah žive,
In mirni vetrovi
Vse trudne hlade;
Po morji razlega
Se glasni njih šum,
Se v sercih razlega
Izvoljenih trum.

Pesem per sveti maši.

Perstop.

1.

Bog, Oče vse dobrote!
Od tebe iz neba,
Nas rešit revne s'rote,
Se k nam tvoj Sin poda.
Ozri se s trona svoj'ga
Na nas, v nadlogi naš',
Ker ofer Sina tvoj'ga
Ponavljamo v svet' maš'.

2.

Dodel', de nam življenje
Njegovo pred očmi,
Neusmiljeno terpljenje
In grenka smert stoji;

Naj v sercu našim vname
Ljubezen božja se;
Ta dar naj oduzame
Od nas pregrehe vse.

Slava.

1.

Bogu čast na visokim
In mir, ljudje, per vas!
Tako se po širokim
Zasliš' nebeški glas.
Ker on, ki svet vesoljen
'Z nadlog je rešil vsih,
Tam od pastircov moljen
Je ležal v jaslicih.

Bogu čast na visokim
In mir, ljudje, per vas!
Tako se po širokim
Zasliš' nebeški glas.

2.

Narvikši! te moliti,
Ljubiti Jezusa;
Te v djanji počastiti,
Obljubimo 'z serca.

Tako že tukej srečno
Življenje bode nam;
Po smerti nas pa večno
Veselje čaka tam.

Narvikši! te moliti,
Ljubiti Jezusa;
Te v djanji počastiti
Obljubimo 'z serca.

K evangeliju.

1.

V častitljivi svetlosti
Pokaže se Bog Sin,
V božji visokosti
Na Taberja veršin';
Kar glas 'z nebes spričuje:
Moj ljubi Sin je ta,
Ki me razveseluje;
Vsi poslušajte ga.

2.

O Jezus! ko žar solnčni
Tvoj uk nas razsvetli;
Da temu mir neskončni,
Kater po njem živi.
Stojé zdej obljubimo,
Vangeliju bit' zvestí;
Pa v djanji dopolnimo
Vse, kar nas kol' uči.

K veri.

1.

Vsigamogočni! tvoje dela
Vse, zemlja, morje in nebo,

K' jih tvoja roka je začela,
Dobroto tvojo znanijo.
Al' bolj svetlo od bel'ga dneva
In milostivo bolj za nas,
Se v Jezusu nam razodeva,
Bog, tvoj'ga bitja čist' obraz.

2.

Vse skrite misli vedno gleda
Očesa njega bistri vid;
Zadosti mu je le beseda,
Iz grobov mertve obudit'.
Le nam je hotel on živeti,
Le zgolj ljubezen ga je b'la,
Voljno je hotel vse terpeti,
De je odrešil grešnika.

3.

U njemu, Oče! te častiti,
Svoj greh objokano spoznat',
Se k njemu zboljšan' poverniti,
Zaupat' va-nj, se hud'ga bat',
Storiti dobro, ker podpéra
Nas moč njegoviga Duha:
Le to je tista terdna véra,
Ki nam v nebesa pot ravna.

K darovanju.

1.

Per zadnji jed' z družino
Aposteljnov sed'joč,

Je Jezus kruh in vino
Posvetil jim rekoč :
Vzemite, jejte, pite
Telo in moja kri;
Nikar ne pozabite,
Kar milost moja st'ri.

2.

Potem se k smerti bliža,
Ves od ljubezni vnet;
Se da na drevo križa
Zavoljo nas razpet'.
O dajmo zdej pobožno
Življenje mu za dar,
Serce le njem' podložno
Mu je nar lepš' altar.

S v e t.

1.

Svet, svet si ti, naš Bog! povsod,
Svet je tvoj nauk nam, Gospod:
Bodite men' enaki,
Bodite men' enaki.
Svet, svet si Jezus Kristus ti,
Svet je tvoj uk poln milosti,
Očet' enaki bod'te,
Očet' enaki bod'te.

2.

Prav sveto ljudstvo 'z nas storit',
Kraljestvo božje zasadit',

Zato si se včlovečil,
Zato si se včlovečil,
Zdej bomo teb' služil' zvesto
Z zares očišeno vestjo;
Sej nas svet' Duh podpéra,
Sej nas svet' Duh podpéra.

Po povzdigovanji.

1.

Jezus, ti življenje moje!
V duhu vidim strašni križ!
Ranjene vse ude tvoje;
Vidim, kaj za-me terpiš.
Raj' si dal se umoriti,
Kakor mene pogubiti;
O kako hvalila bo
Moja duša te zato?

2.

Strašna je b'la ura tista,
Nezrečeno grozni dan,
Ki na križu je vsa čista
Kri odtekla 'z tvojih ran.
In tako si hotel vmreti,
Vrata nam nebes odpreti;
Hvala, slava, čast naj bo,
Ljubi Jezus! ti zato.

3.

Moč mi v dobrim no v terpljenji,
Srečno smert in mir vesti,
Večni raj po tem življenji
Dati, teče tvoja kri.
Darovati serce tebi,
Tebi le živet', ne sebi,
Voljno vmreti, to naj bo
Moja hvala ti zato.

Jagnje božje.

1.

O Jezus! greh zatreti
Si tel na križu tam:
Še milost daj prejeti,
Presveto Jagnje! nam.
Pomagaj nam k svetosti,
Daj grehe zapustit';
Živeti daj v krotkosti,
In teb' enakim bit'.

2.

Daj nam voljno terpeti
Vse križe in britkost',
Gotovo bomo vzeti
V nebeško visokost,
Kjer vedno truma srečna
Zveličanih pojo:

Čast Jagnjetu bod' večna,
Ki je vmorjeno b'lo.

3.

V nebesih zdej kraljuješ
Na božjo desno vperť,
Veličan gospoduješ,
Premagaš grob in smert:
Polnost veselja zvirā
Iz tvojih rok, Gospod,
In pokoj svet'ga mira
Na zemlje vsaki rod.

4.

Življenje daš, ohraniš,
Čez smert oblast imaš;
Se vsim dobrotljiv znaniš,
Se nam v jedilo daš:
Pelj' nas k življenju takim',
De smert ne vzame ga,
Sej daš obilno vsakim',
Če vero v tebe 'ma.

K koncu.

1.

Še v časti prideš večni
Na sodnji dan na svet;

Pravični bodo srečni,
Hudobni bo preklet':
Oh takrat bo zbudilo
Povelje tvoje nas,
Vabilo po plačilo,
Sodnik! pred tvoj obraz.

2.

Zdej hoč'mo se truditi,
Gospod! za tvojo čast;
Ti bolj enaki biti,
In zmirej bolj dopast',
De tvoj'ga dne ojstrosti
Takrat ne čutimo,
Temuč nadloge prosti
Posedemo nebo.

V praznik sv. Miklavža škofa,
patrona Ljubljanske cerkve.

1.

Lesem, lesem pertecite
K svetimu Miklavžu rad',
Verni! danes ga častite
Z andohtjo po svet' navad';
Če ga bomo prav častili,
Per Bogu nam sprosila bo,

De se bomo spokorili,
In za njim prišli v nebo.

2.

Svet' Miklavž je že v mladosti
Živel brumno in sveto.
V tednu dvakrat se je postil,
V duhu pokoril meso,
Ves željan je zamorjenja,
Hoče zapustiti svet,
Čist od grehov zadolženja
Za nebesa ves živeti.

3.

Kdo bo tebi dopovedal?
Kar je storil, kdo verjel?
Kdo bo v njega verno gledal,
In se ne v ljubezni vnel?
Še mladenč je tri device
Varval pred nečistostjo,
In ohranil njih dušice
Pred ognjeno večnostjo.

4.

Na škofije svetim stolu
V Licji nar imenitnimu
Ga je Jezus sebi zvolil
K delu prav obilnimu.
Bod' veselo, mesto Mira,
V teb' je škof nevtrujen bil;

Ves goreč od svet'ga mira
Svete čednosti sadil.

5.

Tam njegovi lepi žnabli
Prav'jo sveto učenost;
On ovčice močno vabi
K pravi brunnost' in svetost'.
Tud njegovo svet' življenje
Je ovčicam prava luč,
Dal je svoje premoženje,
Prišel revnim na pomoč.

6.

Pod cesarjem Djoklecjanam
Teče vernih sveta kri;
Svet' Miklavž se zda tiranam,
Jezusa ne zataji.
Rabeljni so ga popadli,
S težkim' ketnam' obložil';
V gerdo ječo ga posad'li,
Zadnjič vender izpustil'.

7.

Sedem sto let je ležalo
V Miri njega svet' telo,
Na vse kraje je dišalo,
Kar je storil, prav lepo.
Takrat so se perpeljali
Brumni kupci čez morje,

Truplo vzeli, odpeljali,
In na Laškim izložé.

8.

Blagor tebi, mesto Barje!
Svet' Miklavž ondot leži,
Mesta in dežele varje,
Kažejo se čudeži.
Glej, že prvi dan ozdravil
Je bolnikov trideset,
Koliko v nebo perpravil,
K' jih je satan tel požret'!

9.

Celiga sveta slovenje
Cerkev spremlja v nebo,
Oh per nas njegov' češenje
Neprenehama naj bo.
Naša fara tu obhaja
Svetiga Miklavža god;
On v veselji svet'ga raja
Prosi za človeški rod.

10.

Glejte svojiga patrona!
Vel'ciga altarja cir;
Zdej prosimo, de nam s trona
Teče vedno gnade vir.
Naj bo tebi izročeno
To kardelo združeno;

S prošnjo tvojo porošeno
Meč derži nevtrujeno. *)

11.

De bi naše silne rane,
K' jih sovražniki store,
Bile v Jezusu oprane,
Preden duša k sodbi gre;
De bi nam odpustil grehe
Jezus revnim grešnikom,
De ne gremo v večne kehe,
Svet' Miklavž! ti sprosi nam.

Molitev.

S čudeži si, Bog! ociral
Svetiga Miklavža nam,
Deb' neverne prav preveril,
Pomočnik bil vernikom:
Reši nas po zasluženji
Tam patrona srečniga
Po nevarnimu življenji
Od plamena večniga.

---

*) V sveti vojski.

V praznik čistiga spočetja Device Matere Marije.

1.

Poglejte, verni! iz težave,
Vzdignite se iz prahu,
'Z solzá doline na višave,
Kjer ni žalost' ne strahú:
Marijo angeli časte;
Povzdignite,
Kristjani! se,
Zapojte vredno hvalo nji.

2.

Marija, Mati polna gnade,
Še v spočetji čista vsa;
Strah mene grešnika prepade,
Nisim čistiga serca
Zavoljo dušnih bolečin;
Daj mi začet'
Od tebe pet'
V spočetja tvojiga spomin.

3.

Sam Bog je to Adamu pravil
V paradiža srečnim vert':
Sovraštvo bodem jest napravil,
Med ženó in kačo serd:
Poglej to ženo zvoljeno!

In kdaj se to
Spolnilo bo,
Na tanko nam oznanjeno.

4.

Devica neomadežvana!
Ti Boga Očeta hči!
Si božjim Sinu Mati zbrana,
Ki nas tebi izroči;
Nevesta svetiga Duha!
Tvoj žegnan sad,
Nedolžna Mat'!
Preganja temo iz sveta.

5.

Nebeški limbar! bod' češena,
Roža polna vsih skrivnost!
Si v cerkvi božji razcvetena,
Polna gnade in sladkost!
Serce po tebi hrepeni;
O kdo bi le
Ne ljubil te?
Device tako lepe ni.

6.

Podobo tvojo spremišljujem,
Kadar žalosten klečim,
O Mati! k tebi se stegujem,
De kaj trošta zadobim;

Le milo na-me dol' poglej!
Sej, kar živi
In hrepeni,
Ob tebi upa sveti raj.

7.

Prijazno solnce svet ogreje,
Mraz prežene v temni log,
Vsa čista luna noč obseje
In obsveti zemlje krog:
To je Marija vernikam;
Po milosti
In čistosti
Je gnad studenc popotnikam.

8.

Nedolžna Dvica predišēča!
Davidove hiše cvet!
Oh naša težka vest, boječa,
Na-te se želi vpret',
Z altarja se na nas ozri!
O solnčni žar!
Ti nas obvar',
Nebeške vrata nam odpri.

9.

Po tebi, barka Noetova!
Gledam 'z groznih globočin,
De mene milost Jezusova
Reši 'z takih bolečin;

Pregrehe moje izgovor',
De z Jezusam
In tabo tam
Se veselim u svetim zbor'.

10.

Ker tebe, angelov kraljica!
Moč nebeška počasti,
In čistost tvoja, o Danica!
Zvoljene razveseli:
Poslušaj nas, prečudna Mat',
In stori ti,
De bomo mi
Dosegli tam življenja sad.

Molitev.

Izvirk veselja je Marija
Vsim, kateri jo časte,
Po njenim Sinu se razlija
Božja gnada nam v serce,
Posebno v godu njenimu:
O daj, Gospod!
De sveti god
Perverže sladkiga miru.

Odgovori per cerkvenih molitvah na sveti večer.

I. Zórnica.

1.

Nocoj je rodila
Devica Sinu,
V plenice povila,
Darvala Bogú.
Iz svetiga šuma
O pridi sem dol',
Vsih angelov truma,
In Jezusa mol':
Gloria in excelsis Deo!
Et in terra pax hominibus
Bonæ voluntatis.

2.

Nocoj je v resnici
K nam prišel svet' mir,
Deb' jenjal v krivici
Ves boj in prepir;
Zdej zлива po sveti
Bog sladiki med,
Začne zeleneti
Nam angelska jed,
Zdej se sveti dan rešenja
In Adamov'ga prenovljenja,
Večniga življenja.

3.

Kaj vid'li, pastirci,
Ste v Betlehem' tam?
Ste vidili v štal'ci?
Sam Jezus je z nam'.
Smo vidili dete
Boga prav zares,
Rešiti vse vjete
De prišel z nebes,
Angeli Gospoda hvalijo,
In visoko povišujejo:
Gloria in excelsis!

II. Zórnica.

1.

Poglejte, kristjani!
Globoko skrivnost;
Sam Bog se nam znani
Z nebes visokost'.
Glej božjiga Sina,
Ze v jaslih leži,
Neumna živina
V Gospoda puhti.
O bodi češena
Marija na glas,
Sej žena nobena
Ni taka zmed nas.

2.

Češena, Marija,
Deviško telo!
Boga nam povija
Na slam'ci mehko.
Zveličana véra,
Katero imaš,
Naj verne podpéra,
De Jezus bo naš;
Nad tabo spolnilo
Se bode zares,
Kar se oznanilo
Je tebi 'z nebes.

3.

Deb' tebe ne žalil,
Molčati ne smem;
Kako pak te hvalil,
Pa revež ne vem.
Kateri preseže
Vse, zemljo, nebo:
Se nagne, se vleže
V tvoje telo.
Med vsimi ženami
Požegnana Mat'!
In žegnan na slami
Presveti tvoj sad!

III. Zórnica.

1.

Lepa zarja sveti,
Bode kmalo dan,
Moramo hiteti
Vstati nezaspan'.
Pridite, narodi!
Molit sem Boga,
Ob tim svetim godu
Nam rojeniga;
Za sveta rešenje
'Z težkiga dolga,
Za duha življenje
Bog nam Sina da.

2.

'Z milost' je postala
Beseda meso:
Med nam' prebivala
V ljubim Jezusu.
Vidili smo njeno
Pravo božjo čast,
Kot edinorojeno
Iz Očeta last.
Vse je narejeno
Skoz Besede moč,
Z lučjo razsvetljeno,
In pregnana noč.

Bodi čast Očetu,
Sinu večnimu,
Gori in na svetu,
Duhu svetimu.
Vse je narejeno
Skoz Besede moč,
Z lučjo razsvetljeno,
In pregnana noč.

Perva božična pesem.

1.

Pastirci! vstanite,
Kaj spite nocoj?
Ležiša pustite,
In čujte z menoj.
Oh luč se nam sveti,
Prelepa 'z nebes,
Ker Jezus presveti
Je prišel zares;
Le v Betlehem pejmo,
Kjer to se godi;
To Dete, poglejmo,
Devica rodi.

2.

Pastirci hvaležni!
Prijazni čuvaj'!

O sreče deležni
V samotnimu kraj'!
Dež prav'ga veselja
Vam doli rosi
Čez mesta in sela
In zemlje vasi.
Nebeško blišanje
V sred' temne noči
In petja vrišanje
Zamakne oči.

3.

Naš Jezus presvet'
Je v Betlehem' mest',
Vi najdete Dete
Po angelov cest',
Kaj vas bo motilo
No vleklo na stran,
Al' strah oblačilo
Al' revni vaš stan?
Poglejte duhove,
Na v'sokim pojo:
Občutljeje nove
In serčnost dajo.

4.

Oh postljica 'z slame,
Odeja 'z mahú!
Živinca se vname,
Se vzdigne 'z prahú.

Uboštvo očitno
In revšina znan',
De bo grozovitno
Ta Sin zaničvan.
Al' mati ga greje,
Kušuje zvesto,
Solzice razšteje,
K' mu doli teko.

5.

Pastirci! darove
Nesite seboj,
Kušujte njegove
Ročice nocoj;
Al' zdraviga mleka,
Al' grozdja, medú,
Kater se izteka
'Z ogret'ga satú.
Tud kož ali vovne,
Za njega roke,
Ki vsmiljenja polne
Ves svet prežive.

6.

Se milo posmeja
Ko solnčini žar;
Ker silno ga žeja
Povernit' jim dar.
Na svoje kolena
Se množ'ca poda,

In moli to ceno
Za grehe sveta;
Po ver' premišluje,
Kar tam se godi,
Ročice kušuje,
Tako govori:

7.

Ker bodeš dorasel,
Preljubi naš cir!
Ovčice boš pasel
Ko skerbni pastir;
Boš nosil clo vjete,
In bolne ovce,
Na ramena vzete,
Do čede zvesté.
Odpodil boš leva
Neusmiljenih tac
Od svojiga hleva,
Od svojih ovac.

8.

Bo travica rasla
Na pesku, na skal',
Kjer bode se pasla
Vsa lačna žival.
Živina vesela,
Ker pojde domú,
Bo tebe želega
Hvaležna darú.

Vse to prerokvano
Je bilo od nas,
De bomo vživali
Ves boliši čas.

9.

Vse novo, o Dete!
Ves nov bo tvoj rod;
Pravičnosti svete
Obhajal bo god.
Če tudi pregreha
Se vid', in nje sled:
Nje strah le odneha
Ob tvoji besed',
O dolgo je bilo
Zaperto nebo,
Pa zdej odklenilo
Pred tabo se bo.

10.

Na daljne glej čase,
Na kraje noči,
Edinost naj rase,
De serca meči;
Naj uka ta truma
Od tvoj'ga Duha,
De svetiga šuma
Glas tebe pihlja.
Naj sul'ca se skrije,
Nož oster in meč,

De boja, morije
Ne bode nič več.

11.

De rože cveteče
Na ternji zore,
In sadje dišeče
Divjaki rodé.
Ves strup naj odjenja
Od gadov in kač;
Vesel' prenovljenja
Vse bode drugač.
Marija poslušá,
Besede ohran',
Pastirc pa poskušá
Ločiti se stran.

12.

Moj duh pa žaluje,
De nisim bil z vam',
Kjer Mati kušuje
To Dete na slam'.
Živina ga gleda,
Pastirčik tako:
Vesel'ga pogleda
Je solzno oko.
De bi z jokam močiti
Jez jaslice smell!
Od tod se ločiti
Bi nikdar ne tel.

Molitev.

Luč nova prihaja
Na zemljo ta dan;
Človeštvo navdaja
Sin božji poslan.
To vera nam pravi,
Od znotraj nam svet',
V veselji, v težavi
Daj Bog nam verjet',
De kažejo dela,
Kar ver'je serce;
In duša vesela
Povzdigne želje.

Druga božična pesem.

1.

Zori noč vesela,
Lepa kakor dan!
De nam boš vzela
Vse težave stran.
Moč nebeška nagne
Se na zemljo dol',
V Betlehemu Jagnje
Povišuje, mol'.
Luč je zasvetila,
Čudna, lepa vsa,
Nam je oznanila
Dete Jezusa.

2.

Stran tožljivo spanje,
Zdej se mora vstat',
In skoz svet' čuvanje
Jezusa iskat'.
Iz nebes duhovi
Naglo perleté,
K postlji Jezusovi
Željno hrepene.
Ž njim' še mi stopimo
K revni štalici,
Jezusa molimo
V slamni postljici.

3.

Zvoljeno svetišče!
Slab' napravljeno!
Jezus te obiše,
Bod' pozdravljeno.
Roka te ne cira
Mojstra umniga,
Na-te se ovira,
Kar je brumniga.
Sveta nevošljivost
Tebe poželi,
Ker iz tebe milost
Božja se dobi.

4.

Njega moč pričuje
Groma, strele pok,

Zdej ga oznanuje
Nam otroški jok.
Gori jim v lepoti
Kaže svoj obraz,
Tukej pa v nagoti,
Revšini in mraz',
V zvoljene se zлива
'Z njega vsa sladkost:
Tù pak on dobiva
Žalost in britkost.

5.

Maram jez za hiše
Celiga sveta,
Meni to svetišče
Vse veselje da.
Bilke, revna slama,
Streseno senó,
Skerb in žalost sama
Je v ti hiš' blagó.
Kmalo pak darovi
K tebi pridejo;
Hčere in sinovi
Sem se snidejo.

6.

David čedo pase,
In tù memo hod';
Vidi zdanje čase,
Naš presrečni rod.

V duhu prerokuje
Ljudstvam sveto čast;
Bog se ponižuje,
Pride v svojo last.
Jutrova dežela,
In Etjopje kot,
Nagne svoje čela,
Ker obhaja god.

7.

Jezus ljubeznjivi!
To za nas terpiš;
V štal'ci zaničljivi
Nam roke moliš.
O nebeško cvetje!
Sladko tvoje jme
Naj bo naše petje
V sredi te temé;
Naj nam mir oznani
Zemlje vsaki kraj:
K tebi perpeljani
Najdemo svet' raj.

Molitev.

Svetlo si naredil,
Bog! to sveto noč,
Nam se je zasvetil
Jezus prava luč.
Mi smo zdej spoznali
Luč in nje skrivnost;

Vidili smo v štali
Jezusa krotkost.
Daj, de svete želje
V sercu vžigamo,
Gori pak veselje
Tvoje vživamo.

Tretja božična pesem.

1.

Minulo je tavžent in osem sto let,
De Jezus nas rešit je prišel na svet.
Marija to dete rodi,
To v Betlehemu se godi;
O Jezus! o Jezus!
V plenicah tam povit ležiš,
In mraz voljno za nas terpiš.
Usmili, smili danes se čez nas,
Vsaki dan, na zadnji čas.

2.

Svetloba nebeška se vsim zabliši,
In vojska nebeška na zemljo verši;
Narode pokriva pak noč,
Neverne od vernih razloč'
O Jagnje! o Jagnje!
Mi slišimo tvoj mili glas,
Prijazno k sebi vabiš nas;

Le hitro, hitro pejmo v Betlehem,
Koj s pastirci pejmo k njem'.

3.

O Jezus! ti stvarnik si zemlje, nebes,
Pa v revšino našo le prideš zares;
Očetovi Sin na visokost',
Podoba njegove svetost',
Emanvel! Emanvel!
Naj bode tvoja gnada z nam',
K pomoči revnim grešnikom;
Prevzemi, Jezus! nam slabó serce,
In očisti vse želje.

4.

To Dete rojeno je Oče miru,
Na zemlji začetnik noviga rodu,
Povzdignimo gerla glasno,
In z angelci pojmo serčno:
O Glorja! o Glorja!
Bogu čast na visokimu!
In mir človeštvu dobrimu!
O vselej česen, hvaljen večni Bog!
Oče, Sin in sveti Duh!

Molitev.

Presvete darove za rojstva skrivnost,
Teb', Bog! pernesene iz plašne slabost':
O vmiri nam naše serce,

De bomo pokorne ovce.
Adonai! Adonai!
Naturo slabo na-se vzel,
Ko Bog in človek nas sprejel,
Nature svoje nas deležne stur',
Pelji skoz nebeške dur'.

Četerta božična pesem.

1.

Zveseli se, žalostna zemlja!
Začudi se, sveto nebo!
To Jagnje, ki grehe odjemlje,
Je danes rojeno nam b'lo.
Le v Betlehem pejte,
To Dete pogledajte;
Molite klečé Zveličarja.

2.

Široko odperte nebesa,
Pastircam svetlobo dajo;
'Z visokiga slišijo všesa,
Kjer angeli glorio pojo:
To petje nebeško
Rešenje človeško
Pastircam, pak tudi nam oznan'.

3.

Vstanite, o bratje, vstanite!
Ker vabi nas angel nocoj;
In sabo darove uzemite,
De v Betlehem greste z menoj:
Le hitro tecimo,
To Dete molimo,
Darujmo mu vsi čisto serce.

4.

Kdo bode popisal veselje
Tih dobrih, nedolžnih ljudi;
Katerim sam Jezus vse želje
Do sebe prijazno budi:
Serce se jim taja,
Sladkost jih sprehaja;
Ker gledajo, molijo Jezusa.

5.

Pastirci zvesto so povedal',
Kar angeli so oznanil';
Oh Jezusa gledal' in gledal',
Domu se težko povernil'.
Ti, Bog! jih ohrani,
Ti stoj jim na strani,
Dodeli zato jim žegen svoj.

6.

Mi tudi, kristjani! molimo
Z veseljem tù svoj'ga Boga;

Mu dušo, telo izročimo,
Prosimo, de žegen nam da.
Nikar' ne pogubi
Nas, Jezus preljubi!
Ohrani v svoj' gnadi nas ovce.

7.

Pogledaj, tud naše zbiral'se,
O Jezus! te danes časti:
Požegnaj to sveto shajal'se
Z veseljem nebeške moči:
Za časne darove
Daj gnade nam nove,
De pridemo k tebi v sveti raj.

Molitev.

Z zaupanjem prosimo tebe,
Dodeli, dobrotljivi Bog',
Tvoj Sin je ponižal sam sebe,
Deb' rešil nas 'z greha nadlog,
Nas z duham prerodil,
In gnade posodil,
De nam še življenje večno da.

Peta božična pesem.

1.

Kaj se vam zdi, pastirčiki,
Al' ste kaj slišali?

O srečni čas! zdej gre na nas
Z nebes veseli glas.

Gloria in excelsis Deo!

Tako angelci pojejo;

Bogu čast na visokim,

In mir dobrim ljudem!

2.

Jez vam povem, de precej grem
Za glasam v Betlehem;

Bi zvedil rad, želim spoznat',

Kaj če na znanje dat'?

O bratje! zdej o polnoči

Sim zvedil že zadost' reči;

Veliko čudo se godi,

Mesija se rodi.

3.

Po daljni cest', per dobri vest',

Ljudje so prišli v mest',

Mestnjane v sil' lepo prosil',

De bi jih prenočil';

To sta Marija, Jožef b'la,

Ki k popisvanju sta prišla;

Po hišah tih napolnjenih

Stan'vanja ni za njih.

4.

Svet' Jožef sam, kar čuti tam,

Marij pové s solzam':

Devica glej, kaj bode zdej,
Stan'vanja ni za naj'.
Sej vender žlahto v mestu 'mam,
Sim šel do njih z zaupanjem,
So me slovil', se zgovoril',
Bogu, Bogu se vsmil'!

5.

Marija pa je Jožefa
Lepo potroštala:
Prenesi to nocoj voljno,
Ker jutri boljši bo.
Le hitro pejva 'z mesta zdej;
De najdeva stanovanja kej;
In gresta v mirno štalico
Med krotko ž'vinico.

6.

Tje prideta, ogledata,
Boga zahvalita;
Ves žalosten prav' Jožef k tem':
V serce se vsmiliš men';
Preojstre zime silna moč!
Vsa terda postlja, dolga noč!
Nikar ne boj se, Jožef moj,
Sej Bog je z nam' nocoj.

7.

Prežlahtni kraj! ti nam povej,
Kdo grede v tebe zdej?

Marija b'la vesela vsa
Rodila Jezusa;
In zahvalila prav lepo
Boga za čast in gnado to,
Za Jezusa, Mesijeza
Boga ponižniga.

- 8.

Kar se godi za vse ljudi,
K ljubezni nas budi;
Marijn' serce no vse želje
Se v Detet' veselé.
Spozna gospoda svojiga
In stvarnika mogočniga,
Objema ga, kušuje ga,
Iz serca celiga.

9.

Svet' Jožef je perstopil tje,
Imel oči solzne:
Je Dete vzel v roke vesel
In jokati začel,
De njemu Bog doživet' da
Še Izveličarja sveta;
De bo rednik in oskerbnik
Na svetu pomočnik.

10.

Na v'sokimu, širokimu
Mesiju novimu

Angela' pojo, Bogu dajo
Čast, slavo prav lepo;
Oznanil je tud angel tam
Pergodbo to pastirčikam,
De je rojen' Dete češen'
No v jasli položen'.

11.

Naj bo, kristjan! božični dan
Od tebe praznovan;
Le prid' dar'vat, Bogu kaj dat',
Al' gnade tam jemati'.
Če nimaš djati kaj na altar,
Mu daj serce v prijetni dar,
Te bo vesel, serčno objel,
Po smerti k sebi vzel.

Molitev.

Počesen bod' ta velik' god,
O Jezus naš Gospod!
Te molimo, te hvalimo,
Te povikšujemo;
Daj brumno in sveto živet',
De s tabo se na unim svet'
Vsi združimo, te kušnemo
In večno vživamo.

Šesta božična pesem.

1.

Nikar ne dremajte,
Zvesto poslušajte:
Na Judovski zemlji se čudo godi.

2.

So pasli pastirji,
Tam trije tam štirji,
So čuli per čedi okol' polnoči.

3.

Se naglo zabliška,
De s' megla ni nizka,
Na to se nebesa široko odpró.

4.

En potok blišave
Se vdere 'z višave,
In zdajci na v'sokim angelci pojó.

5.

Pastirci! vstanite,
In se predramite!
Veliko veselje oznanim zdej vam.

6.

Nocoj ste dobili,
Kar ste si vošili;
Mesija je rojen, in Bog je zdej z vam'.

7.

Per Betlehem' mesti
In kmalo per cesti,
Še v štal'ci na slam'ci en' Dete leži.

8.

To Dete častito,
V plenice povito
Je v jaslice djano, ročice moli.

9.

Ta množ'ca vesela
Bogu je zapela:
Čast, slava na v'sokim in zemlji svet' mir.

10.

To Dete neznano
Vsim ljudstvam poslano,
Bo Sin imen'vano nar viš'ga Boga.

11.

Zveličar naš pravi
Po božji napravi;
Zato ga molimo iz cel'ga serca.

12.

Se k njem' perklonimo,
V naročje vzemimo,
Kušujmo to Dete in njega roke.

13.

Pa tudi častimo,
Marijo hvalimo,
Ker nam je bil rojen Zveličar od nje.

14.

Si hotel k nam priti,
In nas odrešiti,
O Jezus! še večno življenje nam daj.

Molitev.

Ob novimu godu
Človeškemu rodu
Tud serca vse nove, te prosimo, daj.

**V praznik sv. Štefana, perviga
martern.**

1.

Mi smo častili, o kristjan!
Veseli včeraj Jezusa;
Al' tudi se današnji dan
Bogu vsa čast in hvala da
Za vse gnade in dari,
K' jih svetnikom podeli,
Pred drugim' svetim' Štefanu,
Oh, marterniku pervimu.

2.

Svet' Štefan z duham ves obdan,
In 'z žive vere svet levit,
S šesterim' drugim' je odbran
Vbogim milošnjo delit'.
Iz gorečnosti želja
Jezusa serčno spozna,
Z učenim' ima še prepir,
Deb' se podali k pravi vér'.

3.

Jim svete pisma razloží,
Kako je Bog že v star' zavez'
Preroke dal in s čudeži
K pokori jih budil zares:
Vi ste jih pak pomoril',
To ste Jezusu storil';
Vi terdovratniga serca,
Ker svetim' Duhu se ne vda.

4.

Jeruzalem, Jeruzalem!
Do tebe ima tol'k' želja;
Oh, de te vabi vedno sem,
Kot kokla svoje pišeta.
Ti po svojih željah greš,
In za njega več ne veš;
Razdjano vam to mesto bo,
Ker delate, kar je hudó.

5.

Zdej reče: Vidim Jezusa,
Na božji desni tam stoji:
Ta množica razdražena
Ne more slišat' besedi.
'Z mesta vlekli in spahal',
Hudo jezo va-nj spušal';
S kamni so ga podsipali,
In jezo božjo so pihali.

6.

Gospod! zavpije Štefan svet',
Ti vzemi mojo dušo zdaj;
Želim zavoljo tebe vmret',
Dodeli meni sveti raj:
Odpustim sovražnikom,
Kakor si odpustil nam;
Tako je Štefan smert prestal,
V Gospodu mirno je zaspal.

7.

Nedolžni še današnji dan
Terpi velik' preganjanja;
Resnico tare vsaki stan,
Povsot ji pot zastavljena;
Enkrat pride večna luč,
Vse hinavce stran odloč';
Kristjan! potem boš ti vesel,
In badeš večno hvalo pel.

Molitev.

Posnemajmo tajistiga,
Kater'ga povišujemo;
De ljubimo sovražnika,
Se čez-nj ne vzdigujemo;
Bog! sovražnike vselej
'Z serca vernim ljubit' daj;
Deb' živeli z Jezusam
In ljubim svetim Štefanam.

V praznik nedolžnih otročičev.

1.

Nedolžni otročiči!
Lepo pozdravljeni!
Izvoljeni fantiči,
V svet' raj postavljeni!
Nedolžniga kardela
Lepota zabliši,
'Z nebeškiga veselja
Vsim vernim zadiši.

2.

V Jeruzalem perpelje
'Na zvezda modre tri;
Iz jutrove dežele
So v mesto k kralju šli.

Herodeža vprašali
Po kralji novimu,
De bomo darovali
Gospodu svojimu.

3.

Zdej kralja vsi pogledjte;
Prepade, obledi;
Učnim prav': Povejte,
Kje se ta kralj rodi?
Ta kralj je v Betlehemu,
Učeni povedo;
V prerokih to beremo,
De tamkje rojen bo.

4.

Le v Betlehem vi pejte,
Tako jim kralj pové;
Nazaj grede povejte,
De vsak za Dete zvé';
De b' njega tamkje molil,
Iz serca sam želim;
Za kralja njega zvolil,
Tje v Betlehem hitim.

5.

Kaj praviš, kralj nevsmiljen'!
Al' serca Bog ne vid'?
Hinavec! si persiljen
Lažnjivo govorit'?

Pa grozovitost tvoja
Ne najde Jezusa,
Ga od morije, boja
V egipt peljala sta.

6.

Pa brumnih modrijanov
Iz Betlehema ni;
Sam Bog jim je obranil,
Al' sveti angeli.
Herodež vse perpravi
Natihama skrivej,
Kako kraljiča spravi
Od sebe narpoprej.

7.

Nabrušeno orožje,
Perpravljen z rabeljni,
Vmoriti Dete božje
Nobene gnade ni.
Od serda in od jeze
S kervavimi rokam',
Tečejo, de se trese
Njim zemlja pod nogam'.

8.

Poslušaj mesto mene:
Od tebe Jezus gre;
O joj! pomoč' nobene,
Kjer rabelj dur' odpre.

Iz Betlehema, Rame
Se sliši vpitje, jok,
En glas se skupej vzame
Od mater in otrok.

9.

Zibeli, postlje, hiše
Ognus' otročja kri;
Oh, rabelj vse preiše,
Nevsmiljeno vmori.
Oh Rahel tuli, joka,
Zdihuje, omedli,
Serce ženam popoka,
Fantičev ljubih ni.

10.

O stran od Betlehema,
De vsmili se Bogu,
Kaj lepšiga povemo,
De zdej so v kraj' miru.
Tam s kronami igrajo
Terdo zasluženim';
Pa tudi nam jih dajo,
Do konca skušenim.

Molitev.

Otroci oznanili
So, Jezus! tvoje 'me:
Še niso govorili,
Pa za-te smert storé:

Zateri grešno gnanje,
Od štrafeng nas odreš',
De kaže verno djanje
Zvestó, kar zapoveš.

V god obrezovanja Gospoda našiga Jezusa Kristusa.

1.

De zopet novo leto,
Premisli, moj kristjan!
De kmalo pride žetev,
Le hitro zadnji dan.
Torej zdej perpravi
Se v pokori pravi,
De prideš v dobri stan.

2.

Naš Jezus je zapustil
Nebes obilno čast,
No vse grenkost' okusil
Za greha gerdo slast.
Jezus kri preлива,
Naše grehe zmiva,
Očetu če dopast'.

3.

Nevsmiljena postava
Preroka Mojzesa;

V rudeči kervi plava
Nedolžnost Jezusa;
Lica so vse blede,
In namest besede
Studenci od solzá.

4.

Al' takrat ni skopnelo
Teb' materno sercé?
K' se tebe je prijelo
Preljubo Detice.
Nisi raj' zbežala,
Kakor Dete dala
V vse bolečine té?

5.

Kristjan! jest sama hočem
Postavo dopolnit';
Solzé scer vedno točim,
Pa vse to mora bit',
Tù je že orožje,
S tim če Dete božje
Zdej svojo kri prelit'.

6.

Kaj delaš, o Devica.
Se tebi nič ne smil'?
O Jagnje! o Dušica!
Kaj li te bo scelil'?
Nočeš odnehati,

O ti terda Mati!
Si kakor terda kost.

7.

Jez ljubim in ljubila
Sim Jezusa zvesto,
No vselej mu služila
Bom rada in skerbno:
Zdej ga obrezujem,
Jezusa 'menujem,
Dam Detetu vezil'.

8.

Ime to zaslužiti,
Je prišel on na svet,
Britkosti hoče vžiti,
Veliko če terpet';
To kri zdej poberite,
Angeli, nesite
Jo v sveto visokost.

9.

Vzem', Oče, Bog nebeški!
Kri svojiga Sinú,
Ker nima rod človeški
Teb' ljubšiga daru;
Raj' bi svojo dala,
Martro, smert prestala,
Pa tol'ko vredna ni.

10.

Al' tebi ni zadosti,
De v revšini ležiš?
De per živin' perprosti
Se v mrazu prehladiš?
Nas želiš dobiti,
K sebi pervabiti,
O Dete miljeno?

11.

O Jezus ljubeznjivi!
Za nas tol'kanj terpiš;
Nam stvári omahljivi
Tolažbe podeliš;
Tebi se bo dala
Vredna čast in hvala
Vse ure no vse dni

Molitev.

Marija je rodila
Odrešenika nam,
De b' še za nas prosila
Per svojim Sinu tam;
De b' se veselili,
Ker smo zadobili,
Življenja vojvoda.

V god svetih treh kraljev, ali raz- glašenja Gospoda našiga Jezusa Kristusa.

1.

Zbudi se, Jeruzalem!

Danes 'z spanja svojiga,
Luč se sveti v Betlehem',

Sprejmi svojiga Boga.

Poskakuj veselo zdej,

Na pokrajne zemlje glej;

'Z Ese, Sabe ti zlato,

Miro in kadil' neso.

2.

Prerok Izaija prav'

To pred sedem sto že let':

Ta bo naše grehe spral,

Kter bo ajdam razodet.

Razveseli se, kristjan!

Ker na ta presrečni dan

Jezus je od angelov

Moljen in nevernikov.

3.

Prebivavci vsi po mest'!

Pejte, pejte gledati;

Ptuj' možje gredo po cest',

Kaj le čejo zvediti?

Od zlata se svetijo,
Na kamelah jezdijo;
Takih mož še tukej ni,
Kaj se vam, sosedje, zdi?

4.

Modri pak se bližajo,
Z Bogam v sercu svojimu:
In živino vižajo
V mestu k kralju novimu.
Narpopred so poprašal':
Kje je rojen judovsk' kralj?
Zvezdo vid'li smo doma;
Pridemo moliti ga.

5.

Ko to kralj Herodež zve,
Od strahu ves obledi;
In učenim zapove,
Zvedit', kje se to godi!
V Betlehemu je ta kralj,
So učeni vsi spoznal';
Mi v preroku najdemo,
De on tamkej rojen bo.

6.

Kralj pokliče modre zdej,
Ter sprašuje jih zvesto,
De bi zvedil, kdaj in kje
Vidili so znamenje to?

Potler skerbno reče jim :
Pejte v mesto Betlehem,
Zvedit', kje je, zlo želim,
De ga molit tje hitim.

7.

Čuj, o mest' Jeruzalem!
Cvet nevernih 'z tebe gre;
Najdili so v Betlehem',
Kar želelo je serce.
Zvezda zopet da svoj bliš,
Jezusa pokaže v hiš';
Prav veseli v njo gredo;
Kaj so prišli, povedo.

8.

Jezusa tam najdejo
In Marijo, Jožefa;
Nizko se perklonijo,
Molijo Dete ko Boga.
Vsi so zdajci pokleknil',
In zaklade odklenil',
Miro, kadilo, zlato
S sercam mu darujejo.

9.

Na te, Dete moljeno!
So narodi upali;
Vse bo zdej dopolnjeno,
Kar so dolgo čakali,

Iz Arabje od morjá,
Iz pokrajniga sveta
Bodo tvoja sveta last
Peli tebi vedno čast.

10.

Tvojiga imena sad
Bo čez cedre Libana,
Tvoja čast per mirnim hlad'
Na višave zidana;
Kakor živ je rožni cvet,
Taki bode verni svet,
Kadar žar ga doleti
Tvoje ljube milosti.

11.

Bo pravica, bode mir,
In rešenje revnimu;
Nehal bode ves prepir,
Gnada bode grešnimu:
K tebi bomo vlečeni,
V tebi vsi požegnani;
To ne jenja, dokler bo
Solnce, luna in nebo.

12.

Modri jemljejo slovó
Po tim srečnim vživanj',
Pa po drugi pot' gredo,
Kakor je rečeno v spanj',

Naj vas, o popotniki!
Ne plašé sovražniki;
Angel božji naj z vam' gré
Čez doline in goré.

13.

Blagor vam, ptuji možje!
Celi dan ste ga molil';
Tekle vam mile solzé
Čez prijetnost tih daril.
Materi poda zlato,
In kadilo Jožefu;
Grenko miro seb' ohran',
Njega britko smert oznan'.

14.

O vstanite, grešniki!
Pejte danes k Jezusu;
Najdete z neverniki
Dar veselja in miru;
Nar bolj ga razveseliš,
Kadar k njemu hrepeniš;
Pejmo k njemu pejmo vsi,
Še ročice nam moli.

Molitev.

Modrim kaže zvezde luč
Tam Edinrojeniga;
Nam odpéra vére ključ,
Vidit' našiga Boga:

Bog! dodeli vernikam
Zgrevanim spokornikam,
De po veri živimo,
Tebe večno vživamo.

V god presladkiga imena Jezusa.

1.

Zavzemite se, nebesa
No vsih angelov versté,
Poslušajte željne všesa
Jezusovo sveto 'me:
Tak' je Dete imenovano,
Osmi dan obrezano,
V odrešenje je poslano
Za človeštvo zvoljeno.

2.

Ker peklenska moč zasliši
Jezusa presveto 'me,
Vse se zgane v temni hiši,
Imenvati ga ne sme.
Pa z veseljem imenuje
Njega zemlje gospodar;
Vse kolena perpoguje
Cele zemlje slednja stvar.

3.

Kdo popiše tega 'mena
Imenitno visokost?

Jezusove smerti cena
Plača vredno to svetost.
Tudi jutranje dežele
Dragi kamni in zlato
Ne dosežejo té želje,
Kot ime presladko to.

4.

Drugi zbirajo jedila,
Vse kar trupu dobro dé,
Kratke čase, oblačila,
Jez si zberem to ime.
To ime mi nadomesti
Vse, kar meni svet ponud'
Na nevarni sveti cesti
Mi nečimernosti stud'.

5.

O sercé! zakaj žaluješ
Potopljeno v dno vodá?
Po rešenji le zdihuješ,
Gledaš, kdo te pokrepčá.
Vse britkosti in težave
Oduzame to ime;
Razsvetli nebes višave,
Hitro posladká sercé.

6.

Vi vetrovi in viharji!
Hitro ga nesite tje

K jutranji, večerni zarji
Na svetá pokrajne vse;
Vsim ljudem ga oznanite,
V poldnevu no v polnoči;
Morju, barkam zapojite
Od sladkosti in moči.

7.

Glejte, zdraženi vetrovi
V tem imenu vtihnejo,
Nagle barke v sapi novi
Se domu povzdignejo:
Po snežnikih prav visokih,
Kjer prijazno zabuči,
Gre snežnica po potokih,
Silne skale omeči.

8.

To ime vkroti zverino,
Tigra, leva in volká,
Če tud pride med živino,
Ne stori ji hudiga.
Clo nevsmiljene tirane
To ime vse prerodi;
Iz nevernikov kristjane,
Ljube brate naredi.

9.

Gorko solnce sneg raztaja,
Lepa trava zeleni,

Drevje cvete, sadje daja,
Žito zraste, dozori:
O moj Jezus! terda skala
Je sercé in merzel led;
Daj, de bo mehko postalo,
Saj ob milimu pogled'.

10.

Naj napolni usta moje
V smerti, Jezus, tvoje 'me;
Takrat ti sladkosti svoje
Zlivaj milostivo v mé.
Mirno naj duha odveže
Od telesa sužnosti,
De po tem življenj' doseže
Čast nezmerne večnosti.

11.

Naj bo vselej počešeno,
Jezus! tvoje sveto 'mé,
Tako blago ni nobeno,
Tebi čast in hvala gre.
In če ravno to češenje
Ni iz čistiga serca:
Naj da vender pozdravljenje
V boji zdanjiga sveta.

Molitev.

Daj nam, Bog! Odrešenika
Jezus imenvaniga

Prav častiti ozdravnika
Celim' svetu daniga.
Naj bo to vsakdanja šega,
Mu dopasti v sveti hval',
Potler bomo tudi njega
Večno gledali, vžival'.

V praznik očiševanja Device Ma- rije ali v svečnico.

1.

Pred Gospoda so postav'li
Starši Sina Jezusa,
Po postavi dar opravli,
Tak' častili so Boga;
Vsi narodi! pertecite,
Glejte pravo luč sveta,
Z Izraelc' ga častite,
Naš Odrešenik je ta.

2.

Simeona sveta želja
Se dopolni, ker ga vid',
Toči tam solzé veselja,
Ker ga v rokah sme nosit'.
Oh serce se v njemu taja,
Od ljubezni ves gori;

Od sladkosti svet'ga raja,
Ktero 'z brumnosti dobi.

3.

V tih poslednjih dnevih žanje
Svoje brumnost' lepi sad,
Mirno je njegovo spanje
Kot med rožicam' spomlad';
Božjo milost oznanuje
Vsim očakam pred peklam,
Bog po Jezusu zbrisuje
Vse dolge, jim pravi tam.

4.

Moj'ga Jezusa prejeti
Še pred smertjo hrepenim,
Polni dobrih del umreti
Kakor Simeon želim,
O posladkaj takrat meni,
Jezus! smertine britkost',
Ljubeznjivo mi odkleni
Lep' kraljestvo vse sladkost'.

5.

O Marija! k' si darvala
V templu Sina božjiga,
Prerokvanje poslušala
Simeona stariga:
Kadar rosno čel' postane
Smertni strah me obleti,

Naj se tvoja milost zgane,
Meni na pomoč hiti.

Molitev.

V naš' naturi, v našim mesu
Je tvoj Sin, o večni Bog!
Nam podoben po telesu,
Nas odrešil iz nadlog:
Torej serca nam ozdravi
Od pregrehe madeža,
Teb' prijetne nas postavi
Zraven svoj'ga sedeža.

Za žegnovanje sveč in per procesii.

1.

Stara je že ta navada,
V cerkvi star je žegen sveč',
Vsim deli ga cerkev rada,
Če smo verni, k naši sreč'.
Ona te reči žegnuje,
K' jih za božjo službo 'ma,
Svoje otroke posvečuje,
Žegen sprosi od Boga.

2.

Pervi verni al' kristjani
So že sveče vžigali,

Per besedi božji zbrani
K' so skrivnost' obhajali.
V temu so Boga častili,
Se v ljubezni vnemali,
Kadar so per maši bili,
Jezusa prejemali.

3.

Prava brumnost ni zunanja,
Se ne kaže, se ne hlin',
Je le vojska vsakidanja
Iz ljubezni korenin.
Njeno močno hrepenenje
Se zaraša v dno serca,
Notri je duha življenje
In ljubezni lučica.

4.

O preljubi! v to svetišče
Gnada božja mir pihlja;
Zbira oginj 'z svete hiše
Ljubeznjiviga Boga.
Tù se vnema sveta želja
Po njegov' prijaznosti,
Tù je rožica veselja
V ti dolin' nevarnosti.

5.

Tukje notri se vzdiguje
Trudna duša prot' Bogu,

Zjutrej in zvečer še čuje
Svojim' ljubim' ženinu.
Kakor lepa solnčna zarja
Jezus pride, se ji da;
Ž njo lepo se pogovarja
Skupej tù večerjata.

6.

Vender tudi cerkve snaga,
Petje, luč in ogernil'
K pravi brumnosti pomága
Per duhovnim opravil'.
Ta lepota nas kristjane
Obudí k gorečnosti,
De se duša k boju zgane,
Zmaga zavolj večnosti.

7.

Cerkev nam svečé žegnuje
Po nekdanji svet' navad',
V temu nas opominuje
V veri stanovitno stat'.
De ljubezen Jezusova
Naše serca oživi:
De nam britka smert njegova
Vselej pred očmi stoji.

8.

Luč goreča pak pomeni,
De nam Jezus razsvetli

Pota proti večni ceni,
Ker nauke nam deli;
Naj nam 'z tebe, Jezus! sveti
Prava svetla luč sveta,
Ti želiš se razodeti
Vsakimu, k' je iz Boga.

9.

Za procesjo smo hodili,
In spušali zdihljeje,
De bi bili obudili
Brumnosti občutljeje;
De bi vsi z gorečo svečo
V smerti Jezusa sprejel',
Nas bo peljal v večno srečo,
Kamor vedno smo želel'.

Molitev.

Ti pak, o Marija D'vica!
Glej na nas pretežnike,
Vsih kristjanov pomočnica!
Prosi za nas, grešnike.
Ti se hočeš očiš'vati,
Tega tebi treba ni;
Sprosi nam, prečista Mati!
De b' b'li mi očišeni.

Pepelnično sredo.

1.

Starim, mladim, možu, ženi
Bog tako zdej govori:
Spreobernite se vi k meni,
Slednji naj se spokori.
Le sercé, ne oblačilo
Clo do dna raztergajte,
Preišite vsako žilo,
Stari kvas postergajte.

2.

Bog je dober, polni gnade,
In neskončne milosti,
Čaka tega, kater pade,
Iz poterpežljivosti.
Morebit' se bode usmilil,
In zanesel grešnikom,
Zopet nam dari pošiljal,
Se dobrotljiv skazal nam.

3.

Glejte, to je čas žalvanja,
Čas britkosti in solza,
Zdej glas tvojiga zdihvanja
Pride hitrej do Boga.
Sliši, kaj ti Joel poje:
Moli, jokaj v božji hiš',

In zapusti grehe svoje,
De ti v smerti ne zaspiš.

4.

Pernesite sesajoče,
Cele trume od otrok,
De Boga, kar je mogoče,
Omeči njih mili jok.
Ženin pride ven iz hrama,
Ti nevesta 'z postelje!
O de bi veselje vama
Te britkost' perstudile!

5.

Tudi mi britko jokajmo,
Kakor sveti mašniki,
Svoje grehe skup spoznajmo
Z božjimi služabniki.
Zdej padimo na kolena,
Perzanesi, o Gospod!
Tvoja milost naj ne jenja,
In po grehah nas ne sod',

6.

Oh odverni zasramvanje
Zdraženih sovražnikov,
Silni strah zapodi va-nje
Le zavoljo vernikov.
Daj nam žita, daj nam vina,
S tim nam boš na znanje dal,

De bo rešena družina
Tudi 'z greha vsih težav.

Molitev.

Bog! ti serca vse kamnitne
Ljubeznjivo nam omeč',
Hudobije grozovitne
Ti požgi v ljubezni peč'.
Vidiš, hudo poželenje
Nas premaga in topi,
Daj, de duša nov' življenje
S postam, jokam zadobi.

Od pepelnične srede.

1.

žalosti žegnuje
Cerkev nam pepel,
Vernim oznanuje:
Prah si in pepel;
To je dobro nam
Revnim grešnikom.

2.

Ona da pepela
Posvečeniga,
To 'z namena dela
Vselej svetiga.

Dušo in telo
Nam ohrani to.

3.

Za duha pokore
Prosi grešnikam,
Kdo se le zamore
Spokoriti sam?
De nam odpusti
Grehe 'z milosti.

4.

De bi hotel dati,
Kar ga prosimo,
Sveti mir poslati,
De ga čutimo;
In plačilo tam
Da spokornikam.

5.

Torej perstopimo
Hitro 'z svojih rev,
Zgrevani prejmimo
Žegnani pepel.
Zdaj ponižani
Bomo vzdignjeni.

6.

Gledajte v pepelu
Kralja Davida;

Ta v pokore delu
Pravi zgled nam da;
Kliče 'z svojih rev,
S kruham je pepel.

7.

S tem so v terdi sili
V mestu Ninive
Jezo odvernili,
Grozno žuganje.
Post njih in pepel
Štrafenge je vzel.

8.

Iz pepela vpila
Judit, Mardohej;
Od Boga sprosila,
Kar je treba zdej:
Ljudstvo stiskano
Je b'lo rešeno.

9.

Job je v silni teži
Glavo pepelil,
Pa je v grozni pezi
Tud pomoč dobil:
Bog povzdigne ga,
Poskušéniga.

10.

Torej k pepeljenju
Radi pridite,

K novimu življenju

Se oživite:

Bog bo vas sprejel

V prahu in pepel'.

11.

De bi se postili

Po cerkven' navad',

In bi zadobili

Posta sveti sad:

Tukej gnado daj,

Tamkej sveti raj.

12.

Cerkev zdej s pepelam

Grešnike budi,

Vabi k dobrim delam

Nas no vse ljudi.

Hitro pojdemo,

De jo slušamo.

13.

Tudi opominja

Pepeljenja glas:

Svet goljufni mine

Nas ob smertnim čas':

Vredna štrafenga

Greha našiga.

14.

Ti, o Bog! se vsmiliš

In se le serdiš,

De nas s tem persiliš
'Z greha v paradiž;
Kdor se spokori,
Gnado zadobi.

Molitev.

Daj nam, Bog, začeti
Post s pobožnostjo,
Tebi le živeti
S pravo andohtjo;
Zdej je res za nas
Lep prijeten čas.

Od posta.

1.

Sveta cerkev nagovarja
Zdej kristjana vsakiga:
Zdej ti sveti lepa zarja,
Zdej je dan zveličanja.
Ni mar greha še zadosti?
Hočeš iti le naprej?
Zdej žaluj in zdej se posti,
Živel bodeš vekomej.

2.

V prvih časih so začeli
Post pred pustam štirinajst dni;

In k Bogu nazaj hiteli,
De bi b'li njegov' lastní.
Cerkev višnjev' oblačilo
Daje svojim mašnikom,
To pokore naročilo
Naj bo nje služabnikom.

3.

V svoj' slepoti svet razsaja,
Se k veselju sam budí;
Brumnimu pokoro graja,
Na-se vleči vse ljudi.
Tega svet nikdar ne sliši
V šumu razujzdanimu;
Kaj bo tam v ognjeni hiši
Po tem času danimu?

4.

Če še posta ni v resnici,
V duhu posti se, kristjan!
V brumni misli in gorici,
Radovoljnemu žalovanj',
De si bodeš 'z serca spravil,
Kar te mika in te mot',
Se na post lepo perpravil,
Kakor cerkev vči povsot.

5.

Tudi že pustno nedeljo
So se mašniki postil',

Z lepim zgledam in veselo
Pred ovčami so hodil':
Zdej še štirinajst dni pred pustam
Klošterski svoj post začno;
Mi se pak s ponižnim duham
Za svet' post perpravljajmo.

6.

To je postine perprave
Sad ponižniga duha,
Pot resnice čiste, zdrave;
O zakaj le to neha?
Namest tega obstopile
So navade, šege nas;
Če nas bodo té zmotile,
Bo zgubljen ves dragi čas.

7.

V pustu vidimo kristjane,
Oh brez božjiga strahú;
Noč in dan nečiste, p'jane
Željne gerdiga plesú.
V greha, hudobije blatu
Se ti slepci valjajo;
Vsi ostudni vernim' bratu
Se še tega hvalijo.

8.

Kje so kerstine obljube?
Kje je Jezusovi križ?

Slepec! od duhovne zgube

Zaničuješ paradiž?

Mat' katoliška cerkev vabi:

Sliši, o zgubljeni sin!

Vender na vse to pozabi

Nehvaležni potepin.

9.

Oh, ti hočeš nastopiti

Sveti post s požrešnostjo?

Božjo gnado zadobiti

S takošno prešernostjo?

Kaj te bode ohranilo,

Ako Bog te zapusti?

Kaj na zadnje potegnilo

'Z brezna strašne večnosti?

10.

De bi cerkev to pregnala,

Opominja vernike

In moliti je vkazala

Za hudobne grešnike.

Zdej nam Jezusa postavi

Ljubeznjivo na altar,

De bi tù v ljubezni pravi

Izprosili dober dar.

11.

De se moramo postiti,

To nam cerkev zapové,

In počutike krotiti,
Vsak med nami dobro vé.
To je bilo izročeno
Vernim od aposteljnov;
Tudi večkrat poterjeno
Potler od zbiraljšov.

12.

Torej post še zdey imámo
Celih štiridesetih dni,
Staro šego ponavljamo,
Tù izgovora nič ni.
Mar se bomo posta bali?
Nismo clo tako slabi;
So ga sveti vsi prestali,
Tudi slabi in bolni.

13.

Ljuba duša! to je sanja;
Kar ta svet nam govori,
De brez postniga zderžanja
Vsak se lahko spokori.
Ni de bi le truplo pasli,
Hrepeneli po sladkost';
Oh, kako pa bomo rasli,
K izveličanja svetost'!

14.

Glej s pepelam potresanje,
Oblačila terganje,

Je kazalo žalovanje
In raztrenje notranje.
To nam tudi pepelnica,
To je pervopostni dan,
Stara grešnikov novica
Žalost, grevengo oznan'.

15.

Vsi k pokori obujeni
So ta dan pred škofa šli;
In od njega pepeljeni
So v pokoro vzeti b'li;
Grehov so se obtožili,
Zgrevano spovedali,
V postu se terdo postili,
In pokoro delali.

16.

Kaj je torej nam storiti,
Kadar se pepelimo?
Odpušanje zadobiti,
In v nebesa želimo.
Svoje grehe objokvati,
Vse navade zapustit',
Dobre dela spolnovati
In za grehe zadostit'.

17.

Žalostni pa niso svatje,
Dokler ženin je per njih,

Žalovali bodo bratje,
Kadar Jezus gré od njih.
Torej se njegovi bratje
Zavolj njega postimo,
Tukej popušeni svatje
Žalostni se troštamo.

18.

Glej, cerkveni učeniki
Vsi nam to spričujejo,
Brumni verni in svetniki
To perporočujejo,
De se vsi pod smertnim greham
Moramo zvesto postit',
Ne 'z mehkužnosti, ne s smeham
Svete šege zapustit'.

19.

Cela cerkev post oznani,
Dopolnuje to dolžnost,
Ali bode, o kristjani!
Zgovorila nas slabost?
Zdej se s postam zlo vojskuje
Cela cerkev združena,
In hudiča premaguje
Pod banderam Jezusa.

20.

Maloserčni vi kristjani,
De se posta tak boj'te,

O mehkužni! o zaspani!
V boji vi ne dostoj'te.
Angel božji té zapiše,
Kteri to zapovd deržé;
Varite, de vas ne zбриše
Iz izvoljenih versté.

21.

Pervi starši so grešili
S prepovedano jedjo:
Nas otroke obložili.
Z zadolženjem vse tako:
Slabi človek se zaganja
Čez postavljene meje,
Naveličan premagvanja
Preveč pije, preveč jé.

22.

S ceno smerti Jezusove
Grehe izbrisujemo,
Svojih hudobij dolgove
S postām pomanjšujemo.
Kdo zamore vse razšteti,
Kar smo v mislih pregrešil',
V želji, djanji in besedi,
Tudi, kar smo zamudil'?

23.

Vsakidanja hudobija
Al' očitna al' skrivaj,

Nam zaupanje spodbija,
Pravi: kje bo sveti raj?
Lastni grehi nespoznani,
Vse zamude od stanu,
Ptuji, malo objokvani,
Mal' obetajo miru.

24.

Oh, sovražnik zalezuje
Nas kristjane, kar je moč,
Lazi, nas plaši in čuje
Celi dan in celo noč.
Naš sovražnik ta domači
Vleče nas k posvetnimu,
Pádice per stari kači
Stavi neprevidnimu.

25.

Glejte Janeza Kerstnika,
Vso popolnoma svetost,
Judovskiga učenika,
Neprenehama se post'.
Še od matern'ga telesa
Od Boga ves posvečen,
Vender tare moč telesa
Od ljubezni ves ognjen.

26.

Sveti Pavel se je mahal
Za nebo z zaupnostjo,

In počutike premagal
S postam in molitevjo.
Drugim je v nebesa kazal,
Vedno sebe pokoril,
De bi v grehe ne zagazil,
Enkrat pogubljen ne bil.

27.

Post odverne nam skušnjavé,
S postam jih premagamo;
In prekanjene nastave
Ložji stran odganjamo.
Mi smo še na pot' nevarni,
In od grehov oslabljen';
Ne bodimo tak nemarni,
De ne bomo pogubljen'.

28.

S postam bomo posvetili
Jezusu svoje telo,
No v ljubezni razdrobili,
Vse, kar nas motilo bo.
Solnce nam svetlobo dela,
Celo zemljo razsvetli:
V postu duša je vesela,
Se v modrosti razjasni.

29.

Se povzdigne na višave
Od sveta odločena;

Žejna angelov bližave
Je z nebes potroštana.
Studi zlo sveta zaveze
Le v Boga zamaknjena,
In življenja silne peze
Tare nespotaknjena.

30.

S postam Mojzes in Elija
Vredno se perpravljata,
Preden se na sveti gori
Z Bogam pogovarjata,
Danijel tri cele tedne
Se je postil, zdihoval,
To budilo želje vedne,
In skrivnosti je spoznal.

31.

Še neverni so deržali
Nekatere postne dni,
De bi službo opravljali
Teš in bolj očišeni;
S postam terli vse skušnjave,
Hude misli in željé,
So storili to 'z zmotnjave,
Bi kristjan 'z ljubezni ne?

32.

Vsakim' vernim' k izgledu
Se je postil Jezus sam,

Ravno s tem je zapovedal
Se postiti vernikom.
S tem učil je zamorjenje
Nepokorniga mesa,
Našim postam posvečenje,
Duši pak serčnosti da.

33.

Brumnim in bogaboječim
Post pernese taki sad:
De se delam bolj gorečim
Hočejo v ljubezni vdat'.
Le v Boga se ves zamisli,
Bog samo ga veseli:
Njega ima v vedni čisli,
V sveti dar se mu vdeli.

34.

Tudi post poterdi zdravje,
Kalno sokrovco očist',
De zgubi škodljivo plavje
Kri, serce in zlast' obist.
Kteri so nar dalj živeli?
Ali ne pušavniki?
Lakoto sicer terpeli,
Pa postali starčiki.

35.

Nekdaj so se rad' postili
Pervi verni prav ojstró,

Nikdar tega niso vžili,
Kar je bilo pred živó.
Ne mesa, ne rib, ne vina
Tudi nič od živiga,
Jed je bila zelenina
Trupla omagljiviga.

36.

Je mar tudi naš post takšen?
Smo kaj sprednikam enak?
Zgovori se samopašen,
Odmikuje postu vsak.
Z mesam, vinam bi se pasli,
Jedli, kar je dobraiga:
V hudobijah bi pak rasli,
Clo do dneva sodnjiga.

37.

Tudi se še nekateri
Zdej ob kruhu suhimu
Postijo per pičli meri,
Per telesu trudnimu.
Sej ne bodemo zboleli,
Post ne bode smerti kriv;
Ko bi pak ne oslabeli,
Bi pak tudi post ne bil.

38.

Nekdaj so le jedli, pili,
Ko je solnce doli šlo;

Pak poznej si dovolili,
Ki je tri še komej b'lo.
Vender so le enkrat jedli,
Enkrat pili celi dan,
Zdej pak, kakor de b' ne ved'li,
De se vernim post oznan'.

39.

Zmirej mislimo na jesti,
Zjutrej zgodej in zvečer,
Tak' doma, tako na cesti
Kakor tam neumna zvér.
Enkrat smemo se najesti,
Ljubi, večkrat se ne sme;
Le kaj maliga po vesti
Se v potrebi zvečer sné.

40.

Le resnično perpušenje,
Ne pak zmišljena prostost,
Oduzame zadolženje,
Al' bolezen al' slabost.
Če pak svoje vikši zmotiš,
'Z hudih misel in željá,
Se goljufno cerkve lotiš,
Perpušenje ne velja.

41.

Cerkev perpušenje daja,
Čez slabosti vsmiljena,

Poste manjša, ne pak taja
Žalostno persiljena;
Ker ta Mati tega noče,
De bi s postam se končal;
Posti se, kar je mogoče,
De boš štrafengam odšel.

42.

Če ti brani, se postiti,
Al' bolezen al' slabost,
Moraš vender namestiti
Z dobrim' deli to dolžnost.
Moli, prosi odpušanje
Svojih grehov in dolgov,
Ino stori slednje djanje
V duhu vsih spokornikov.

43.

Žalosten slabosti svoje
Revežem daj milošnje;
Duša naj pak hvalo poje,
Željna večne svatovš'ne.
Svojo cerkev s čim podpéraj,
Rad bolnike obiskuj!
Kar pak moreš, se zatéraj,
Dolgo večnost premišluj.

44.

Ni zadosti se postiti,
Tudi dati vbogajme,

Z milim' prošnjam' odverniti
Strašno božje žuganje.
Ljubi, te so perutnice
Vernih posta praviga,
Ž njim' se najde pot resnice
In nauka zdraviga.

45.

Pejmo postne dni v pušavo,
To je, svojiga duha;
Odženimo stran skušnjavo
In nečimernost sveta,
De v molitvi prav goreči
Se k Bogu povzdignemo,
Per potoku večne sreče
Se moči napijemo.

46.

Cerkev zdej zapoveduje:
Ker je prav prijetni čas,
Naj se k Bogu perbližuje,
Vsak poda na svoj obraz.
Večkrat pridi ti čez leto
Svoj'ga Jezusa prejet',
Zdej serce posebno vneto
Hoče v njemu le živet'.

47.

Zdej kristjan želi posebno
Oberniti se k Bogu,

Delati pokoro vredno,
Vzeti od sveta slovó.
Neprenehama ga greva,
Vsiga čisto se spove;
K dobrimu si perzadeva,
De bi zbrisal vse dolgé.

48.

Silno zlo ga to prevzame,
De on Jezusa prejmè,
Mu veliko žejo vname,
In studence gnad odprè;
Ljubeznjiviga plamena,
Kter u takimu gori,
Ne britkost, ne prazna pena, *)
Ne vihar več ne vgasi.

49.

Premišljujmo svet' terpljenje,
Vsmiljen'ga Jezusa,
De poboljšamo življenje
V ponovljenji vsih željá.
Se vojskujmo zoper grehe,
Kterih smo navajeni,
Terdovratni v večne kehe
Tamkej bodo pahnjeni.

---

*) Nečimerne reči in preganjanje.

50.

Nekaj še želim povedat',
Ohranimo prav zvesto :
Zdajci moramo posekat'
Greha zrášeno drevo.
V čimur smo lahkó grešili,
In veliko tavženkrat,
Poderimo ga po sili
'Z serca mora se pobrat'.

51.

To še prosim vas, kristjani!
Oh, terdite sveti post;
In bodite nezaspani,
Križe in težave nos't',
De bi v sebi ohranili
Ceno dušne žalosti,
Vedno se z željam' polnili
Po prihodnji srečnosti.

52.

Bratje! tù je solz dolina,
Žalost, teža in grenkost,
Kmalo neha bolečina,
Pelje nas na visokost.
Gori bodemo veseli,
Kjer nehá sovražna moč;
Med izvoljenim' imeli
Vekomaj Velikonoč.

1. Molitev.

Bodi večni Bog zahvaljen,
De nam zopet gnado daš;
Z našim' grehi si razžaljen,
Pa pokora te vtolaž'.
Ti odverni hude šibe
Od sveta vpijočiga,
Tvoja milost naj se snide
Do neba visociga.

2. Molitev.

S svetim daram post začnemo,
Sebe ponižujemo;
Brumne serca pernesemo,
De se očišujemo;
Daj nam grehe vse zatreti,
Hudobije silno slast;
Ne meseniga želeti,
De b' ostali tvoja last.

3. Molitev.

Od meseniga krotanja,
Take imamo želje,
Naj se zdaj na pot življenja
Naše duše poživé,
De počutke razujzdane
Ojstro postrahujemo,
Kakor tudi dušne rane
Skerbno obezujemo.

4. Molitev.

Tvoja gnada naj navdahne
Naše zgrevano serce,
De vsa hudobija vsahne
Od jedila postniga;
Grešnikom, to dobro vemo,
Svojo milost podeliš,
Če se grehov prav spovemo
V postu, nam jih odpustiš.

5. Molitev.

Ti, o Bog! nas razveseli
V postu z veči andohtjo,
De zamaknjen v sveti želji
Živimo s pobožnostjo.
Boljši v časnemu življenji
Se postiti in terpet':
Kakor v silnimu grizenji
V ognji vekomej goret'.

Od Kristusoviga terpljenja.

(Per križevim potu.)

1.

Potihnil je veselja glas,
Pepel je tvoje glave cir;
Oberní dobro postni čas,
V pokori iší notranj' mir.

Zapust', kristjan! goljufni svet,
Sveta priyatlam daj slovó,
Za Jezusam se verni spet,
In tec' na oljkovo goró.
Terpljenja tvojiga spomin
Je moji duši olje, vin'.

2.

V Getzemani se kri pozua,
Kjer božji Sin na tleh leži;
Na sebi 'ma dolgé sveta,
Pod grehov težo oslabi.
O Jezus! za-me omedliš,
Jez pak se s svetam veselim;
Na terdi zemlji ti klečiš,
Jez pa mehkote poželim;
Sladnosti hočem zapustit',
In kelh terpljenja s tabo pit'.

3.

Zdajavec ga s kušvanjem zda
Žolnirjem, bričem, trinogam;
Pa sam se jim v roke da
'Z ljubezni proti grešnikom.
O Bog! kako je mene sram,
Ker še tako nerad terpim;
Nevoljen sim, če križe 'mam,
Pa menim, de sveto živim.
Le tù, le tù mi daj terpet',
Ne bo mi treba tam goret'.

4.

Brez milosti ga Kajfež sod',
Nedolžni Jezus pa molči;
Poglej, hudobni Judov rod
Vse, kar je žaliga, stori,
Nesrečni jezik razberzdan!
Ta Jezusa zares mori;
Ti sodiš brate vsaki dan,
Pokore pa čez to le ni.
O daj mi, ljubi Jezus moj!
Prav oberzdati jezik svoj.

5.

Od daleč Peter gre za njim,
Med hlapci v dvoru postoji,
Neskerbno greje se med njim',
Pred deklo Mojstra zataji.
O strah sveta nadležniga!
Veliko ran nam naredi;
Ljubezni malo ima ta,
Kater se še boji ljudi.
Točimo s Petram prav solzé,
De zdej izbrišemo dolgé.

6.

Kristjani! kaj le 'z tega bo?
Per stebru Jezus zdej stoji;
Nevsmiljeno ga gajžlajo;
Od njega lije rešjna kri,

Prevzetnost moja in sladnost
Pretepa moj'ga Jezusa,
Nevolja, jeza in grenkost
Ga vselej rani v dno serca.
Žalujem in sramujem se,
De sim razžalil, Jezus! te.

7.

Oh s ternjem so ga kronali,
Škerlata okol' njega djal';
V roké mu terst posilili,
S poklekvanjem se posmehval'.
Pravični zaničvan na svet'
Velikrat je na zadnjim mest';
Neumnim tudi je perštet
Zato, ker rad posluša vest.
Če zaničvanja kaj terpim,
Se ternja, plajša zveselim.

8.

Poslušaj, človek, strašni glas:
Le križaj ga, le križaj ga!
Njegova kri naj gre čez nas,
Čez zarod ljudstva našiga!
Tud mi, tud mi upijemo:
Le ž njim na križ, le ž njim na križ!
Nedolžniga pogubimo,
Kater se trud' za paradiž.
Smo vpili smo, ti dobro veš,
O Jezus! ti nas zdej odreš'.

9.

Pilatuž sodbo v smert stori
Čez Jezusa nedolžniga,
Cesarja, Judov se boji,
Roké vmivaje ga izda.
Nedolžniga nikar ne sod',
Posebno nikdar po krivic',
Slabostim drugih vsmiljen bod',
Tud ti boš sojen po pravic'.
Ne bom več sodil bližnjiga
Zavolj Boga pravičniga.

10.

O veliki križ! o težki hlod!
Bogu se vsmili, človek, glej!
Perganja ga hudobni rod,
De mora Jezus ž njim naprej.
O Simon! bil bi srečen mož,
Voljno bil nesel križ za njim;
Pa ti, kristjan, prav srečen boš,
Če pojdeš le za križanim.
Veliko križev preterpim,
Pod tvojim križem se hladim.

11.

Poglejte, žalostne žené
So njega serčno milvale;
Pa vsmiljeno ženam pove,
Kar bodo še dočakale.

Jokajte, pa čez - mé nikar;
Oh, vaš' otroc'! gorje jim bo!
Takih nadlog ni b'lo nikdar,
Kar zemlja je in kar nebo.
Čez take terda sodba gre,
Kateri se ne spokoré.

12.

O strašni kraj Kalvarija!
Na križu Jezus nag leží!
Roké, noge perbijajo,
Zdihvaje sveti le miží.
O blagor nam, ker smo kristjan',
Njegova kri zbrisuje greh;
Tožímo mu svoj revni stan,
Tud zaničvanimu na tleh.
Pred svetam hočem te spoznat',
Ti vselej čast in hvalo dat'.

13.

Glej, križ na gori še stoji,
Nam grešnikom vesel spomin;
Na njemu Jezus naš visi.
Obdan od groznih bolečin.
'Z Egipta sim vaš vojvod bil,
Zato me pak zdej križate;
V pušavi z mano vas redil,
Zato mi želč napijate.
O Jezus! prosim te lepo,
Pozabi nehvaležnost to.

14.

Poslušaj sedem besedi:

Odpústi, Oče, trinogam!

Še danes boš u paradiž';

Glej, tvoja mati! glej, tvoj sin!

Me žeja; reši me 'z nadlog!

Svet' pismo je dopolnjeno!

Zakaj si me zapustil, Bog!

Zročim ti svojiga duha!

Keršanska duša! zdej zdihuj,

Za Jezusam britkó žaluj.

15.

Postoj pod križem Jezusa:

Tema pokriva voljni svet;

Kakor žaluje zemlja vsa,

De je Nedolžni mogel vmret'.

O sveto cartano telo!

Za naše grehe smert storiš!

Prežlahtno, sveto je drevo,

Na katerim za nas omedliš.

Na persi hočem se udar't',

De sim grešil, britkó spoznat'.

16.

O Judje! zdej ste dopolnil'

Do verha mero vsih pregreh;

Boga Sinú ste že vmoril',

Ves ranjen je že v grobu v tleh.

Od grehov ves grenak spomin
Derži serce v velik' tesnob';
Zdej išem jez zgubljeni sin
Lahkoto, mir per tvojim grob':
Per tvojim grobu noč in dan
Bom čul, de bom od grehov opran.

Per križevim potu.

Podučenje,

*kako se ima terpljenje in smert Jezusova
spremišljovati.*

Mi smo navajeni, terpljenje in smert našiga Gospoda Jezusa Kristusa spreмиšljovati. Po spreмиšljevanji bi nam utegnilo prav zveličansko biti; vender veliko vernim malo prida pernese. Nekateri še vsaki dan kaj Kristusoviga terpljenja spreмиšljujejo, se tudi pred kako podobo gajžlaniga in križaniga Jezusa jokajo; ali v življenji, v družbi, v poterpežljivosti tega ne pokažejo, de bi se bili poboljšali, ali Jezusa v terpljenji posnemali. Od kod torej pride, de to, kar bi se imelo serca nar bolj prijeti, tako nestanovitni sad pernese? Morebiti, de ga prav ne preмиšljujemo.

Kako preмиšljujejo nekateri kristjani Kristusovo terpljenje? Oni si prav živo pred oči

postavijo, kakor de bi Jezus v pričo njih kervavi pot pōtil; kakor de bi bil vjet, gajžlan in križan. To je sicer prav; ali ti se le mudiš per kervavim potu, per Jezusovih bolečinah; tega pak ne misliš, zakaj je Jezus tolikanj bolečin prestal; ti prav na tanko ne razumeš velikiga in visokiga namena njegoviga presvetiga terpljenja in smerti, in si ga zadosti k sercu ne vzameš. To je prva pomota.

Tudi premalo preudariš, kako je Jezus terpel in umerl. Premalo zamerkljivo preudariš njegovo božjo poterpežljivost, krotkost, pokoršino do smerti na križu, njegovo molčanje, njegovo ljubezen do svojih sovražnikov, njegovo molitev in podučenje; kako se je v voljo svojiga Očeta vdal; in sveti zgled, ki nam ga je zapustil. Pole, druga pomota.

Nar veči in nar bolj škodljiva zmota, tudi per pobožnih dušah, je ta, oni menijo, de je per spremišljevanji Kristusoviga terpljenja to poglavitna reč, če se jim vjeti, gajžlani ali križani Zveličar smili; oni se mislijo njemu s tem prav perkupiti, če jih serce boli, de so ga neusmiljeni Judje tako zelo martrali; njim se zdi, de bodo per Jezusu prav zelo v gnado prišli, če vsako šibo, katero je on občutil, tudi oni v sercu občutijo; če njih vse spreleti, kadar vidijo ternjevo krono globoko v glavo vtisnjeno; ali menijo, de jih bode Bog Oče posebno ljubil, če njegoviga Sinú Jezusa kervave kapljice s solznimi očmi pregledujejo; ob kratkim, ako se

čez neusmiljene Jude v sercu togoté, z Jezusom pak serčno občutljivo in stanovitno usmiljenje imajo. In ta je tretja, splohna in nar bolj škodljiva pomota.

Prav je, de se nam Jezus v terpljenji smili; že natura nas k temu vleče, de se po nedolžnim iz usmiljenja jokamo; ali to še ni zadosti, to ni poglavitno; zakaj kolj je Jezus ves nedolžen, svet in brez madeža tolike bolečine terpel, de jih skorej ni bilo prestati? Zakaj kólj se je dal Judam in nevernikom, ljudem in duhovnam, sodnikom in tožnikom tako zelo martirati? Zakaj je toliko na duši in telesu terpel? — Eden prvih vzrokov je ta, de bi nam dal tako rekoč vsigamogočni (to je, de Jezus in z njegovo gnado tudi človek vse zamore) in v vsih rečeh popolnoma zgled, kako se imamo mi grešniki polni madežev zaderžati v svojih majhnih, velikrat zasluženih zopernostih. Kadar pogledamo podobe križaniga Jezusa, mi Jezus nikdar ne pravi: Imej usmiljenje z menoj; ampak, meni se zdi, kakor de bi ta glas slišal: Jez sim tebi dal zgled, bodi poterpežljiv, krotak, pokoren, kakor jez; imej usmiljenje sam sabo; to prav očitno na znanje da, če vi prav delate in krivico voljno terpite, to je prijetno per Bogu; zakaj k temu ste poklicani, ker je tudi Kristus za vas terpel in vam zgled zapustil, de po njegovih stopinjah hodite; on ni storil greha, tudi ni bila najdena goljufija v njegovih ustih. Kadar je bil preklinjan, ni klet;

kadar je terpel, ni protil; on je naše grehe v svojim telesu sam nosil na lesu, de bi mi grehu odmerli in pravici živeli; z njegovimi ranami smo bili ozdravljeni. Te kratke besede nas podučé, kako imamo terpljenje in smert Jezusovo spremišljevati; zato je on za nas terpel, de bi nam zgled zapustil; zato nam je zgled zapustil, de bi po njegovih stopinjah hodili; po njegovih stopinjah pak bomo hodili, če bomo grehu odmerli in pravici živeli; ne kleli, kadar bomo preklinovani; prav storili in krivico voljno terpeli. Če torej hočemo terpljenje Jezusovo prav premišljevati, moramo njega posnemati.

Prava pobožnost do Jezusa v terpljenji in smerti je v tem, de vse to, kar nam k dobri-
mu služi, pregledamo, zamerkljivo preudarimo in v djanji skažemo. Pa tudi v tem, de premislimo njegovo popolnoma pokoršino volji nebeškiga Očeta, njegovo nezmerno ljubezen do nas ljudi, njegovo božjo poterpežljivost in krotkost v nar grozovitniših bolečinah, in po tem zgledu tudi mi govorimo, in molčimo, terpimo in prenesemo; pa tudi v tem, de vanj tako živo verujemo, kakor sv. Pavel, in ga tako serčno ljubimo, kakor sv. Janez; tudi v tem je prava pobožnost do Jezusa v terpljenji in smerti, de terpimo, kakor resnični Jezusovi učenci, kakor je on terpel; de smo pokorni kakor on, de živimo in umerjemo, kakor je on živel in umerl.

Kdor je do zdej Jezusovo terpljenje spremišljeval, pak se ni naučil poterpežljiv, krotak

v terpljenji in v vsih rečeh božji volji podveržen biti, ta ga še ni nikoli prav premišljeval. Kdor se iz tega premišljevanja ni naučil v Boga zaupati, tudi, kadar kaj hudiga pošlje, k njemu se ozreti, tudi kadar svoj obraz skrije, in se nam zdi, kakor de bi ne hotel nam pomagati, njega zahvaliti, kadar tepe, zaupljivo vanj klicati, če nam tudi koj ne pomaga: ta morebiti mnoge reči razume; ali te lahke reči, kako se Jezusovo terpljenje s pridam premišljuje, še ne ve; kdor se per tem spremišljevanji še ni naučil, hudo z dobrim poverniti, preklinovavcu dobro želeti, sovražnika ljubiti, razžalnika prijazno sprejeti; morebiti de visoke skrivnosti spozna; ali svojiga Gospoda in Učenika Jezusa Kristusa še ne spozna.

Perstavek.

- P.** pomeni prijatla, kateri grešnika vodi od štacijona do štacijona, in mu zлага, kar je na štacijonu zmalaniga.
- Gr.** pomeni grešnika, kteriga obide žalost čez njegov grešni stan, ker se spomni, de s svojim grešnim življenjem Jezusa v novič križa; spozna svojo slabost in hudobijo, sovraži greh, zdihuje in na pomoč kliče. Tudi ti, moj kristjan! té ali take misli obudi, in odpri svoje serce navdihovanju sv. Duha, kadar pot svetiga križa obišeš.
- J.** pomeni Jezusa, per vsakim štacijonu ali uči ali pak svari, žuga, plaši ali pak vabi, in tolaži maloserčniga kristjana.

Vpeljevanje.

P. **V**erni bratje! sem se snid'te,
Kter' še ljubite Boga;
Tudi grešniki vi prid'te,
Vid'li bote Jezusa,
Voljo Očeta dopolnuje,
S tem za nas dolgé plačuje;
Oh! sami smo jih storil',
Njega s križem obložil'.

J. Zdej, kristjan!
Pust' na stran'
Svet in njega slast.

I.

P. Strah in žalost ga prepade,
In britkost serce topi;
Ti zaveržeš njega gnade,
Njega to nar bolj boli.
Trikrat prosi, nas podpéra,
De ne omaga naša véra;
Angel stvarnika poterd',
Stvarnik gre'z ljubezni v smert.

Gr. Daj nám nos't'
Vse britkost',
Jezus! teb' na čast.

II.

P. Judež se nevredno obhaja,
Ves hudobniga serca
Judam Mojstra v ceno zdaja,
In obupa, se konča.

J. Oh, nevredno obhajilo
Te bo večno pogubilo,
Če pokore ne storiš,
Dokler še na svet' živiš.
Ne blaga,
Le Boga
Ljubi, iš' zvesto.

III.

P. Krive priče so tožile
Jezusa pred Kajfežam,
K smerti Jagnje obsodile,
'Z same jeze in z ležam'.
Gr. Jezus! ti učiš terpeti,
Krive sodbe na-se vzeti,
Petra, ker te zataji,
Tvoj pogled že omeči.
J. Ti molčiš,
K' se bojiš,
Oh, preveč sveta.

IV.

P. Sam Pilatuž to spričuje:
V Jezusu krivice ni,
Močno siljen omaguje,
Baraba jim izpusti.
Gr. Poželenje me prevpije,
Torej zajdem v hudobije;
Kar je dobriga, mudim,
Kar je hudiga, želim.

J. Krot' sercé,
In željé,
Mene se ti boji.

V.

Gr. Jezus! ti za odrešenje
Točiš svojo rešnjo kri,
In preneseš to tepenje,
Le ljubezen to stori.
Jez se branim, odmikujem,
In terpeti se sramujem;
Kdo popiše to slabost,
Zviro notranjih britkost?

J. Duša! glej
Na-me zdej,
Uč' se nad menoj.

VI.

P. Oh! njegova sveta glava
In njegov presvet' obraz
Ves zatekel v kervi plava,
S ternjem kronan je za nas.

Gr. Tvoj obraz mil' pogledujem,
Svoj napuh pak objokujem;
Ponižvanja se bojim,
K tebi priti pak želim.

J. Gnado zdaj,
Tam svet' raj
Le ponižnim dam.

VII.

P. Grešnik! zdej poglej človeka,
In žaluj čez Jezusa:

Kri 'z njegovih ran odteka,
Množ'ca vpije: Križaj ga!

Gr. Kaj bo li z menoj, lažnikam?
O Gospod! jez pred sodnikom

Zapušene pogubim,
De kaj sebi perdobim.

J. Oh! hudo
Tamkej bo

Terdim vohernkam.

VIII.

P. Zdej nedolžno sveto Jagnje
S težkim križem obložé:

Jezus svoje rame nagne,
S križem tiho, mirno gré,

Gr. Jez pod križem le žalujem,
Po veselji tolk' zdihujem;

Nepokojno je serce,
Dokler ima té želje.

J. Za menoj,
Joger moj!

Jez ti dam pomoč.

IX.

P. Zemlja in nebo se čudi;
Bog pod križem oslabi;
Simon! grešnik! zdej se zbudi,
Jezusa tvoj greh skerbi.

Gr. Svoje grehe zapustiti,
Tebe prav zvesto ljubiti,
To, moj Jezus! zdej želim,
Daj, de gnado zadobim.

J. Grešnik, zdej
Sem poglej;
Od sveta se loč'.

X.

P. Jezus na Kalvarjo pride,
Velik hrup in strašni vriš!
Vsa derhal se skupej snide,
Njega veržejo na križ.
O strašno so ga stegnili!
Mu roké, nogé perbili!
Le ljubezen v teb' gori,
'Z tebe milo govori.

J. Ne vedo,
Kaj počno;
Oče! jim odpust'.

XI.

P. Grozovitne bolečine
On na križu preterpi;
Moč človeška 'z njega zgine,
Oče clo ga zapusti.
Kdo razšteje té britkosti?
De objoka greh zadosti;
Kar je hudiga, stori,
De mu žaliyo serce.

Gr. Vsaki čas
Vleci nas
S sapo svojih ust.

XII.

P. Otročiči! le mirujte,
Dušo Jezus izpusti;
Vse stvari po njem žalujte,
Preboden na križ' visi.
Kri in voda 'z strani lije,
Ta vse naše grehe vmije;
V zakramentih smo opran',
Kje je hvala, o kristjan?
Glej, prošnje
In solzé
Grehe zbrišejo.

XIII.

P. Vsa natura je čutila,
De je vmerl božji Sin;
De bi 'z spanja te zbudila
Groza večnih bolečin!

Gr. Tebe hočem s križa sneti,
Sebe hitro na-nj perpeti;
Se spodobi, de terpim,
Tebi zanaprej živim.

Sv. Pavel. Kteri so
Kristusov',
Sebe križajo.

XIV.

P. Pekla moč se je skropila,
Šla nazaj v Jeruzalem;
Jezusa sta položila
V nov grob Jožef, Nikodem.

Gr. Tukej zdej z Marijo jokam,
V grešnih zvezih močno stokam.
Mene bode smertni meč,
Ker ne najdem njega več.

J. Bod' vesel,
Svojih rev
Bodeš rešen zdej.

Sklep.

Gr. Tebe, Jezus! smo spremili
Na terpljenja težkim pot',
De bi vsi zvesto hodili
Svojih križev oestro pot!
Daj nam gnado zadobiti,
Tebe zmirej bolj ljubiti.
Dati greham čmo slovó,
Se deržati te zvestó.
Pride čas,
De boš nas
Peljal v sveti raj.

Od pokore.

1.

Leta glas se vedno sliši:
Grešnik, spreoberni se!
Grešnik tega le ne sliši,
Spokorí se tudi ne.

2.

Grešnik! za Boga ne maraš,
Misliš še na dušo kdej?
Greh na grehe si nakladaš,
Gredeš zmirej še naprej.

3.

Bog je za-se vstvaril tebe,
De bi služil mu zvesto;
Kol'ko tavžentkrat pa sebe
V greh pogrezneš, oh kaj bo?

4.

Bog te k dobrim' opominja,
Ti se pak obračaš stran;
O nespametna živina!
Ali se ne spomniš na-nj?

5.

Kol'kokrat bi bil že padel
V večni ogenj za vselej,
Ako Bog ne bil tak gnadjiv
Tebe čakal clo do zdej.

6.

Veš, če bode še zanašal?
Morebit' do jutri ne,
Če boš vedno le odlašal
Od pregreh poboljšanje.

7.

Kol'ko jih je naglo vmerlo,
K' morebiti tam goré,
De bi teb' oči odperlo,
In ne bilo ti gorjé!

8.

Grešnik! ti se posmehuješ,
Ti neumniga serca!
Grehe delaš, se norčuješ
Z ognjem strašnega pekla.

9.

Se kdaj spomniš na pokoro,
De bi se zdej greha bal?
Veš, al' bo na zadnjo uro
Tebi Bog še gnado dal?

10.

Takrat hočeš zapustiti
Greha slast in prazni svet;
Takrat se k Bogu vrniti,
Ker če satan dušo vzet'.

11.

Grešnik! o prevdar' en malo,
Kaj bo li poslednji čas!
Truplo se bo v zemljo djalo,
Kam pak pojde duh ta čas?

12.

Grešnik! žalosten poslušáš,
Božji strah te spreleti?
Prosim te, de se poboljšáš,
Zdej še Jezus odpusti.

13.

Je dobrota nezrečena,
Le za gnado prosi ga,
Ti ovčica oplášena!
V spreobrnjenji najdeš ga.

14.

Bo pozabil tebi grehe,
Zopet te v naročje vzel;
Nesel te pod lepe strehe,
Ljubeznjivo te objel.

Molitev.

O moj Jezus! zdej žalujem,
'Z greha k tebi perbežim,
Brez miru se spremetujem,
K tebi kličem in ječim.

Upam, de se boš usmilil
Oh čez mene grešnika,
Mi pomagal, me persilil
V kraj življenja večniga.

Od Kristusoviga terpljenja.

1.

Naj moj jezik milo poje,
Jezus moj! od martre tvoje,
Ljubeznjiviga Jagnjeta,
K' jemlje grehe od sveta.
Daj, de tvoje bolečine
Delajo nam spečenine,
Smert, terpljenje tvoje bo
V smerti mene troštalo.

2.

Ti si tel otožen biti,
In k Očet' za nas prositi;
Še na oljski gor' klečiš,
In kervavi pot potiš.
Daj, de tvoje bolečine i. t. d.

3.

De bi te hudobni vjeli,
S tabo k krivi tožbi vreli,
Množ'ca pride, je že bliz,
In ti, Bog, se branil nis'.
Daj, de tvoje i. t. d.

4.

Po krivici te sodili,
Divjim trinogam zročili,
Kako lije rešnja kri
'Z ran, k jih gajžlanje stori.
Daj, de tvoje i. t. d.

5.

Teb' na glavo ternje djali,
In gerdó se ti spakvali;
Ti pak, Jezus! le molčiš,
Tudi to voljno terpiš.
Daj, de tvoje i. t. d.

6.

Jezus! ti na križu vmiraš,
Grešnikam nebo odpiraš;
Svojo dušo izpustiš,
In za grehe zadostiš.
Daj, de tvoje i. t. d.

Molitev.

Jezus! moja hudobija
Tebe tepe in perbija,

Ta te križa in razpnè,
Silne rane ti dajè:
Zdej pa k tebi 'z dna zdihujem;
Svoje grehe spremišljujem;
Ceno tvoje smert' želim,
Vari, de je ne zgubim.

V praznik svetiga Jožefa, ženina Device Matere Marije.

1.

Tebe, Jožef! cir svetnikov,
Hvali ves nebeški dvor;
Njim se vernih keršenikov
Oglasi hvaležni zbor.
Ti si polni zasluženja
V družbi čistiga življenja,
Tebi zvoljeno Devico
Bog u sveto varstvo da.

2.

Ti si 'z Davidove hiše
Imenitniga rodu,
Tvoj rod se od kraljev piše,
Zdej prav revniga stanu.
Ali Bog na stan ne gleda,
Tudi ne žlahtnosti reda;
Tega Bog čez več postavi,
Kdor je zvest v majhnimu.

3.

Clo za ženina Device
Tebe zvoli večni Bog,
Varih Sina porodnice,
Kakor Oče si v nadlog'.
Jožef! le boječ ne bodi,
Od Marije stran ne hodi,
Angel pravi, de je ona
Mati božjiga Sinú.

4.

Tvoj'ga Sina iz Device
Ljubeznjivo si redil,
Ker je 'z milosti ročice
Teb' in tudi nam molil.
Tje v Egiptovsko deželo
S' jih 'z nevarnosti odpeljal;
Zgubil ga v Jeruzalemu,
Najdel, in se veselil.

5.

Mi po brumnuimu življenji
Zadnjič mirno umerjemo,
In Boga po zasluženji
Za plačilo prejmemo:
Ti pak ga že tukej imaš,
Zvoljenih sladkosti vživaš,
Vse tolažbe Jezusove
Tukej prejmeš, mi le tam.

6.

O svet' Jožef! blagor tebi,
Ker per boji zadnjimu
Imaš Jezusa per sebi,
Oživljavca slabimu.
Tud Marija, božja Mati,
Teb' na stran je hotla stati,
In britkosti grenke smerti
Njih obličje odpihlja.

7.

Si premagal moč hudiča,
Rešen od zavez mesa,
Božja milost te zveliča
'Z zasluženja Jezusa.
Zdej te limbarji obdajo,
Ktere cvesti ne nehajo
Med izvoljen'mi svetniki
• Tam na večnim sedežu.

8.

Tvojo lilijo razcveteno
Danes spregledujemo,
Tvojo čistost nezrečeno
Željni premišljujemo.
Danes si prejel plačilo,
(Za zvestobo gre vračilo)
Tvoja vterjena ponižnost
Tebi večno čast deli.

9.

O v nebesih zdej kraljuje
Ljubi, vsi prosímo ga,
De čez naše duše čuje,
In nas reši od dolga;
Kadar pride smertno spanje,
De odžene zalazvanje,
De nas sprejmejo v svetlobe
Lope večniga miru.

10.

Ljuba Mati Jezusova!
O kraljica čistih dvic!
Tovaršica Jožefova!
Sprejmi nas iz tih temnic.
Ker bo ura nam odbila,
Duša se od nas ločila,
O perstopi s svojim Sinam,
S svetim Jožefam k pomoč'.

11.

Tebi, trojni Bog, gre hvala,
Tebi gre povikšanje.
Tebi se bo čast dajala,
Nam pa gre ponižanje:
Ti kraljuješ na višavi,
V večne lučice blišavi,
In deliš zdej zlate krone
Svojimu služabniku.

Molitev.

Svet'ga Jožefa življenje
Naše pota razsvetli,
In njegovo zasluženje
Grešnike razveseli:
Njega prošnja naj odveže,
Kar slabost nam ne doseže,
De nam bode podeljeno
Od Gospoda našiga.

V praznik oznanjenja Device Matere Marije.

1.

Iz nebes si ti češena,
Angel to Marii oznan',
Gnade polna, sveta žena!
Danes je tvoj velik dan.
Med devicami sestrami
Še ostaneš, kar si b'la;
Žegnana pak med ženami,
Do nebes povzdignjena.

2.

O ne vstraši se besede,
Ktero tebi zdej povem,
Le prevdari božje sklepe,
Še zagernjene ljudem.

Glej, Gospod je bil že s tabo,
Preden si ti bila ž njim;
Te izvolil in posadil
Kakor luč izvoljenim.

3.

Sam tvoj Bog bo nad te prišel,
Res je novo čudo to;
Sveti Duh te bo obsenčil,
Ako tud ne veš, kako.
Lepi tempelj boš postala
Vojvoda nebeškiga,
V seb' spočela, zemlji dala
Ljubeznjiviga Boga.

4.

O device take sreče!
Sveti uk naj vas budi:
Ta Izvoljena trepeče,
Ker nji Angel govori.
Misli, kaj to more biti,
Ker podobe ne pozna;
K' sliši hvalo govoriti,
Ktere ni navajena.

5.

Glej, Devica bo spočela,
To preroki govore,
Porodnice čast imela,
Ktero Bog precenit' ve.

Hčere to Jeruzalemske
Zadobiti hrepene;
Le Device Nacarenske
Angeli se veselé.

6.

Bog 'z nebes na zemljo pride,
De bi človek nam postal;
To ponižno D'vico vidi,
K' je ta svet še ni poznal.
Kar pred svetam je češeno,
Lepo, močno, na stajal':
Od Boga je popušeno,
De se tega kdo ne hval'.

7.

K ti Devici perstopiti
Si le upa čisti duh,
Ker ni vedila ljubiti
V sercu tega, kar ni Bog.
Per ljudeh jo Bog poviša,
Vzdigne jo iz nizkosti;
Posveti to čisto hišo,
Kamor pride 'z milosti.

8.

Zdej ni več premišljevala,
Ker per nji je sklenjeno,
De se bode temu vdala,
Kar je nji namenjeno.

Res, težko se k tem' perpravi,
Zapustit' ponižni stan,
Vender le stori in pravi:
V tvojo voljo se podam.

9.

Angel pravil je veliko,
Preden zletel je od nje:
Pa na njenimu jeziku
Ni besede, le željé.
Glejte, vsih devic podoba!
To bi imele vse storit'
Tihe usta, čiste dela,
Taka 'ma devica bit'.

10.

Če pak hočeš to Devico
Prav spoznat', odpri svoj um,
Sveto pismo vzem' v desnico,
Beri svet' Vangelijum:
Ne 'z obraza, ne 'z imena
Se spoznava duše stan;
V djanji le je prava cena,
Iz sadu bo vsak spoznan.

11.

Niso vidile očesa,
Tako žlahtniga sadu,
Kakor 'z njeniga telesa,
Iz deviškiga stanu.

Vsahne tamkje v paradižu
Vsim spodtikljeja drevo:
To drevo na čudno vižo
Nas redi za svet' nebo.

12.

Uni sad so starši jedli,
Torej tudi mogli vmret';
Če mi bomo tega jedli,
Smemo vekomaj živet'.
Greh je bil storjen na lesu,
In zapovd prelomljena:
Jezus vmerje na drevesu,
De j' pregreha zbrisana.

Molitev.

Angelovo oznanjenje
Nam pove, o večni Bog!
De za nas včlovečenje
Tvoj'ga Sina plača dolg.
Naj ta božja porodnica,
Kar mi terdno verjemo,
Bode naša pomočnica,
Ker se k' nji oziramo.

Veliki četertik.

1.

Poslušaj danes, moj kristjan!
Kaj se v Jeruzalem' godi;
V spominu cerkev nam ohran',
Kar Jezus tam stori.

2.

Je djal od sebe oblačil',
In z ruto se prepasal je,
Je v meden'co tud vode vlil,
Ker jogre vmiti če.

3.

Gospod! ne boš mi vmival nog,
Mu Peter prec odgovori;
Spozna, de je presveti Bog,
Kter njemu to stori.

4.

Kar hočem tebi zdej storit',
O Peter! tebi ni še znan',
Pa bode kmalo teb' odkrit
Ponižnih sveti stan.

5.

Al' on 'z gorečiga serca
Se brani, de na vekomej
Se clo vmivanju nog ne vda;
Poslušaj, Peter! zdej:

6.

Če tega ti ne dopustiš,
Je ljubeznjivi Jezus djal,
Deležja z mano ne dobiš,
In nisi joger práv.

7.

Gospod to komej zgovori,
Se vstraši Peter prav močno,
Nogé si vmiti dopusti,
Ponud' roké, glavó.

8.

Kater je že na duši čist,
Ta naj si vmije še nogé,
Potem bo že zadosti čist,
De mené vredno jé.

9.

K' je on že vsim umil nogé,
Per mizi jih sedé uči;
Umiti vboge zapové,
Ljubezen jim zroči.

10.

O Jezus! ti ljubezni daj,
Ti vkrot' napuhnjeno serce:
To nas perpelje v sveti raj,
Vsi verni tje želé.

Molitev.

Pomagaj nam, o večni Bog!
Per delu izročenimu,
De vkaže djanje tvojih rok
Ljubezen slednjimu.

Z vodó so vse očišene
Nečednosti ognjušenim,
Tako naj bodo zbrisane
Pregrehe zgrevanim.

Od Kristusoviga križanja.

(Za veliki petik.)

1.

Angelski kori! na vsokim žalujte,
K našimu petju jokajte še vi.
Žalostne citre prav milo zapojte,
Boga na križ so perbile stvari.
Serca razbite nam, o Serafini,
Zemlja žaluj in človeški ves rod:
Vmira na križu v velik' bolečini
Jezus, naš ljubi in sveti Gospod.

2.

Grehe štrafuje še božja pravica,
Tirja prav ojstro Adamovi dolg;
Milost pak božjih lastnosti kraljica
K miru nam kaže prijatla, k' je Bog.
Glejte, perbit je na silnimu križu,
Truplo je polno nevsmiljenih ran,
Zavolj nas grešnikov se je ponižal,
Bil je od Judov zlo zasramovan.

3.

Grešnik nesrečni! glej, kol'ko sramote
Za-te na križu tvoj Jezus terpi!
Ternjeva krona mu glavo razbode,
Lica pokrivajo sólze in kri.
Že ga je Oče nebeški zapustil,
V smertni težavi se znajde le sam,
Glavo je nagnil, in dušo izpustil;
Ti si ga vmoril, al' tebe ni sram?

4.

Kaj je od tebe, Jeruzalem! slišal,
Ker se pertoži čez tebe tak' mil'?
Ti si na križ me perbijal, povikšal,
Al' je to mojih dobrot povračil'?
Jez sim pred tabo morjé bil razdelil,
Jez sim 'te rešil 'z Egiptovskih rev,
Jez sim te v Kanan deželi zveselil,
Jez te sovražnikom tvojim otel.

5.

Svetil sim tebi ko steber v oblaki,
Hodil sim čudno pred tabo naprej,
Mano sim dal, in nasiten bil vsaki,
S čim sim te, duša! razžalil, povej?
Reci, zakaj me nevernim zročuješ,
Puntarja pak namest mene spustiš?
Oh ti me tergaš, me biješ, me pljuješ,
Z gajžlo per stebru plačilo deliš.

V žalosti, Jezus! te prosim prav milo,
 Vbogi jez grešnik pred tabo klečim:
 Jez sim zaverigel nebeško kosilo,
 Res sim nevreden, pa vender tvoj sin.
 Ker sim zapravlil vse tvoje dobrote,
 K tebi nazaj se zdej revež podam;
 Čem zapustiti pozemeljske zmote,
 Služil bom tebi z nevtrudnim' rokam'.

Molitev.

Ti, o Gospod! si nas hotel rešiti
 'Z žalostnih zmot, 'z nezrečenih nadlog;
 Jezus, tvoj Sin, se je dal umoriti,
 Za nas per tebi je plačal ta dolg.
 Torej pogledaj na verno družino,
 Ne na sovražne hudobne roke;
 De nam 'z ljubezni prot' svojimu Sinu
 Danes zaneseš vse naše dolge.

Očitovanje.

(*Za veliki petik.*) a).

1.

Oh, kaj sim ti storil, zdej povej,
Predrago ljudstvo moje!

Al' s čim sim še razžalil kdaj,
O grešnik! serce tvoje?

'Z Egipta sim tebe jez rešil,
'Z dežele vsih rev in težav:

Le kaj sim nad tabo pregrešil,
Ker križ si ti meni podal?

O sveti, mogočni in večni Bog!

O vsmili se, vsmili, vsaj danes čez nas.

2.

Oh, kaj i. t. d.

Moj angel je pervorojene

Pomoril po celim Egipt' ;

Ti gajžlaš nevsmiljeno mene,

Me zdaš, in me nočeš več vid't'.

O sveti i. t. d.

---

a) Jezus očita Judovskimu ljudstvu in grešniku, de
mu za dobrote hudo povračuje.

3.

Oh kaj i. t. d.
Potopil sim jez Faraona,
Razgernil širjavo morja,
S tem mene zdej ljudstvo polona,
De vél'kim duhovnam me zda.
O sveti i. t. d.

4.

Oh, kaj i. t. d.
Z valovi sim njega zagernil,
Za tebe postavil se v bran;
Popačil si se in spreobernil,
Zasadil si sul'co mi v stran.
O sveti i. t. d.

5.

Oh, kaj i. t. d.
Sim vodil te s svetlim oblakam,
Ovčico preljubu na paš';
Ti išeš me s hlodi in baklam',
Me zvežeš, Pilatužu zdaš.
O sveti i. t. d.

6.

Oh, kaj i. t. d.
Upil si, in dal sim ti mane,
Mermral si, in dal ti mesa;
O ljudstvo! neusmiljene rane
Zdej tvoja desnica mi da.
O sveti i. t. d.

7.

Oh, kaj i. t. d.

S prečudnim studencam v pušavi

Sim tebi tud žejo gasil,

Ti pak si v serditosti pravi

Mi jes'ha in želča nalil.

O sveti i. t. d.

8.

Oh, kaj i. t. d.

Glej štirideset let sim jez hodil

Pred tabo kot dober pastir:

Ti pak si me k smerti le vodil,

Še huj' ko razdražena zvér.

O sveti i. t. d.

9.

Oh, kaj i. t. d.

Pred tabo sim Kananske kralje

Prepodil in z mečem pobil:

Kaj hočeš še Izrael dalje?

K si s terstam mi glavo razbil.

O sveti i. t. d.

10.

Oh, Izrael ! lepi moj nograd!

Zasadil sim v tebe sladkost:

Zdej kopljem, prekopljem te tol'krat,

In vender rodiš le britkost.

O sveti i. t. d.

11.

Oh, kaj i. t. d.
Obdal sim te z vojvodov slavo,
Odločil od ptujih rodov :
Ti tlačiš mi ternje na glavo,
Razbojnikom s' mene perštel.
O sveti i. t. d.

12.

Oh, kaj i. t. d.
Sim tebe pred drugimi čislal,
Veliko dobrot si prejel :
Zato si na križ me povišal,
In mene do zadnjiga klel.
O sveti i. t. d.

Molitev.

O Bog! še Judam gnado daj,
De k veri se podajo ;
Ti jih razsvetli, jim povej,
De Jezusa spoznajo.
Odvzemi 'z njih serca slepoto,
Ljubezen jim noter zapiš',
De najdejo pravo svetlobo
Per Jezusu z nami v en' hiš.
O sveti, mogočni in večni Bog!
O vsmili se, vsmili, vsaj danes čez nas.

Véliko saboto.

1.

Močno se potrese,
In grob se odpre;
Zdej vidi in zve se,
De Jezus ven gre;
Ker angel Gospoda
Z nebes perleti,
In kamen od groba
Na stran odvali.
Aleluja, Aleluja, Aleluja.

2.

Njegov' oblačilo
Je belo ko sneg,
Obličje svetilo
Ko blisek po let';
Čuvaji postali
So kakor mertvi,
No v mesto zbežali
Od groze plašni.
Aleluja, Aleluja, Alel.

3.

V nedeljo so vstale
Pred dnevam žené,
Se niso nič bale,
Ne mož, ne temé.

Ne bojte se mene,
Jim angel pove,
Za Jezusam žene
Vas milo serce.
Aleluja, Aleluja, Alel.

4.

Pa tukej ni njega,
Od smerti je vstal,
In smertino šego
Premagal, odgnal.
Je šel v Galilejo,
Kjer čakal vas bo:
Le pejte čez mejo,
V deželo leto.
Aleluja, Aleluja, Alel.

5.

Je Jezus resnično
Od smerti ustal,
Odrešil krivične,
Pred nami tje šel:
Tako le hitimo,
De pridemo tje;
In njega tam vid'mo,
Kjer čaka nas že.
Aleluja, Aleluja, Alel.

Molitev.

Gospod! ti dodeli
Nam plamen duha,
De bomo goreli
V ljubezni serca.

Ker nas si napasel
Z veseljem skrivnost:
V presvetimu času
Daj mir in krotkost.
Aleluja, Aleluja, Alel.

Od Kristusoviga od smerti vstajenja.

1.

Jezus je ustal od smerti,
Razveseli se, kristjan!
Smert, hudiča je premagal,
Vstal iz groba tretji dan,
Skozi svojo božjo moč,
Na to veliko noč, Aleluja.

2.

Jezus dal se je vmoriti,
De b' ne bili pogubljen';
Milost nam je tel storiti,
Danes smo razveseljen',
Je nas odrešil vse,
Ker tol'ko terpel je, Alel.

3.

S križa so pa doli sneli
Brumni in pošten' možje,
Žalostni v tančici beli
V novi grob ga polože,
Njegov' telo te dni
Se v grobu spremeni, Alel.

4.

Tretji dan po silni smerti
Njega išejo žené,
Z Magdaleno v svetim vertu
Gledajo zamišljene,
Le kje bi Jezus bil,
Njih ženin ljubeznjiv? Alel.

5.

Angel se jim tam perkaže,
Pravi, de je res ustal,
Jogram oznaniti vkaže,
De bo v Galilejo šel.
Le tje nje naj-gredo,
Se vam perkazal bo, Alel.

6.

Pervič se je bil perkazal
Magdaleni v vertu tam,
De je vstal, očitno skazal,
Tud Simónu in ženam,
In dvema jograma,
Ki v Emavs potvata, Alel.

7.

K svojim jogram skupej zbranim
Skoz zaperte duri gre,
Maloserčnim, strahu vdanim,
Jez sim jez, to jim pové.
Jim mir perporoči,
Jih trošta in uči, Alel.

8.

Pa v nespametnih prepirih,
Kakor bi b'lo res tako,
Tomaž, eden dvanajsterih,
Prav', de Jezusa ni b'lo,
In hoče seči sam
V njegovo desno stran, Alel.

9.

Ker pak Jezusa zagleda,
Se on zdajci spokori,
Vere polna je beseda,
Ves ponižen govori:
Moj Bog in moj Gospod!
Spoznam, de si povsod, Alel.

10.

Ker mi ver'jemo, kristjani!
De je Jezus gori vstal:
Ga prosimo skupej zbrani,
De bo še per nas ostal,
Dal svetiga Duha,
Sercá tolažnika, Alel.

11.

Aleluja povzdignimo
Z enim glasam no vsi čez,
Še Marijo počastimo,
To kraljico od nebes,
Ker je začetek b'la
Zveličanja sveta, Alel.

12.

O kristjani! dan veselja
Skupej mi obhajamo,
De se vname v sercu želja,
De iz greha vstajamo:
In Bog nam bode dal
Terdnosti u skušnjav', Alel.

Molitev.

O Gospod! zdej nam dodeli
Svoj'ga svetiga Duha,
De b' ljubezni se navzeli
Iz vesel'ga praznika,
Naj ta zedini nas
Za ta in večni čas, Aleluja.

V god vnebohoda našiga Gospoda Jezusa Kristusa.

1.

○ Jezus! moje želje
Po tebi hrepené,
Ker čisto sere veselje
V tebi zadobé.
Kater' so te ljubili
Iz praviga serca,
So v tebi mir dobili,
Aleluja.

2.

Za nas si dal življenje,
Odrešil nas Gospod
Skoz smertino terpljenje,
Hotel it' od tod.
Nas ljubiš nezrečeno;
Ljubezen tvoja da
Nazaj nebo zgubljeno,
Aleluja.

3.

Peklenske dur' predere,
O Jezus! tvoja moč,
Zaklenjene pobere
Peklu čudna noč.

Častitljivo premagaš
Od teme vojvoda,
Odrešenim pomagaš,
Aleluja.

4.

Zacelil si nam rane
'Z obilne milosti,
De živimo od hrane
Polne čistosti.
Bog Oče teb' desnico
Na svojim tronu da,
Nam vernim pak pravico,
Aleluja.

5.

Od tam do nas prihaja,
O Jezus! tvoja luč,
Odpre sladkosti raja
Tvoje roke ključ.
Oh, tema nas pokriva
Neumniga sveta,
Per tebi dan prebiva,
Aleluja.

6.

Nas pelji 'z solz doline,
Nebeški vojvoda!
Na svetle visočine
Svojiga Boga.

S častjo napolnjen sedež
Življenja večniga
Perpravit danes gredeš,
Aleluja.

7.

Razštel si naše dneve,
Britkost popotvanja,
Razpihal kakor pleve
Si sovražnika.
Tam bodeš nam perpravit
Veselja sladkiga,
Poživil vse, pozdravil,
Aleluja.

8.

Po tebi se oziram
Čez nébeza kope,
No vsaki dan zatiram
Hudiga želje.
Le kmalo bodeš sodil,
Otel pravičniga,
Hudobne v ogenj spodil,
Aleluja.

9.

Mi č'mo vse bolečine
Na svetu preterpet',
Sej kakor senca, zgine
Tudi zdanji svet.

Razdraženi vetrovi
Drevo perpognejo:
Stoji pa v moči novi,
Aleluja.

10.

Bog! tvoje prebival'se
Povzdigne nam glave,
To sladko počival'se
Nam meči serce.
Nebeške pak dišave
Se le dosežejo
Skoz križe in težave,
Aleluja.

Molitev.

Uči nas sveta véra,
De ti si šel v nebo,
Od tod naj nas podpéra
Vsmiljeno oko.
Per tebi naj prebiva
Pokoja željni duh,
Naj z angelci prepeva,
Aleluja.

V god vnebohoda našiga Gospoda Jezusa Kristusa.

1.

Le naprot 'z nebes duhovi
Svoj'mu kralju svetimu
Mir pihljajte vi vetrovi
Svete cerkve Ženinu.
Grešniki na goro pejte,
Danes Jezus gre v nebo;
O vi brumni! gori glejte,
Kamor vas poklical bo.

2.

Leži, leži oljska gora,
Posvečenja svet' spomin!
Lepa od večera zora,
Lepš' od Jezusa stopinj.
V sercu se mi milo dela,
V solzah plavajo oči,
De bi duša tje zletela,
Kjer si molil vse noči.

3.

Že se gori perbližuje,
Verni jogri gredo ž njim;
Svojo cerkev izročuje
Od duha navdahnjenim.

Vero v njega oznaniti
Noter do pokrajn sveta,
Vernim grehe odpustiti,
Svojo moč, oblast jim da.

4.

Jih tolaži ljubeznjivo:
Ne žalujte tak' po men',
Čakajte poterpežljivo,
Z Duham bote poterjen',
Vaša služba ta je sveta;
Kadar bote vse prestal',
V hiši mojiga Očeta
Bote z mano kraljeval'.

5.

Zadnjič jih lepo žegnuje,
Od njih loči se tako,
Se od zemlje povzdiguje,
Za njim gleda njih oko;
Dokler ga očem zakrije
Na visokim bel oblak,
Njih serce za njim upije,
Željno gleda gori vsak.

6.

Dokončano svet' življenje
Bilo je današnji dan,
Vterjeno je odrešenje,
Veselimo se, kristjan',

Čast se njemu povračuje,
Ker je tù ponižan bil;
Čez ovčice svoje čuje,
Ker je za-nje kri prelil.

7.

Zdajci sta se perkazala
Gledajočim dva moža,
Galilejci! sta jim djala,
Kaj vi gledate neba?
Jezus ima zopet priti,
Kakoršen je šel v nebo,
Celi svet še presoditi,
Takrat nam veselje bo.

8.

'Z solz doline zapušeni
K tebi verno gledamo,
Od težav, britkost tepeni,
Se po gnade stegamo.
Za nebo se zdej trudi mo,
Ne le stati, gledati!
Se v molitev povernimo,
De bo moč kaj delati.

9.

Dan današnji se poznajo
V skali znamnja tvojih nog,
Tolažila vernim dajo,
De te ljubijo, o Bog!

Ako bi to vidit' bile
Tako srečne moje oči:
Bi z veseljem jih močile
S svetim jokam do noči.

11.

Jezus moj! stopinje tvoje
So pred mano in telo:
Ali kje so solze moje?
Perzadévanje v nebo?
Če smo s Kristusam ustali,
Tak' išimo sveti raj;
De bi gori kraljevali
Kmalo, dolgo, vekomaj.

Molitev.

Vzemi, Bog! od nas darove,
Ktere ti opravljamo
Unebohod Jezusovi,
Kteriga obhajamo.
Daj, de bo življenje srečno
Tukej med nevarnostmi,
De bi tam živeli večno
Po ti dolgi žalosti.

Binštno nedeljo.

Od sv. Duha.

1.

Pridi, sveti Duh!

Daj nam iz nebes
Od svetlobe svoje žar.

Troštar revežov!

Oče vsih darov!

Zarja temniga serca!

2.

Ti tolažiš nas,

Sprejmeš slednji čas,

S svetim miram ohladiš.

V delu, trudnosti,

V joku, žalosti

Tebi vdane obderžiš.

3.

O ti svetla luč!

Naše serca uč',

V tebe terdno ver'jemo;

Sej, kjer tebe ni,

Človek oslabi,

Hitro v grehe zlezemo.

4.

Nas omazane,
Suhe, ranjene
Pelji, moči, celi ti.
Smo kamnitniga,
Zmerzliga serca,
Meči, grej nas 'z milosti.

5.

Daj nam grevengo,
Ker zaupamo,
De se k tebi vernemo;
Po vročini hlad,
Za zvestobo sad,
S tabo tam kraljujemo.

6.

Bog' Očetu čast,
Sinu vsa oblast,
Ker je res od smerti vstal.
Hvaljen sveti Duh,
Tud resnični Bog,
Jezus ga je k nam poslal.

Za binštne praznike.

1.

Danes prosimo, kristjani!
Željno svojiga Boga,
Ker smo z grehami obdani:
Daj nam svetiga Duha.
Naših grehov korenine
V dnu hudobniga serca
Delajo nam bolečine
Zavolj silniga dolga.

2.

Po ti gnadi se stegujem,
Danes, Oče! mene sliš';
Daj, de prazno ne zdihujem,
De me z Duham porosiš.
Hodil bom po pravi poti
K tebi, Oče! in domu;
Odpovedal vsaki zmoti,
Živel mirno brez strahu.

3.

Zvesto, srečno vojskovanje
V veri stanovitniga
Je njegovo navdihvanje
K dobrim' rodovitniga.

Le skoz njega se premaga
Razujzdano naš' meso;
Le, katerim on pomaga,
Dobre dela doneso.

4.

Prosim te, o Narsvetejši!
Daj mi svetiga Duha,
Prosim zgodej in poznejši,
De pregreha odneha.
Ne popusti me v sramoti,
Živa vera v meni bud',
V zmoti, revšini, merzloti
Te želi nar manjši ud.

5.

De na pot' ne bom opešal,
Sveti Duh resnični Bog!
Upam, de me bodeš rešil
Od pregrehe vsih nadlog.
'Z tebe nam življenje zvira,
Vse brez tebe je mertvo,
Kdo po tebi se ozira?
Kdo bo živel še sveto?

6.

O moj Jezus! glej zdihvanje
Moj'ga revniga serca,
Naj te omeči ječanje,
Ako ne potok solza.

Si obljubil ga poslati,
Kadar prideš tje k Očet':
De ga željnim hočeš dati,
Mi ne nehamo verjet'.

7.

Oh ti nočeš naše zgube,
Rešil si človeški rod,
In na tvojih ust obljube
Se zanašamo, Gospod!
Dokler bomo zveseljeni,
Če Duha nam podeliš,
V dobrimu vsi poterjeni,
Kar nam, Jezus, ti veliš.

Molitev.

Pridi k nam, o Duh presveti,
Slast duhovniga miru!
Um in pamet nam razsvetli,
Luč prijetniga rodu!
Ti očisti serca naše,
Hudobije sled izbriš',
De ovčice svoje paše
Z vednim troštam zveseliš.

V god presvete Trojice.

1.

Vzdigni se jezik moj
K božji desnici,
Hvalo in čast zapoj
Sveti Trojici.
Čast Očetu, Sinu
Ino svet'mu Duhu;
Bodi češena ti,
Sveta Trojica !

2.

Oče 'z nebes je nas
Milostno vstvaril,
In svoj resnični glas
Ljudstvam oznanil.
Čast i. t. d.

3.

Ravno ta Oče ima
Skerb za človeštvo,
Ljubim otrokam da
Svoje kraljestvo.
Čast i. t. d.

4.

Jezus prav božji Sin
Nas je odrešil,
In od ran, bolečin
S križem opešal.
Čast i. t. d.

5.

Vedno se sveti Duh
Troštar 'menuje,
In ta resnični Bog
Nas posvečuje.
Čast i. t. d.

6.

Angel', svetniki so
Pred božjim tronam,
Hvalo in čast dajo
Vsim trem pošnam.
Čast i. t. d.

7.

Ver'jemo vsi v Boga
V znani resnici,
Skupej molimo ga
V sveti Trojici.
Čast i. t. d.

8.

Solnce nam dan stori,
Tema prihaja, (*zvečer*)
Kdor pa tù v ver' zaspi,
V luči tam vstaja.
Čast i. t. d.

9.

Vsigamogočniga
Celi svet hvali,
Tudi mi skupej ga
Vel'ki in mali:
Čast i. t. d.

10.

Sladko prepevamo
V svetimu dvoru,
Daj, de se gledamo
V večnim šotoru.
Čast i. t. d.

Molitev.

Vari nas, trojni Bog!
Vsake težave,
Reši nas iz nadlog
'Z vere skušnjave;
Zdej te spoznavamo,
Čast in hvalo damo;
Bodi češena ti
Sveta Trojica!

I. V god svetiga Rešnjiga Telesa.

(Pange Lingua.)

1.

○ hvalimo in molimo
Sveto Jezusov' telo;
Sveto rešnjo kri častimo,
V odrešenje cenjeno:
Z enim glasam povzdignimo
Kralja Jezusa zato.

2.

Od Marije čiste D'vice
Nam je rojen, nam je dan,
Na tem svetu pot resnice
Kaže, vsim ljudem oznan';
Čudno sklene za ovčice
Svoj'ga teka zadnji dan.

3.

V zadnji noči še večerja
S svojim' ljubim' bratami,
Spolni, kar postava terja,
Z mnogimi jedilami.
Se družini dvanajsteri
Da z rokami lastnimi.

4.

Glej Meso - Beseda pravi,
'Z kruha zdajci je meso;
'Z vina kri, ki nas ozdravi,
Če je tudi čudno to;
Podučenim v svet' postavi
Vera dopové samo.

5.

Torej vsi klečé molimo
Ta presveti Zakrament;
Judov jagnje pozabimo,
Tù je novi Testament;
Kar ne vid'mo, verjemimo,
Tega ne uči pogled.

6.

Povikšujmo Očeta, Sina,
Pojmo vsi veseli zdej;
Hvalna pesem naj ne mine,
Moč, češenje vekomej;
Hvala tudi, čast edina
Duhu svetimu vselej.

Molitev.

Bog! ki si spomin terpljenja
V zakramentu čudnimu
Nam zapustil: iz češenja
To naj zvira brumnimu,
De mi ceno odrešenja
Vedno v sebi čutimo.

II. V god svetiga Rešnjiga Telesa.

(*Sacris solemniis.*)

1.

Presvetiga godu
Razveselimo se,
Hvaležniga rodu
Naj petje zlega se;
Se staro poslovi,
In vse se ponovi,
Serca, dela, besede vse.

2.

Svete noči spomin
Mi zdej obhajamo,
Ker takrat božji Sin
Jagnje postavljeno
In kruh je jogram dal
Po Mojzesov' postav',
Izraelcam oznanjeno.

3,

Ker so zvečerjali,
Pojedli jagnjeta,
So še prejemali
Oh njega samiga;
Vsak joger vžije ga,
Vsi skupej celiga,
Ker se jim da s svojim' rokam'.

4.

Slabosti polnim da
Svoj'ga mesa jedit',
In kelh kervi poda,
De b' žalostni zavžil':
Vzemite, pite zdej,
Storite zanaprej
Vedno v moj spomin vsi tako.

5.

Postavil je tako
Nam svete maše dar,
Dal mašnikom samo
To službo in altar;
Ker se le njim spodob'
Jesti od tih podob,
Ino dati tud vernikom.

6.

Jedilo angela
Nas revne zdej redi,
Vse, kar pomeni ga,
Kruh sveti poslovi;
Res čudne so reči,
Od Jezusa živi
Vbožec, hlapec al' zaničvan.

7.

Zdej, trojedini Bog!
Te skupej prosimo,

Odreši vse 'z nadlog,
Če te prav častimo;
Nas pelj' po pravi pot',
De k tebi slednji hod',
Daj nam viditi večno luč.

Molitev.

Edinosti, miru
Bog svoji cerkvi daj,
In svetiga daru
Želimo zanaprej;
Sej ta zavžitek nam
Obljubi s troštanjam,
De bi večno te gledali.

III. V god svetiga Rešnjiga Telesa.

(Lauda Sion.)

~~~~~
1.
Sion! hvali Rešenika,
Svoj'ga kralja, učenika,
U veselih pesmih hval'.
Kar ga moreš, hvali vedno,
Jezus je vse hvale vreden,
Tvoje hvale bo premal'.

2.

Danes, Sion, čast napravi,
Ker se tù pred nas postavi
Živi kruh, ki nas živi.
Kter'ga bratje dvanajsteri
Vžili per zadnji večerji,
V tega ver'jemo tud' mi.

3.

Z enim glasam ga častimo,
Vsim ljudem ga oznanimo,
Duh vesel naj gor puhti.
Jezus prvič jogre obhaja,
Cerkev to na znanje daja,
Danes hvalo ponovi.

4.

Na to mizo nov'ga kralja
Novo Jagnje se postavlja,
Staró Jagnje gre na stran.
Jezus pride, staro mine,
Spred resnice senca zgine,
Dolgo noč odžene dan.

5.

To je Kristus tamkje storil,
Zraven še tako govoril:
To storite v moj spomin.
Cerkev na njegov' povelje,
De bi v večno šli veselje,
Nam žegnuje kruh in vin'.

6.

Vervati zapoveduje,
De se kruh tam spreminuje
U meso in vino v kri.
Če ne vidiš, sej podpéra
Tvojo pamet živa véra,
Kar se tebi čudno zdi.

7.

Kar je kruh in vino bilo,
Se j' per maši spremenilo,
De je Bog in človek skrit;
Naj meso al' kri se vzame,
Kristus vender cel ostane,
Pod obojim bo zavžit.

8.

Kristusa želiš zavžiti,
Ga ne moreš razdrobiti,
Zlomljen, razdeljen ne bo.
Prejme eden, al' stoteri,
Kol'kor ta, to vsakteri,
Bode vžit, povžit ne bo.

9.

Brumni, grešni se obhaja,
Al' obema Jezus daja
Unim živež, temu smert.
Brumni večno je življenje,
Grešnik sodbo, pogubljenje,
Un je vzdignjen, ta potert.

10.

Mašnik hostjo lom' na dvoje,
Oh podverzi misli svoje,
De v drobtini tudi je.
Nič ga tukej ne razdene,
Le podoba se odkrene,
Jezus nič ne zmanjša se.

11.

Angel svoj obraz perkriva,
Kadar človek njega vživa,
Naj ne bo hudobnim dan.
Izak njega pomenuje,
Ker ga Abraham daruje,
Jezus bil tako darvan.

12.

Izrael je jagnje jedel,
Mano iz nebes dosegel,
Jagnje, mana si zares.
Jezus! ti čez nas se usmili,
Vari nas u slednji sili,
Daj nam vidit' čast nebes.

13.

Vse zamoreš, vse t' je znano,
Pasi nas z nebeško mano,
Živi kruh, preljub' Pastir!
Daj per mizi tam sedeti,
In s svetniki hvalo peti,
Daj nam, Jezus! večni mir.

IV. V god svetiga Rešnjiga Telesa.

1.

O kristjani! pertecite,
Kar je vas po celim svet';
Tù molite in hvalite,
Kjer je Jezus naš presvet'.
Ta častitljiv' kralj nebeški
In Odrešenik človeški
Je prišel iz nebes,
Se znajde tù zares;
V podobi kruha skrit,
Ga moramo častit'
S pravo andohtjo
In ponižnostjo,
Iz dna serca
Pojmo, častimo vsi Jezusa.

2.

Radi bi se zveselili,
Ko b' b'li čistiga serca,
Ali mi smo razžalili
Tol'krat svojiga Boga:
Mi smo padli po slabosti,
Jezus! ti pak nam odpusti;
Zdej vest nas zlo teži,
De smo b'li nezvesti;
Daj greh nam zapustit',
In tebe bolj ljubit':

Se ponižamo,
In perbližamo
K teb', Jezus! zdaj,
Prosimo grešniki, mir nam daj.

3.

To presveto božje Jagnje
Mi častimo vsaki čas,
Milostivo k nam se nagne,
Grehe jemlje proč od nas.
Iz hvaležnosti molimo,
Jezusa zdej zahvalimo,
Za nas je križan bil,
In svojo kri prelil;
Je sebe dal za nas,
De bi odrešil nas;
Je od smerti vstal,
In pekla moč pregnal,
Aleluja!
Celi svet naj mu zdej hvalo da.

4.

Tukej je za nas kristjane
Vir tolažbe in moči,
Jezus še per nas ostane,
Svojim ljubim se zroči,
Milo slabe nas pozdravi,
K sebi kliče, pot perpravi,
Le vživaj ga, kristjan!
Ne bodeš zapeljan;
Z ljubezni pa do nas
Se da nam vsaki čas;

Ta presveta jed
Hoče v nas živet',

Vera pove:

Tukej dušice se poživé.

5.

Le skoz tvoje zasluženje,
Jezus! terdno upamo
Svojih grehov odpušenje,
Ker jih obžalujemo.
Hočemo se spokoriti,
V solzah svoje grehe vmiti;
O Jezus! gnado daj,
De bi vsaj zanaprej
Te čez use ljubil',
In ti zvesto služil',
De v pobožnosti
In gorečnosti
Se vnamemo,
Kadar ponižno te vživamo.

V. V god svetiga Rešnjiga Telesa.

1.

Kristjani! veselimo
Se svojiga Boga,
Ponižno ga hvalimo,
K' se nam hvaliti da.

O Jezus! bodi hvaljen,
O božje Jagnje ti!
Ker Oče je razžaljen,
Ga potolažiš ti.

2.

Meso je nam postala
Beseda iz nebes,
Med nam' je prebivala
V deviškemu teles'.
O Jezus i. t. d.

3.

Marija je spočela
Od svetiga Duha,
Devica je rodila
Nam praviga Boga,

4.

Človeško tam naturo
Je Jezus na-se vzel,
Za celi svet pokoro
Je delati začel.

5.

Komej začne živeti
Na temu revnim svet',
Že mora tolk' terpeti
Vsih tri 'n trideset let.

6.

Večerjal in napravil
Nam čudni testament,
Ker takrat je postavil
Ta sveti zakrament.

7.

Spreobernal kruh in vino
Je v svojo kri 'n telo;
De b' jogram to k spominu
Njegove smerti b'lo.

8.

Kdor moje telo vživa,
In pije mojo kri,
Moj Duh u njem prebiva,
Ga močno poživi.

9.

O pridite vsaj k meni,
Vsi z butaro težko,
Vam, kakor grešni ženi
Bom storil zdej tako.

10.

O Jezus! kaj bom tebi
Za vse to povernil?
De si se proti meni
Ves ljubeznjiv nagnil.

11.

Sam sebe ti pernesem,
In dam v ponižni dar;
Se tebi ves podveržem,
Le greha me obvar'.

12.

Gospod nebes in zemlje
In stvarnik vsih reči
Pregrehe nam odjemlje,
K pokori nas meči.

13.

Ker človek je pobegnil,
Od tebe, o Gospod!
Si ga nazaj potegnil
Iz greha silnih zmot.

14.

Dobrote so nezmerne,
K' jih Jezus nam deli,
Za verne in neverne
Na križu omedli.

15.

O Jezus! mi te hval'mo
Serčno današnji dan:
Daj nam, de te ne žal'mo
Zavoljo tvojih ran.

16.

Vsi skupej smo veseli,
O Bog! na nas poglej:
De bomo tebi peli
V nebesih vekomej.

VI. V god svetiga Rešnjiga Telesa.

1.

 se se danes veseli
Ob velikim godu,
In prepevati želi
Svojimu Gospodu.
Vsi zvonovi se glasé,
Zgodej že pojejo:
Verni! pridite v cerkvé,
Nam glasno rečejo.

2.

Cerkev je osnažena,
S pušeljci obdana,
S svečami natakknjena,
Vsaka je peržgana!
V cerkvi so postavljeni
Mlaji in drevesa,
In za god perpravljeni
Rešnjiga Telesa.

(2. 3. 4. se poje, če se hoče.)

3.

Prav pohlevno vzamejo
Križe in banderca,
Se v ljubezni vnamejo
Njih ponižne serca.
Verni vzdignejo nebo
S pravim spoštovanjem,
Kjer je Jezusov' telo
S svetim navdihvanjem.

4.

Jezusa s častjo neso,
Njega vsi veseli,
Hval'jo, mol'jo in pojo
Po procesji celi.
S petjem združenih zvonov
Se častitljiv' sklene
Še gromenje možnarjov,
Slavo razodene.

5.

Nekdaj star' očaki so
To spremišljevali,
Kar mi zdej obhajamo;
Verno perčakvali,
Željno se ozirali
Na nebes višave,
Sebi s tim polajšali
Križe in težave.

6.

Pošlji skorej Vojvoda
Do Sijonske hčere,
De v šotoru Davida
Razpodi prepire.
Se bo vsedel 'z milosti,
Sodil po resnici,
Delal po previdnosti,
Vernil po pravici.

7.

Pridi, pridi srečni čas,
De b' nebo prederel!
In bi se 'z nebes na nas
Reveže ozerel!
Bi goré se tájale,
In vodé gorele;
Ljudstva se omajale,
Tebi hvalo pele.

8.

Tudi mi bi peli čast
Tvojimu imenu,
Hrepeneli teb' dopast'
V svetimu plamenu.
Kdo bo tvoje čudeže
Svetu dopovedal,
In dari za ljubljenske
Kdo bo vse pregledal?

9.

To so v živo vervali,
S tim se tolažili;
V pesmih so prepevali,
Vselej ti služili.
O zakaj se nam sercé
K Jezusu ne vzdigne?
Ino žar ljubezni té
'Z njega v nas ne švigne?

10.

O moj Jezus! kopernim
Od dobrote tvoje,
Danes se razveselim,
Ker ti slednji poje:
Tebi vselej, vekomej
Bodi čast in hvala!
Kakor se ti je do zdej,
Bode se dajala.

Pervi žegen.

Predpevek. Nikar se ne spomni, Gospod! hudobij naših, ali naših staršev; nikar se ne maštuj nad nami zavoljo naših grehov.

N. Gospod! nikar nam ne stori po naših grehih.
O. In nikar nam ne poverni po naših hudobijah.

Molimo.

Bog! kateriga greh razžali, pokora potolaži, poglej milostljivo na prošnje k tebi kličejočiga ljudstva, in šibe svoje jeze, katerih smo zavoľjo svojih grehov vredni, od nas odverni. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

a) 11.

Mašnik prvi žegen da
Čez to ljudstvo zbrano,
Prosi vsmiljen'ga Boga,
De bi vse ohranil;
De b' na nas se ne serdil
Zavoľj hudobije,
Nam odpustil milostljiv,
Kar serce pobije.

b) 12.

O požegnaj celi svet
Zavoľj Abrahama,
Jezus, ti Marijni cvet
In ljubezen sama!
Ti studenec vsih dobrot!
'Z tebe žegen zvira;
Daj, de nas ljubezen vod',
Upanje in véra.

a) Iz cerkvene molitve. b) Iz evangelija, in tako per drugih žegnih.

Drugi žegen.

Predpevek. Daj nam mir, o Gospod! v naših dnevih, ker drugiga ni, de bi se za nas bojeval, če se ti, naš Bog! ne boš.

Ÿ. Naj bo mir v tvoji terdnjavi.

O. In obilnost v tvojih visokih hišah.

Molimo.

O Bog! od kteriga svete želje, dobri sveti in pravične dela pridejo, daj svojim služabnikom taki mir, kakoršniga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in de bodo časi brez strahu pred sovražniki s tvojo pomočjo varni in mirni. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

13.

Mašnik drugi žegen da

Čez uso deželo,

Prosi svetiga Boga,

De bi vsi v veselju

Tukej 'meli mir vesti,

Ne pak nje grizenja;

In ne bilo slišati

Vojskniga šumenja.

14.

Daj, de bomo keršeni

S tvojim svetim Duham,

Vselej neprestrašeni
Pred posvetnim puham;
Milo budi vsaki čas
Grešnike k pokori,
De poklical bodeš nas
K sebi v smertni uri.

Tretji žegen.

Predpevek. Vsih oči čakajo na-te, o Gospod!
in ti jim daješ jedi ob pravih času, ti od-
preš svojo roko, in vse nasitiš, kar živi, s
svojim žegnam.

Ž. Gospod bo svojo dobroto skazal.

O. In zemlja bode svoj sad pernesla.

Molimo.

O vsigamogočni in dobrotljivi Bog! mi te
ponižno prosimo, požegnaj, obiši in porosi ži-
vež in mejnike svojih služabnikov, odverni škod-
ljive vremena, ukroti deževne plohe, preženi
hudobne duhove, podeli zdravje, in ohrani nas
v miru pred vsim zalazvanjem sovražnikov, ker
si nas s telesam in kervjo svojiga Sina od
večne smerti odkupil. Po Gospodu našim Je-
zusu Kristusu. Amen.

15.

Mašnik tretji žegen da
Čez sveta širjave,

Prosi dobriga Boga
Za dari 'z višave,
De bi žegnal nam jedi
Vselej ljubeznjivo,
Po potrebi vse ljudi
Milostljiv preživil.

16.

Žegnal Caharijaza
In Elizabeto,
Po pravičnosti oba
Vedno hrepeneta:
Žegnaj tudi starše vse,
De bi brumni bili,
In otroke, de bi se
Tebe veselili.

Zadnji žegen.

Predpevek. Gospod! vstani in pomagaj nam in
reši nas zavoljo svojiga imena.

Ŧ. Skaži nam, o Gospod! svojo milost.

O. Ino daj nam svojiga Zveličarja.

Molimo.

Zanesi, o Gospod! zanesi svojimu ljud-
stvu, in ne perpusti, de bi nas zopernosti, voj-
ske, bolezni, hude vremena in nevarnosti po-
terle, ker si nas s predragim telesam in kerv-

jo svojiga Sina Gospoda našiga Jezusa Kristusa odrešil.

Tebe, o Gospod! prosimo na kolenih, de apostoljskiga Pastirja in vse cerkvene stanove v svoji sveti veri ohraniš; našiga Cesarja I. in vso njegovo hišo varuješ, poglavarje in ljudstvo vse dežele z darovi svoje gnade napolniš. Po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našim. Amen.

17.

Mašnik zadnji žegen da
Čez vse kraljestvo,
Prosi zdravje od Boga,
Vmirjeno posestvo,
De bi cerkve poglavar,
Drugi oblastniki,
Se boj'vali za altar,
Kakor pomočniki.

18.

Naj se zdej in vsaki čas
Žegen tvoj razlije
Čez tù v tebi zbrane nas,
Čez use škofije.
Kadar si ti šel v nebo,
Žegnal si učence;
Odpri proti nam roko,
Odpri gnad studence.

19.

Zdej, kristjani žegnani!

Se nazaj vernimo,

V enim duhu zvezani

Glasno zapojimo:

Bodi češen, Jezus ti,

Čez vse duhove,

Večne hvalé in časti

Vreden za darove!

20.

Od nezmerjenih nebes

Si se k nam ponižal,

V svetim rešnjimu Teles'

K revežem perbližal:

Bog! pred tabo zvoljeni

Silno trepetajo;

Tebi hvalo so dolžni,

Dat' je ne nehajo.

21.

Tudi mi v trepetu zdej

Jezusa hvalimo;

Milo še na nas poglej,

Danes ga prosimo.

Povzdigvanje, hvala, čast

Tebi bod' rečena:

Ta družina tvoj' oblast'

Zanaprej zročena.

I. Od svetiga Obhajila.

1.

Jezusa moliti hrepenim
S sercam in z rokam' povzdignjenim'
Pod tim kruham, vinam požegnanim.

V njega se serce vtopi,
Mir in moč od tod dobi;
Terdno ver'jem, kar ne vidi oko,
Živa vera pelje mene v nebo.

2.

Jezus Kristus govori tako:
To je moja kri, moje telo,
Ktero kmal' za celi svet dano bo.

Sin si živiga Boga,
Stvarnik celiga sveta,
Tukej pa ko Bog in človek skrit,
Daj, de bomo v tebi grešniki vmit'.

3.

Perletite kori angelov,
Verste vsih zveličanih duhov,
Oh sam Bog je k nam na zemljo prišel.

Naših duš zares pastir,
Nam da pokoj svet' in mir;
De ne vpešamo, nam da jedi,
S svojim mesam in kervjo nas redi.

4.

Ti nas vabiš k sebi prav sladkó:
Obloženi z butaro težko
Pridite vsi k meni, vam bo lahkó.

Butare vam odložim,

S svojim duham zveselim:

K tebi, Jezus! pridemo vsi zdaj;
Sprejmi nas in gnado milostljiv daj.

5.

Od Očeta prišel si na svet,
Prec od rojstva tel za nas terpet',
De bi grešnik od pekla bil otet.

Tebe molit' in ljubit',

Zvestim, teb' pokornim bit',

To nam, Jezus! dopolniti daj,
De gotovo pridemo v sveti raj.

II. Od svetiga Obhajila.

1.

Glasne usta vsi odprimo,

Prepevajmo čast Bogu;

Zahvalimo, počastimo

Sveto Jezusov' telo;

Ker se tù pred nas postavi,
De ga gledajo oči,
De je Bog in človek pravi,
To nas vera poduči.

2.

Mi ne moremo spoznati
Nezrečene te skrivnost';
Vervati, terdnó deržati
Naša prava je dolžnost.
Kadar Kristus je spremenil
Pravi kruh v svoje telo,
S tim resnično je pomenil,
De bi nam jedilo b'lo.

3.

Jezus! ver'jemo v resnici,
De v podob' kruha živiš,
Naše duše k svoj' pravici
Na ti poti prerediš.
Nas podpéraš u težavah,
Potolažiš v žalosti.
In odrešiš po zmotnjavah
Nas od terdovratnosti.

4.

Tebi, Jezus! hvalo dati
Naše serca hrepené;
Tebe vžiti, v tebi vstati
Naše duše poželé.

Celiga sveta zaklade
Ne dosežejo sladkost',
Ktero uživamo le 'z gnade
V ti nezmerjeni svetost'.

5.

Jezus! ti nebeško solnce,
In Mariin lepi cvet!
Bodi varh dušice moje,
Kadar zapusti ta svet.
Daj ji v svetimu združenji
Svoje meso, svojo kri,
De po mirnimu ločenji
Tudi s tabo tam živi.

III. Od svetiga Obhajila.

1.

Pridi, človek! in se čudi
Vsim dobrotam Jezusa,
Iz hvaležnosti se zbudi,
Prav iz serca ljubi ga.
Jezus je 'z ljubezni tukaj,
Vse tedej od njega upaj;
Ker to gnado nam stori,
S svojim mesam nas redi.

2.

To je pravi kruh nebeški,
Prava sveta rešnja kri,
Tekla je za rod človeški,
De zaveržen večno ni.
Blagor njemu, kdor ga vživa!
Močne gnade v se dobiva,
Nič se njemu bati ni,
Kristus ga ne zapusti.

3.

Pasi, pasi s svojim kruham,
Ljubi Jezus! nas vselej,
De napolnjen' s tvojim Duham
Bi živeli vekomej.
Pridejo čez nas skušnjave;
Žalost, reve in težave;
Troštaj nas, pomagaj nam,
De b' odšli sovražnikom.

4.

Kadar svet nas od altarja
Bode vlekel in plašil,
Puh njegoviga viharja
Našiga duha strašil:
Takrat te žel'mo prejeti,
V sladkih željah te objeti,
K tebi, Jezus! béžimo,
V svet' ljubezni deržimo.

5.

Kadar bode treba vmreti,
Od sveta ločiti se,
Daj se vredno nam prejeti,
'Z serca zapustiti vse;
Stoj nam ti zvesto na strani,
Pred sovražniki nas brani;
Deni 'z boja srečniga
V hišo raja večniga.

IV. Od svetiga Obhajila.

1.

Zdavnej že serce zdihuje,
Duh in truplo od slabost',
Brez nehanja se vzdiguje
Iz ljubezni po sladkost',
Ktera 'z tebe, Jezus! zvira
Iz studenca čistosti,
V serca teče, se nabira
V sveti dom ponižnosti.

2.

Čista solnčina blišava,
Vsa lepota mesica,
Svetih lučic, zvezd višava
In rumena zarija

Sence od lepote tvoje
Nikdar ne dosežejo,
Torej mene želje moje
Vedno s tabo vežejo.

3.

Ni lepote, ne sladkosti;
Če preišem celi svet,
Kakor kruh iz visokosti,
Ki ga zdež želim prejet',
Proti tebi, ljubi Ženin!
Mi serce že koperni,
O dišeči cvet nezvenjen!
Dolgo, dolgo tebe ni.

4.

Zjutraj v tvojo sveto hišo
Željno tečem, željno grem,
V angelskimu veselišu
Tebe vživam, tebe jem.
Tù ostanem in počijem
Od slabost in bolečin,
Žive vode se napijem
Per studencu v svet' dolin'.

5.

Naglo res tečejo leta,
Kdo njih silo vstanovi?
Moč telesa se obleta,
Vsak počutek oslabi.

Dušo zdravi to jedilo,
Smerti in bolezní bran';
Nji v presvetim' obhajilu
Moč poverne in perhran'.

6.

Ve nebesa se čudite,
Bog se revni duši da;
Perutnice posodite,
De se hitro k njem' poda.
Ljubi Jezus! si perpravljen?
'Z tebe milost mi bliši;
Češen bodi in pozdravljen,
Polni gnade in časti!

7.

Kar nevesta si želela,
Tol'ko časa, pa zvesto,
V meni danes si prejela,
Sveto kri in svet' telo.
Danes meni vse potoži,
Kar te peče in teži,
O enaka vertni roži!
'Z tebe čisti duh diši.

8.

Tebe hvalim in te molim,
Jez nevredna tvoja stvar,
Tebe Ženina izvolim,
Denem na serca altar.

Naj bo tebi vse darvano,
Kar imam u svoj' oblast',
V tebi vmito, v tebi oprano,
Naj se giblje k tvoji čast'.

9.

Žalostna, ker sim zgubila
Kersta belo oblačil',
Vnovič bodem obljubila,
Nič me več ne bo zmotil';
Ne hudičeva skušnjava,
In ne zapeljivi svet;
V tebi zvoljena pušava
Hočem Jezusu živet'.

10.

Vedno čem spremišljevat
Vse stezé pravičnosti,
Serčno na-nje se podati
Iz poterpežljivosti.
Té so moje serčne želje,
Tebe, Jezus! ne žalit',
Mojiga duha veselje,
Tebe vredno še zavžit'.

11.

Ne zapusti me v skušnjavi,
Z močno roko me poprim';
De ne vpešam u zmotnjavi,
Greha smerti ne storim;

K tebi zaupljivo vpijem,
Kličem na-te 'z tih nadlog;
De se v tvoje rane skrijem,
Daj mi, Jezus, ljubi Bog!

12.

S tabo, Jezus! naj večerjam,
Zdej se meni razoden';
Tukej pod nebes šotorjam
Vse dišave mi odklen'.
Kakor živ studenc jelena
Žejo vsaki dan gasi,
Tak' ljubezen naj ne jenja,
De me vedno porosi.

V. Od svetiga Obhajila.

1.

Velik je ta Zakrament,
Našim dušam testament;
Ž njim živimo,
Ž njim vmerjimo,
Ž njim v nebesa pojdemo.

2.

Jezus vreden vse časti,
Dajmo verni mu jo vsi;

Ga spoznajmo,
Hvalo dajmo
Za vse ure no vse dni.

3.

Pridi sem, keršanska stvar!
Tù poklekni pred altar;
V ti podobi
Bel'ga kruha
Je sam Jezus blagi dar.

4.

Prava kri in prav' meso,
Slednjimu perpravljeno;
Stvar nobena
Ni zgubljena,
Ktera vživa ga zvesto.

5.

Duša! tukej je sladkost,
Mir, veselje in terdnost,
Duh zdihuje,
Se steguje
Po nebeški visokost'.

6.

Jezus! še to prosim te,
Nikdar ne zapusti me;
V men' prebivaj,
In me vmivaj,
K sebi močno vleci me.

7.

Daj se meni še prejet',
In perstudi meni svet,
De v življenji
No umerjenji
Bom izvoljenim perštet.

VI. Od svetiga Obhajila.

1.

Verni kristjani! takej smo zbrani
K našimu ljubim' Jezusu mi;
Prišli častiti, njega moliti
K angelski mizi klicani vsi.
Sveti Duh! pridi k nam,
Serca služabnikom
Vžgi v andohti,
De po dolžnosti, v pravi svetosti
Ga počastimo v ponižnosti.

2.

'Z same dobrote grešne sirote
Jezus odrešil, kri je prelil,
Večno življenje nam skoz terpljenje
Je per Očetu vsim zadobil.
Reve vse zmotene
V pekel obsojene,
Bili popred;

Milostiv' Večni! v tebi smo srečni,
Zopet od tebe v gnado smo vzet'.

3.

Čast na višavo z andohtjo pravo
Z glasam velikim pojmo Bogu;
V željnemu duhu, v belimu kruhu
Skupej častimo rešnje telo.

Svojiga srednika,
Vsih nas besédnika
Gor' per Očet' ;

Kaže nam vera milost čez mero,
Hoče se dati svojim u jed.

4.

Ljubi Zveličar! bodi naš vižar
Skozi to temo noter do dne;
Tebe deležni, bomo hvaležni,
V sercu nosili tvoje ime.

De ti tù služimo,
Vselej te ljubimo

Čez vse reči:

Tvoje terpljenje in zasluženje
K pravi pokori nas omeči.

5.

Kadar mi tebe prejmemo v sebe,
Vživamo radi angelsko jed;
Daj se zavžiti, lačne nasiti,
Jezus dobrota slajši ko med.

De še hrepenimo
K svojimu Ženinu
V željah duha,
De od jedila tega redila
Bode se duša, greh pa neha.

6.

Kaj bo, kristjani z greham obdani!
Kmalo bo tukej sodnji naš dan;
Se spokorimo, njem' podverzimo,
Kakor darovi v duhu zaklan'.
Jezusa vživajmo,
Duše ozdravljajmo,
Dokler je čas;
Na zadnjo uro delat' pokoro
Bo morebiti pozno za nas.

VII. Od svetiga Obhajila.

1.

Brumni, verni kristjani
In veseliga serca,
Na kolena se podajte
Tù pred svojiga Boga!
To je tisto božje Jagnje,
Ktero se k nam milo nagne;
Češen, hvaljen vsaki čas
Jezus Izveličar naš!

2.

Angel' božji, perletite,
Vsi duhovi iz nebes,
Z nami Jezusa častite
V svetim rešnjimu teles',
Z enim glasam ga častimo,
Ga hvalimo in molimo :
Češen, hvaljen vsaki čas
Jezus Izveličar naš!

3.

Naša pamet prav spoznati
Ne zamore te skrivnost',
Al' Bogu se v veri vdati
Nam kristjanam je modrost.
To je tista sladka Mana,
Našim slabim dušam dana;
Tukej Jagnje božje je,
Ki odjemlje grehe vse.

4.

Grešnik! zdej se spreoberni,
Vbogi grešnik, revna stvar;
K Jezusu se s prošnjo verni,
Padi tukej pred altar;
Grenke solze tù prelivaj,
Svoje grehe bitko zgrevaj;
Prosi svojiga Boga,
De ti zopet gnado da.

5.

Reci: Jezus! daj mi gnado,
De se vredno spokorim,
Zapustim pregreh navado,
Tebe hvalim in častim;
Daj ti meni srečno vmreti,
In potem s teboj živeti
Kjer se bodem veselil,
Tebe hvalil in častil.

VIII. Od svetiga Obhajila.

1.

Povzdigni, duša! se 'z prahu,
Vso čast in hvalo daj Bogu:
Ker Jezus se ozéra
Na nas ves milostljiv;
Uči nas sveta véra,
De je še vedno živ:
Nas čaka tukej ljubeznjiv.

2.

Na svet je hotel rojen bit',
Le nam živet' in nas učit',
S trudenjem, s težkim tekam
Je terpel za ovce,
On hodi za človekam,
Za njem moli roke,
De b' njemu revno vdal serce.

3.

Njegov' terpljenje, grenka smert
Tolaži božjo jezo, serd;
O s križem v nas zatira
Hudičevo oblast,
In ko na križu vmira,
Se znani božja čast;
Je storil nas za svojo last.

4.

Pred smertjo storil testament,
Postavil sveti zakrament,
Med nam' pod belim kruham
Resnično še živi;
Zedinjen z našim duham
Mu v boji moč deli
In za nebesa nas redi.

5.

Bod' čēšen, hvaljen vsaki čas,
O Jezus, Izveličar naš!
O to še svojim stori,
De boš se dal zavžit',
Ob težki zadnji uri
Se s tabo prav sklenit',
Nič več od tebe se ločit'.

IX. Od svetiga Obhajila.

1.

Brumni, verni kristjani!
Vsi ljudje no vse stvari!
Tù molite skupej zbrani
Stvarnika usih reči.
Tù med nami bit' ne neha,
Vera nam ga vidit' da;
Reši nas od vsiga greha
In od štrafenge pekla.

2.

Čast in hvalo nezrečeno
Smo mi Jezusu dolžni;
Milo dete, kot nobeno,
Je postal za nas ljudi.
Klical grešnike zgubljene,
Za-nje rešujo kri prelil,
Nas tolaži zapuščene
Iz nebes ves ljubeznjiv.

3.

Te ljubezni Jezusove
Stvar nobena ne precen',
Le zavžitk kervi njegove
In mesa to nam pomen'.

Da sam sebe ti v jedilo,
Kaj še hočeš, duša! več?
Oh! per svetim obhajilu
Pride k tebi ves goreč.

4.

Začudite se višave,
Cela zemlja in nebo!
Priti k nam u te težave
Oh! ni b'lo preveč Bogu.
Hoče še per nas ostati
Clo do konca naših dni,
S svetim troštam nas navdati,
Oh! ljubezni take ni.

5.

Zdej ponižno pokleknimo,
In molimo Jezusa;
Sveto Jagnje zahvalimo,
De je nas odrešil vse.
Daj se, Jezus! nam prejeti,
Kadar nam potreba bo,
V tebi in s teboj živeti;
De dosežemo nebo.

X. Od svetiga Obhajila.

1.

Lesem, lesem, o duša
Sveta nasitena!

Ker tukej se okuša
Sladkost Zveličanja.

Sam Jezus te obdaja
Z lepoto ženina,
In sveti Duh navdaja
Nevesto sklenjeno.

2.

Zamore kdo te gnade,

K' se tukej zadobe,
Dobrote in zaklade

Spoznati, kakor gre?

To res nam ni mogoče,

Preskrivni je ta sad;

Le kdor to vervat' hoče,

Občuti sveti slad.

3.

O duša! hitro pridi,

Poslušaj, kar povem:

Poglej skrivnost in vidi

Perpravljeno ljudem.

Ta ljubeznjiva hrana,
Njegova kri, telo,
Je prava živa mana
Za dušo in telo.

4.

I. sad.

V temù gnada posvečenja
Se duši zadobi,
Sad večniga življenja
K svetosti nas redi.
Bolj terdna in močnejši
Je duša vsaki dan,
Nevtrudena, svetejši;
Ni dobro to, kristjan?

5.

II. sad.

Per svetim obhajilu
Se sklene z Jezusam,
V tem skrivnimu kosilu
Se duši daja sam.
O Ženinu potoži
Težave in britkost';
In tebi bode loži,
Poslajšane grenkost'.

6.

III. sad.

Ta tretji sad je dalje
Prežlahtne te jedi:

Človeku grehe male
Izbriše, odpusti.
In njemu odložene
So majhne butare,
Zdej rane ni nobene
Popred občutene.

7.

IV. sad.

Četerti sad ga v gnadi
Poterdi, vkorenin',
De v smertni greh ne pade
V hudičevi lovin'.
Potrošta ga v težavah,
Vkroti meseno slast ;
Pomaga mu v skušnjavah,
Ga var'je v grehe past'.

8.

V. sad.

Od njega stran odžene
Duha sovražnike,
Potare razkropljene
Njegove dražnike.
Ljubezen se mu vnema,
Puhti v gorečnosti,
Boga se poprijema
'Z želja po srečnosti.

9.

VI. sad.

Poslednji sad napravi

Nam sveto obhajil',

Če v smertini težavi

Ga bodemo zavžil',

De vodi te dušice

Po nam neznani pot',

Pokaže luč resnice,

Nas milostivo sod'.

10.

O ljubeznjiv' kristjani!

Poglejte čudni sad,

Goreči, nezaspani

Hodite silno rad'

Zdej k svetim' obhajilu,

Kjer Jezus čaka vas,

De vas še sprejme milo

Zveličar zadnji čas.

1.

Po svetim obhajilu

Se vnemaj, o kristjan!

K' se bode to zgodilo,

Je za-te srečni dan.

Ta dan je dan veselja,

Pokoja in miru;

Je dan, ker sveta želja

Te vleče gor' domu.

2.

I.

Ponižno te zahvalim,
Preljubi Jezus moj!
Res, hvale je po malim,
Pa vender bod' z menoj,
De se bo v meni vnelo
Zamerznjeno serce,
Le v tebe hrepenelo
Občutljiej in želje.

3.

O Jezus! nismo vredni,
De tù med nam' živiš:
Zvesto v ljubezni vedni
Po duši hrepeniš;
Se vender še ponižaš,
De nas razveseliš,
Se k grešnikom perbližaš,
Z nam' zvezo narediš.

4

II.

Tù v prahu tebe molim
Boga presvetiga,
Zares po svet' vesoljnim
Vsigamogočniga;
Sveta Odrešenika,
Na novo Stvarnika,
Modrosti Učenika,
Vsih nas Zveličarja.

5.

III. Sam sebe ti darujem,
Ker nimam drugiga,
Ker tebi, kar ponudim,
Ni nič tak' ljubiga.
Še zdravje in življenje
Pernesem tebi v dar,
Vse svoje premoženje,
No vsako ljubo stvar.

6.

Če češ od mene vzeti,
Voljno ti vse podam;
Le v tebi daj živeti,
Ne bode mene sram.
Ne bodeš me zapustil,
Ti moje upanje,
Se, kakor človek, ustil,
Pomagal mi pa ne.

7.

IV. Vse, kar sim teb' obljubil,
Jez danes ponovim;
De se ne bodem zgubil,
Daj gnado, de deržim,
V. Te bolj, k' use ljubiti,
No v tebe vervati,
Zaupanje rediti,
Vse dobro delati.

8.

VI.

Na truplu vse težave,
Katere zdej terpim,
Na duši pa skušnjave,
Katerih se bojim,
Preljubi Jezus! tebi
Potožim, izročim;
Ker ne zaupam sebi,
De v tebi mir dobim.

9.

Ti veš, kaj mene peče,
Ti veš, kaj me boli,
Kam moja želja teče,
Komu serce moli;
Gospod! ti ravnaj meni
Življenja mirni tek,
De sam u zmot' nobeni
Pomagam še človek'.

10.

Te prosim, pojdi z mano,
Ker pojdem kmal' od tod;
Povsot je tebi znano,
O vari me, Gospod!
Daj meni prav živeti
Pred tvojimi očmi;
In tamkej hvalo peti,
Gospod! kjer ni noči.

V praznik sv. aposteljnov Petra in Pavla.

1.

Pervak aposteljnov!
Častit od angelov!
Svet' Peter, naš patron!
Izpros' na svojim tron'
Vsim nam služabnikom,
Če tudi grešnikom,
De pridemo v nebo;
Te prosimo.

2.

Ti si prejel to čast,
Zemlje, nebes oblast:
Zavežeš, kar le češ,
Zavezano razdreš;
Katere greh' težé,
De k tebi perbežé,
Odpéraj, o svetnik,
Naš pomočnik!

3.

Poglej na nas ovce,
Nakloni nam sercé,
De gnado dobimo,
Se prav spokorimo;

De tam odpreš nebo
Nam s ključev oblastjo,
Katere zdej imaš,
Ljubi Oče naš!

4.

Ti vojvoda sveta,
In mesta Rimskiga!
Ti varih vernikov!
Izgled naslednikov!
Izprosi nam miru
Per ljubim Jezusu;
Nas reši od skušnjav
No vsih težav.

5.

Si martro za - nj prestal,
Življenje svoje dal,
V nebesih nam živiš,
Dobrote nam deliš.
Usliši te prošnje,
K se k tebi zdej storé;
Odrešil bo nadlog
Nas večni Bog.

6.

Sveti Pavel pomočnik!
Nebeški učenik!
Življenje nam ravnaj,
Ljubezni ognja daj,

In bodemo spoznal'
To, kar je v zagrinjal':
Ljubezen pak gori,
Želje budi.

Molitev.

Čez té darove zdaj,
Gospod! svoj žegen daj,
De bode tvoje jmé
Češeno, kakor gre.
Ta dva aposteljna
Za nas te prosita,
De grehe odpustiš,
Nas obderžiš.

V praznik sv. aposteljnov Petra in Pavla.

1.

Častita pervaka keršanskiga roda!
Svet' Peter in Pavel učenca zvesta!
O kamna, podpornika cerkve Gospoda!
Za Jezusam klicana, naglo gresta.
Veseli vaj' hvalimo danes na glas,
In prosimo milo: Oprita še nas.

2.

Preljubi svet' Peter! od Jezusa prvi
Med drugim' aposteljni bil imenovan,
Po padicu, ker se je na-te ozerel,
Pastir si ovčicam in jagnjetam dan.
Od cerkve zdej steber in skala zares,
Ker imaš tud ključe presvetih nebes.

3.

O zmisli, apostelj! na svetlimu stolu,
Poglej na svoj čeln, nepokojno morje;
O vari ga, Bog te je k temu izvolil,
De strašni valovi ga ne potope;
In sprosi, de srečno vsi pridemo k kraj',
In najdemo Jezusa v svetimu raj'.

4.

Apostelj svet' Pavel! iz svete gorečnost'
V težavi neverne in jude učiš,
Ne čutiš sovražnikov prazne boječnost',
Clo martre in smert' se nikdar ne bojiš:
O sprosi, de grehe nam Bog odpusti,
No v križih, težavah pomoč podeli.

Molitev.

O Bog! si nam hotel ta dan posvetiti
Z aposteljnov martro in sveto kervjo,
Ukažeš nam svetiga Petra častiti,
In svetiga Pavla tovarša tako:

Daj nam po njih svetih postavah živet',
De začnemo v sveti ljubezni goreť.

V praznik vnebovzetja Device Marije.

ali veliki Šmarn.

1.

Za Bogam častimo
Marijo narprej,
Iz serca zdihnimo
K' svoj' Materi zdej,
K' je danes iz svéta
Nje duša lepó
Od angelov vzeta,
Nesena v nebó.

2.

Ta kor apostolski
Je bil na ta dan
V veliki britkosti
K tej Materi zbran.
Njih jok in zdihtvanje
Kdo zrekel ga bo?
Njih silno žal'vanje?
Ker jemlje slovó.

3.

Čimu je jok taki?
Jim odgovori,
Moj duh, kot usaki,
V nebesa želi;
Bom svet zapustila,
In pojdem od vas:
Pa gori prosila
Bom Sina za vas.

4.

Na to je molila,
In dušo zroči;
Je glavo nagnila,
Zaperla oči.
Oh jogri žal'vali,
Zakril' svoj obraz,
Usmili, so djali,
Se Mati čez nas!

5.

Duhovi šumejo,
Ti gredo naprot',
In tebe nesejo
Med petjem od tod.
Mi bomo zdihvali
Za tabo britko;
Oči povzdigvali
Do tebe v nebo.

6.

Tam gori vživala
Boš krono zares,
Kraljica postala
Si zemlje, nebes.
Clo angelski kori
So v tvoji oblast',
In zvoljenih dvori
Razlegajo čast.

7.

Mi tudi recimo:
Češena naj bo;
Se perporočimo
Marii zvesto;
Če bomo le vredno
Marijo častil',
Tud bomo potrebno
Pomoč zadobil'.

8.

Pogledaj, o Mati!
Perpravljen' serce,
Ti hvalo dajati
Od dneva do dne.
O stoj nam na strani
V dolini solza,
Nas greham ubrani
Zavoljo Boga.

9.

O daj nam, Marija!

Posebno pomoč,

Ker ura odbije,

De duša se loč':

Pomagaj, de srečno

Končamo ta svet;

De bodemo v večno

Veselje sprejet'.

Molitev.

Bog! milostiv bodi

Zavolj hudobij,

Del naših ne sodi,

Ker cene v njih ni.

Sej pros' za nas Mati,

Le na-njo poglej:

Kar nočeš nam dati,

Naš' Materi daj.

V praznik vnebovzetja Device Marije.

1.

Glej Marijo prot' nebesam

Od svetá povzdignjeno;

Z milim sercam in očesam

Glej za to izvoljeno:

Živo vernim ona kaže
Pot za sabo u nebo,
Prosi za dušice naše,
De bi prišli vsi za njo.

2.

Ti napravljena nevesta
Si lepo za večni hram,
Vselej čista, vselej zvesta,
Milostiva vernikam.
Kam te pelje to kardelo
Tol'ko zvoljenih duhov?
Tjekje k večnimu veselju,
V moj'ga Sina šotor nov.

3.

Tamkej minejo britkosti,
Revšina, ubogi stan,
Vse težave in slabosti,
Bolečine časnih ran.
Strah sovražnikov ves mine,
Tam pošast' nobene ni;
Kar teži, to zdajci zgine,
Tam zares se ohladi.

4.

Zdej na angelskih perutah
K stvarniku nazaj hitiš,
Oh popred per nas sirotah,
Zdej per Jezusu živiš;

O nebeška ti kraljica;
Enkrat še na nas poglej,
Bodi naša pomočnica,
Nam pomagaj v sveti raj.

Molitev.

S tvoje mize smo prejeli,
Kar ponudiš nam, Gospod!
Svoje Matere veseli
V nje veselja polni god.
Jezus! Mater svojo sliši,
Ako nočeš nje otrok,
Željno zbranih v tvoji hiši
Za dobrote tvojih rok.

V praznik svetih angelov varhov.

1.

○ angel-varhi! vam na čast
Hvaležne serca se odpró;
Bog Oče vam je dal oblast,
De bi nas varvali zvestó,
Ker ve, kako smo še slabi,
Kako nam hitro spodleti,
De bi odšli sovražniku,
Njegovimu zalazvanju.

2.

Glej, kar je satan od Boga
Z nebes po vrednost' pahnjen bil
Zalázvati nas ne nehá,
De bi še nas v oblast dobil:
Želi nam 'z nevošljivosti,
Ker Bog nas vabi 'z milosti,
De bi Boga tù ne ljubil',
In tam se ž njim ne veselil'.

3.

Angel-varih ! čuj čez nas
Na temni in nevarni pot',
Odreši verne vsaki čas
Iz mreže satanovih zmot;
Odžen' bolezní od duha,
In kar pokoja nam ne da;
Ker tebi je to zročil Bog,
Nas skerbno varvati nadlog.

4.

O Bog ! ti Stvarnik vsih reči!
Ti večni vižar svetlih zvezd!
No vsih pozemeljskih moči
Po nam, ljudem, neznani cest'!
Vse nas tù zbrane grešnike
Zares pohlevne vernike
Ohran', de 'z mraka te noči
Te gledajo naše oči.

5.

Tvoj sveti angel nam poslan
Za ta tako nevarni kraj
Naj vselej nam stoji na stran'
Doma, na pot' in daljni mej',
De on od serca slednjiga
Spodi duha peklenskiga,
Razdere mrežo vsih zvijač
Ti silno zapeljivi kač'.

6.

De nas nikdar plašil ne bo
Sovražnik ino zopernik;
De mir in pokoj vživamo,
Pomagaj zvesti pomočnik.
Nas vari vselej pred vojsko,
Pred strašno kugo tud tako,
De bode srečen zdanji boj,
Premagan ves peklenski roj.

7.

Posebno, kadar bo prišla
Čez mene smertina grenkost,
In moč telesa bo ušla,
O takrat meni daj serčnost':
Potem pak pelji me v nebo,
Kjer hvalno petje slišat' bo
Očetu, Sinu večnimu,
Vsa hvala Duhu svetimu.

Molitev.

Po tvoji svet' previdnosti
Si hotel angele poslat',
V slabosti in trohljivosti
Jih nam za zveste varhe dat':
Daj nam, o Bog! de to storé,
Nam radi na pomoč hite,
De homo tam se veselil'
V njih večno srečnimu števil'.

V praznik rojstva Device Matere Marije.

ali mali Šmarn.

1.

Le vsi se danes veselimo,
De j' nam Marija dana b'la;
Lepo to rožo počastimo,
Po nji je gnada nam došla;
Ne boj se, grešnik! več,
Bog je zavernil meč,
Zdej pojdeš potolažen preč.

2.

Lih kakor zjutranja danica
Nam prihod solnčini oznan'
Tako ta rojena Devica
Pokaže odrešenja dan;

Vse naj se veseli,
Marijo naj časti,
Ves svet kot zarja razsvetli.

3.

O starši tavžentkrat presrečni
Marije tak' povikšane!
Po nji je hotel sam Bog večni
Začet' sveta zveličanje,
In Bog ji gnado da,
Od nje napolnjena
Je Mati božja zvoljena.

4.

Ker je Marija tol'ko sveta
Clo čez svetnike, angele,
Pred Bogam v tako gnado vzeta,
De prosi za nas reveže,
Zato 'ma dost' moči,
Sprostiti, kar želi;
O poslušajte, grešniki!

5.

Zatorej tudi mi imamo
Veliko trošta sladkiga,
K Marii klicat' ne nehamo
Iz boja clo nevarniga;
Sovražnika spodi,
Kristjan premagan ni,
Se srečne vojske veseli.

6.

Al' kaj bi grešniki začeli,
Ker nam tak' hitro spodleti,
Ak' bi Marije ne imeli
O kam bi perbežali mi?
Ker ta besednica
Vsih revnih troštar'ca
Tolaži ojstriga Boga.

7.

Če hoče grešnik zadobiti
Še gnado in pomoč od nje,
Se mora tudi sam truditi,
Prederzno upati ne sme.
Če se polenil bo,
In upal prazno v njo:
Gotovo zgrešil bo nebo.

8.

Zatorej, grešnik! sam se trudi,
De bo dopolnjena dolžnost,
Zaupanje k Marii zbudi,
Upi k tej Materi v slabost';
Ker ona odloži
Vse, kar te obteži,
Le pejmo k nji vsi reveži.

Molitev.

Marija je v porodu bila
Začetek izveličanja:

O daj nam, Bog! de bo sprosila
Nebeške gnade vživanja.
K' nje god obhajamo,
De se navzamemo
Miru presladkiga zato.

V praznik presladkiga Imena Marije.

1.

Naše usta se odpro,
Čast Marii poslati,
Glas veseli zaženo,
Vernim jo imenvati.
Devica vse sladkost',
Ljubezni in krotkost'!
Češeno tvoje jme! češena Marija!

2.

Po širokimu slovi
Tvoje jme po vsim svetu;
Tvoja čast se ponovi
Med nam' clo vsako leto.
O ti zveličana!
Za nas poklicana,
Češeno tvoje jme! češena Marija!

3.

O presvetla zvezda ti!
Nam služabnikom dana!
Ta svetlobe ne zgubi,
K sebi vleče kristjana.
O kliči jo z morja
Tako nevarniga:
Češeno tvoje jme! češena Marija!

4.

Če se v te zaganjajo
Piš in silni vetrovi,
In čez tebe planijo
Kakor grozni valovi:
O hitro se ozri
K Marii Materi:
Češeno tvoje jme! češena Marija!

5.

Čez-te pridejo britkost',
Teže tiga življenja,
Čudni ogenj iz sladnost
Grešniga poželenja:
O revež le zavpi
K' ti zvezdi zvoljeni:
Češeno tvoje jme! češena Marija!

6.

Oh, Marija te derži,
De v pregrehe ne padeš;

Kar te moti, vse zbeži,
Od resnice ne zajdeš;
Potroštano serce
Časti Marijno jme:
Češeno tvoje jme! češena Marija!

7.

Če si pak grešil, kristjan!
Radovoljno greh storil;
Se bojiš za sodnji dan,
K' se še nisi spokoril:
Perteci k ti Devic',
Vsih taciš pomočnic':
O sprosi meni dar pokore, Marija!

8.

Tvoje lepe čednosti
So življenja izgledi;
Steza prave brumnosti
Prav po božji besedi.
Tako živela si,
Marija! clo vse dni;
Češeno tvoje jme! češena Marija!

9.

Zdej pa z Jezusam živiš;
Po vsim časnim terpljenji,
S prošnjo verne porosiš
V zdanjimu zatajenji;
Daj nam sveto živet',
Čast, hvalo tebi pet';
Češeno tvoje jme! češena Marija!

Molitev.

Bog! veseli smo mi vsi
Tù Marijniga jmena,
Čez vse nas zveselí
Njena prošnja ognjena.
O Bog! odreši nas
Od zlega vsaki čas,
In pelji vse v nebo na prošnjo Marije.

V nedeljo svetiga roženkranca.

1.

se kristjane pomoriti,
In zatreti njih ime,
Svoje vraže zasaditi
Cesar Selim zapové.
Grozna jeza je gorela
Iz njegoviga serca;
Vsa Turčija se je vnela
Zoper čedo Jezusa.

2.

Pij pobožni papež pravi:
Verni! pejte zdej na boj;
Vojvode čez njih postavi,
Za premagat Turkov roj.

Celi dan so se boj'vali,
Kmalo bode tri sto let;
Turke srečno stran odgnali,
Rešen bil keršanski svet.

3.

Takrat so se vsi postili,
Brumni papež in ljudjé,
So zdihvali in molili,
Povzdigvali zlo roke:
Bog je slišal njih molitev,
Imenvano roženkranc,
Vernim na pomoč je hitel,
Storil vojski željni konc.

4.

Zdej nam gre Boga hvaliti,
To nam cerkev zapove,
Mater božjo počastiti,
Oh, zavoljo prošnje nje;
Ker Marija je sprosila
Odrešenje revežam,
De bi zvesta Mati bila
Tudi danes grešnikom.

5.

Tudi nas želi dobiti
Naš sovražnik v svojo last,
Nas na večno pogubiti,
Imeti v svoji terd' oblast'.

Al' Marija pomočnica
Vselej nam na stran' stoji,
Ta izvoljena kraljica
Ga odganja, odpodi.

6.

Kaj se bomo torej bali,
Ljubi bratje in sestré!
Stanovitno bomo stali,
Kadar nam naproti gre.
Zraven posta še molili,
In zaupali v Boga,
De nam pride v pravi sili
Pomoč od Narvikšiga.

Molitev.

Jezusove smert' tiranske
Ceno mi obhajamo,
Mater' božje Roženkranske
Svet' spomin ponavljamo:
Daj nam Bog zvesto živeti
Po izgledu vsih skrivnost,
In nad zvezdami prejeti
Nam obljubljene sladkost'.

V praznik oznanjenja Device Matere Marije,

ktera se tudi v adventu poje.

1.

Grlej, angel Gabrijela
Je Bog poslal na svet
K čisti hčeri Izraela
V majhno mesto Nazaret.

2.

K Devici zaročeni
So svetim Jožefam,
'Z kralja Davidove hiše,
Imenovani Marija.

3.

Češena si Marija,
Lepo pozdravljena,
Žegnana si med ženami,
Z gnado vsa napolnjena.

4.

Marija se prestraši
Njegoviga glasu,
Premišljuje to po času,
Kaj bi to češenje b'lo.

5.

In angel dalje pravi:
Nikar se nič ne boj,
Ti si gnado zadobila,
Za ves svet bo porod tvoj.

6.

Ti bodeš zdej spočela
Od svetiga Duha,
In bodeš nam Sinu rodila,
Jezus imen'vaniga.

7.

Boš brez moža spočela
Sinú Narvikšiga,
Kralja Jakobove hiše
In kraljestva večniga.

8.

To Bog od tebe hoče,
Lahko se to zgodi,
Ker je njemu vse mogoče,
Če se tud ljudem ne zdi.

9.

Ta žegnana Devica
Se nizko perkloni,
De bo božja porodnica,
Si še misliti boji.

10.

Kaj hočem se braniti?
Dekla Gospodova,
Ker sam Bog če dopolniti
Svojo voljo nad menoj.

11.

Ker angel pervoljenje
Marijno je sprejel,
Je veselo poslovenje
Zdajci od Marije vzeli.

12.

Marija božja Mati!
O pros' Boga za nas,
De nam hoče gnado dati,
In ostati sam per nas.

I. Še nekatere pesmi k časti Marije Device.

1.

Bodi tavžentkrat češena,
O Marija rožni cvet!
Teb' enaka ni nobena,
Take nima celi svet.

Kar se koli rožic znajde,
Žlahtna tak' nobena ni,
Sama milost te obdaja,
'Z tebe nam lepo diši.

2.

V tebi se ni madež našel,
Bog Oče te je sadil,
Sveti Duh te je obsenčil,
'Z tebe je Bog Sin cvetil.
Vsi jeziki so preslabi
Tebe, roža! hváliti,
Žlahtna roža! ne pozabi
Na-me, o Marija! ti.

3.

Kadar tebe jez pogledam,
Željno pred teboj klečim,
V svojim sercu in z besedam'
Tvoje gnade poželim,
De me ne boš zapustila,
Mati prave milosti!
Meni od Boga sprosila
Bodeš gnad v obilnosti.

4.

Ti si z gnadami obdana,
Gabrijel to govori,
Od Očeta nam odbrana,
'Z tebe gnada nam gori.

Ti si polna vse dobrote,
O Devica zvoljena!
Spomni se na nas sirote,
Ljuba mati vsmiljena!

5.

Kadar grešnik jez zaslišim,
O Marija! tvoje jme,
Zaupljivo na-te zmislim,
Pravim: Vsmili se čez mé.
Daj ti meni milost najti,
Kadar me vse zapusti,
Bodi moja ljuba Mati,
O Marija! roža ti.

6.

Kadar bodem mogel vmreti,
Dušo dat' nazaj Bogu;
Kadar bodem mogel vzeti
Grešnik od sveta slovó:
Daj mi takrat milo zreči
Té presvete jmena tri:
Jezus, Marija, svet' Jožef!
Se ozrite na-me vi.

II.

1.

○ moj človek! sem perteci,
In povzdigni svoje oči,

Čast Bogu in hvalo zreci
'Z cele duše in moči;
K' nam je Bog Marijo Dvico
K troštu in pomoči dal;
Sebi to nebes kraljico
Je od vekomej odbral.

2.

Bóg odgerne vse zaklade,
Celo svojo visokost,
On ji da obilne gnade
Po nezmerjeni modrost'.
Od skrivnost tih govoriti
Je preslaba moja moč;
Vender hočem te prositi,
O Marija! za pomoč.

3.

O ti kronana Devica!
Nisi sama za-se le
Gnade polna pomočnica,
Tudi za nas verne vse.
Torej k tebi pertecemos
Iz težav z zaupanjem:
Tvoje jmé vesel' zrečemo,
Prosimo s ponižvanjem.

4.

O ti zarja! ti nam svetiš
Po nevarni zdanji pot',
Z božjo gnado nas odrešiš
Iz skušnjav in grešnih zmot:

Ti pomagaj nam v dolini
Našiga popotvanja
Priti k zvoljenih družini
Večniga zveličanja.

5.

K tebi, zjutranja danica!
Se bom grešnik zdej podal,
Bodi moja pomočnica,
Kadar bom per sodbi stal.
Me plaše moje pregrehe,
Trepetam in se bojim;
Vari me v peklenske kehe,
Torej k tebi perbežim.

6.

O vsih angelov kraljica
In častitljiva Gospa!
Sveta božja Porodnica
Vsa češena od Boga!
V vsih britkostih in težavah
Bodi naša srednica,
V hudih žalostnih skušnjavah
Vsmiljena besednica.

III.

1.

○ Marija Rožica,
Zvoljena in žlahtna vsa!
Grešnikov vsih troštar'ca!
Prosi za nas Jezusa,

De nam sveti luč,
Skozi tvojo moč,
Najditi nebeški ključ.

2.

Čez lepoto limbarja
Se, Marija! gor blišiš,
In iz trona vikšiga
Gnade grešnikom deliš,
Kdor te le spozna,
In ti hvalo da,
Dosti trošta vselej 'ma.

3.

Predišeci majaron
'Z vertica nebeškiga!
Kak' je lep tvoj zlati tron
Od življenja svetiga;
Gnada božja da
Lepiga duha,
Vleče k teb' služabnika.

4.

O prežlahtna v'jolica
In prijetna vsim očem!
Silno lepa zvezdica
Svetiš noč in dan ljudem;
Bolj prijazna še
Kakor zvezde vse,
Lepši, kakor solnce je.

5.

O svetilo zvoljeno
Si Marija Dvica ti;
Si od Sina kronana,
Čigar Mati bila si;
Sveti Duh ti da
Perstan iz zlata,
Tebe za nevesto 'ma.

6.

Mati nam perpravljena
'Z svetiga Duha moči!
Bodi vsa pozdravljena,
In oberni k nam oči,
De nam sveti luč,
Skozi tvojo moč,
Najditi nebeški ključ.

IV.

1.

Kaj s' je Bog na svetu zvolil?
Sej si lepšiga ni mogel,
Kakor si Marija Dvica,
Zlo povikšana kraljica
Cele zemlje in nebes.

2.

Kadar je nebo narejal,
In oblake gor' perpenjal:

Si že v duhu žena bila,
Ktero nam je namenila
Milost našiga Boga.

3.

Kadar je vode napravljaj,
In meje morju postavljaj:
Te je Bog odbral Devico,
Svetlo zjutranjo danico,
It' pred Solncam Jezusam.

4.

Preden so gore postale,
Vse doline, silne skale:
Božja milost je sklenila,
De nam bodeš ti rodila
Tega, kter bo rešil svet.

5.

Kar je zemlja sad rodila,
Se je tebe veselila,
Lepa hči Boga Očeta!
In brez madeža spočeta,
Grešnikom namenjena.

6.

V paradižu zasajena,
Žlahtna roža razcvetena!
Si prijetno zadišala,
Svojimu Bogu dopadla
Polna svetiga Duha.

7.

Med usim' ženam' izbrana,
Nam otrokam Mati dana,
Si pred Jezusovim tronam,
Pred usim' božjim' peršonom'
Vsmiljena besednica.

8.

Sveta božja Porodnica!
Bodi naša pomočnica;
Oh, sam Bog te je povikšal,
De bo tvojo prošnjo slišal;
Pros', Marija! zdej za nas.

9.

O dobrotljiva Kraljica,
Vsih svetnikov si svetnica!
Prosi, de bi ne grešili,
Stanovitno pak ljubili
Z željnim sercam Jezusa.

10.

Kadar bomo mogli vmreti,
Od sveta slovó uzeti:
O pomagaj nam, Devica,
K' bo sodila nas pravica
Našiga Zveličarja.

11.

Sprosi nam, preljuba Mati!
De bi Bog nam hotel dati,

De b' se z Jezusam sklenili,
Enkrat gori veselili,
Kjer se znajde sveti raj.

V.

1.

K teb', Marija ljubeznjiva!

Zaupljivo perbežim;

Žalost mi serce zaliva

Od težave, k' jo terpim.

Revna vsa je moja duša,

Ker jo satan vedno skuša;

Kakor lev u njo reži,

In požreti jo želi.

2.

Prosi, o Marija! za-me,

De me Bog ne zapusti,

De me s svojo gnado objame,

In mi grehe odpusti.

Bog te je za mater zvolil,

De pomagaš nam, pervolil

Pravim vernim keršenkam,

Zlasti pak še grešnikom.

3.

Daj skušnjave vse odgnati,

K' jih nam satan naredi;

V dobrim nam daj ostati,

De nas gnada prerodi.

Odleté naj grehi gerdi,
Vedno slabe nas poterdi,
De pred grešnimi rečmi
Var'jemo ušes, oči.

4.

De Boga zvesto spoznamo,
Ljubimo 'z use moči,
Prebival'se v sercu damo
Vsaki dan no vse noči;
Svoje brate prav ljubiti,
Zopernikam odpustiti,
De nas Bog razveseli,
Sprosi nam, Marija! ti.

5.

Ker persili nas natura,
De se enkrat mora vmret',
Kadar pride tista ura,
Zapustiti zdanji svet:
Takrat ti nam stoj na strani,
In sovražnikam ubrani:
Sveti naj poslednji čas
Grešnikam tvoj svet' obraz.

VI. K zornicam Matere božje.

1.

Kater'ga moli in časti
Zemlja, morje in nebo;
Kater vse viža in derži,
Ga rodi Marijn' telo.

2.

Marija Mat' obsenčena
Iz Narvišiga moči!
Preljuba Mati zvoljena
Gospodarja vsih reči!

3.

S ponižno tvojo pomočjo,
Mati izveličana!
Posede tvoje svet' telo
Ohranilnika sveta.

4.

Sam angel božji teb' oznan',
Sveti Duh ti moč deli,
De ta skoz tebe gre na dan,
Ki ga celi svet želi.

5.

Teb', Jezus! Sinu božjimu
Čast in hvala bodi zdej,
Očetu, Duhu svetimu,
Trem peršonam vekomej.

K hvalnicam.

1.

Bod' češena, dvic Devica!
Lepši, kakor zvezde vse!
Si nam pestvala z desnico
Tega, ki te vstvaril je.

2.

Kar po Evi smo zgubili,
Da tvoj mili Sin nazaj;
De bi vsaj nebo dobili,
Ti nam sprosi v svetim raj'.

3.

O ti božja Porodnica!
Gnade polna in časti;
Počastimo to kraljico,
De nas Jezus oživi.

4.

Tebi, Jezus ! čast in hvala
'Z Dvice nam rojenimu,
Vselej se j' Očet' dajala,
Tudi Duhu svetimu.

K večernicam.

1.

Bod' češena, o Devica!
Sveta božja Porodnica!
O Marija, hiša zlata
In nebes presrečne vrata!

2.

Angelu si pervolila,
In Gospodu dekla bila:
Perve Eve jme spreoberni,
Mir zgubljeni nam poverni.

3.

'Z ječe greha nas izpelji,
S pravo lučjo razveseli,
Vse hudo ti nam odpodi,
Pomočnica vernim bodi.

4.

De se Mati nam pokaži,
Jezusa nam potolaži;

Nam je hotel rojen biti,
Tvoj preljubi Sin častiti.

5.

Res, prečudna si Devica,
Vender dobra pomočnica,
Vodi grešnike k pokori,
Serca krotke, čiste stori.

6.

Slabim sprosi svet' življenje,
Srečno vsim od tod hojenje,
De bi Jezusa ljubili,
In veselje večno vžili.

7.

Hvala bod' Bogu Očetu,
Kristusu po celim svetu,
Svetim' Duhu, svet' resnici,
Čast edina svet' Trojici.

K sklepu.

1.

N Device rojen Stvarnik naš!
Po tvoji volji vsmil' se nas;
Podobo hlapca na-se vzel,
Nas milostljivo vse sprejel.

2.

Marija, mati milosti,
In dolgozanašljivosti!

Sovražnike zapodi stran,
Ob smertni uri nas ohran'.

3.

Teb', Jezus! Sinu božjemu,
'Z Device nam rojenimu,

Z Očetam, svetim Duham naj

Bo čast in hvala vekomaj.

V god obletnice cerkveniga posvečenja.

1.

Nebeško mest' Jeruzalem!

O ti zvelični kraj miru!

Iz živih kamnov zidano!

Od zemlje sežeš do nebes,

Nevest' podobno čez in čez,

Od angelov si spremljeno.

2.

Nevesta! lepo srečo 'maš,

S častjo Očeta se obdaš,

Od Ženina se nam blišiš.

Nebes Kraljica in Gospa,
In s Kristusam zavezana,
Nebeško mesto veseliš.

3.

Od dražih kamnov vse svetlé
Odperte vrata vsim stojé ;
Če brumno kdo na svet' živi,
Ta pojde gledati Boga,
In če 'z ljubezni Kristusa
Velike martre preterpi.

4.

Duhovne cerkve Bog zidar
Obilno s križi nas udar',
Odbije nam želje sveta ;
Za večni zid on zdanji čas
Z ljubeznijo perpravlja nas,
V nebesa nas tako ravna.

5.

Razlega petje zvoljenih
Se po nebesih polnjenih
K češenju Trojedinimu,
Sijonske pevce slišimo,
Svoj glas za njim' povzdignemo,
In željno gledamo v nebo.

6.

O kralj nebes ! luč tvoja naj
Navda ta posvečeni kraj,
O pridi semkej stanovat' ;

Obljube delamo zvestó,
Ne nehaj naših sere zato
Z nebeško gnado navdihvat'.

7.

Na temu kraji mi klečé
Ponižno kažemo želje,
Dari te hiše nam dodel',
De tebe za-nje hvalimo,
Slovó od zemlje vzamimo,
In tam bi na stolah sedel'.

Molitev.

O Bog! kater nas posvetiš,
In posvečenje ponoviš
Te hiše teb' odločene;
Usliši prošnje vsaciga
V ta tempelj pridejočiga,
De bodo vse dovoljene.

V god obletnice cerkveniga posvečenja.

1.

Bodi češen in zahvaljen
Z andohtjo današnji dan;
V star' zavezi že postavljen,
In z veseljem praznovan,

Salomon ga je praznoval,
In častitljiv posvečeval,
Ker je celih sedem dni
On dajal Bogu dari.

2.

Mašniki so darovali,
In Leviti orglali,
Hvalo so Bogu dajali,
S pevci so prepevali,
Svete psalme govorili,
Sedem dni Boga častili
Ob cerkvenim žegnanju
V mest' Jeruzalemskimu.

3.

Bog se je 'z nebes perkazal,
Salomonu tako djal:
Milostivo se bom skazal,
Svoje gnade tù dajal.
Moje oči so k vam odperte,
Všesa niso vam zaperte,
Vse veselje jez imam,
Če kdo pros' z zaupanjem.

4.

Kdor želi Boga moliti
Prav spodobno v božji hiš',
Mora zunaj popustiti,
Kar v ta sveti kraj ne sliš',

Vse skerbi, želje posvetne,
Gerde misli al' prevzetne,
Ker zbiral'se vernikov
Ni berlog razbojnikov.

5.

Ako cerkve ne spoštuješ,
Boj se večniga Boga,
Božjo vežo zaničuješ,
Tempelj svetiga Duha.
Če se tù ne boš spokoril,
In Bogu zadosti storil:
Bodi tebi tam gorjé,
Kjer hudobni vsi gore.

6.

Na veselo tukej zbrane
Danes, trojni Bog! poglej,
Milostivo nas ohrani,
Nam domu svoj žegen daj;
Z nam', pred nam', za nami hodi,
Nas zvesto per roki vodi;
Pelji vse v zveličanje,
Kjer bo večno žegnanje.

Molitev.

Bog, kater iz živih kamnov
K svojimu Veličastvu,
In iz zvoljenih kristjanov
Delaš hišo večnosti:

Daj, de, ker je nam ta hiša
Perbežal'se v sredi piša,
Z gnadami duhovnimi
Bomo v nji napolnjeni.

V praznik vsih svetnikov.

1.

Danes gledamo, kristjani!
Z vernim sercam u nebo,
Tam svetniki skupej zbrani
Hvalo, čast Bogu dajo;
Tam Marija svetla vsa
Je pred tronam Jezusa,
Ona prosi s svetim' željam'
Odpušanje grešnikom.

2.

O ve angelske blišave!
Vsi nebeški vojvodi!
Varite nas vi v skušnjave,
K varvanju perpravljeni.
Tam aposteljam žé svet'
Večna luč tol'kanj sto let,
Tam je sveti Janez Kerstnik,
Med usim' nar več' svetnik.

3.

Tamkej gledajo preroki
Jezusovo večno luč;
Tù per živimu potoku
Najdili nebeški ključ.
Oznanili Jezusa
Z lučjo svetiga Duha,
Kar so oznanili zvesto,
Vidijo dopolnjeno.

4

Marterniki so vse dali
Clo življenje in blago;
Polni vere se podali
V grozne martre za nebo;
Zdej pak tam počivate,
Vse sladkosti vživajte;
O sprositi nam, de ne loč'
Od Boga nas pekla moč.

5.

Modri papeži vodili
Cerkev božjiga Sinu,
Škofje, mašniki sadili
Rož'ce svetiga miru,
Mnihi in pušavniki,
Grešniki, spokorniki,
Vdove, dvice in žene
Skupej tam se veselé.

6.

Blagor vam, o čiste serca!

Kjer prostora nima greh,
Satanu je glava sterta,

Jezus se derži na smeh:

Da okušati sladkost,

Čez posvetne velikost' (slajši);

Torej bomo brumno živel',

In za bratami hitel'.

7.

Zdej kraljujete svetniki

Z Jezusam v nebeškim dvor',

Oh, odprite pomočniki

Vrata k zaželeni gor';

Porosite vero nam,

Dajte jo nevernikom,

De nas vodi en sam pastir,

Kjer se vživa večni mir.

Molitev.

Dela, trud in sad terpljenja

Zvoljenih obhajamo,

Se duhovniga življenja

'Z andohti napajamo:

Prosimo zdej, večni Bog!

Vsmiljenje od tvojih rok,

De se verni vsi veselé

Na pomnožene prošnjé.

V praznik vsih svetnikov.

1.

Poglejmo, kristjani! z veselim očesam
Gor' proti široko odpertim nebesam,
Premislimo srečo tih zvoljenih trum,
Njih sladkiga petja razleženi šum.

2.

Čez tavžente solncov v obilni svetlobi
Za vselej odšli so posvetni tesnobi,
Njih sedež je vedno Narvikšiga tron,
Oh, prave zvelične pobožnosti lon.

3.

Vživajte v pokoji po dolgi britkosti
Vi božji svetniki nebeške sladkosti,
Pa ne pozabite v srečnosti svoj'
Na brate na zemlji u terdimu boj'.

4.

Marija pred drugimi vsa spremenjena,
Ponižni in čisti izgled bo češena,
Bodimo le čisti, ponižni, zvesti,
De bomo deležni še njene časti.

5.

Očaki! Boga pred očmi ste imeli,
Lepo ste vi v sredi hudobnih živeli:

Sprosite nam serčno ljubiti Boga,
Bodite nam varhi na stezah sveta.

6.

Preroki, Zveličarja svete trobente!
Delivca vse milosti skoz zakramente;
Sprosite, de tudi mi gremo v nebo,
Perpravljeno zgrevanim sercam samo.

7.

Aposteljni, cel'ga sveta učeniki!
Ste k vervanju bili ljudem pomočniki;
O dajte še vere, zaupanja nam,
In gledat' obličje Gospodovo tam.

8.

O marterniki! smert ste za vero storili,
Vi nam pomagajte, de b' tudi mi bili
Perpravljeni dati življenje in kri
Za Jezusa, kar le ljubezen stori.

9.

O vi spoznovavci, izgledi pokore,
Če tudi b'li slabe mesene nature,
Sprosite nam gnado, posvetne sladkost'
Premagati 'z prave keršanske serčnost'.

10.

O svete in čiste deviške kardela!
Enake b'le angelam, brumnih veselja;

O de b' sramožljivi in čisti mi b'li,
Nedolžni na duši in mirne vesti.

11.

Vi vsi tù na zemlji s težavam' obdani:
K' ste bili preganjani in zaničevani:
Vam sveti, vas greje tam solnce nebes,
Vi jeste že sadje oživnih dreves.

12.

Zdej, božji svetniki! si čmo perzadeti,
Tù brumno živeti, zveličansko vmreti,
De bomo na večno, o bratje! per vas,
Prositate, preljubi! per Bogu za nas.

Molitev.

Poglej, o Gospod! na te naše darove,
O sprejmi ti nas in vesele godove,
De bodo vsim ljubim svetnikom na čast',
In nam obudijo izvoljenih slast.

V spomin vsih vernih duš v vica.

1.

Jez slišim zdihovanje
Iz uniga sveta;
Jez slišim en' jokanje
Bolečiga serca.

Ta glas, k' je slišati,
To vem, de druj'ga ni,
Le mili jok iz vic,
Oh, žalostnih dušic.

2.

Svet' Gregor to spričuje,
De ogenj ravno tist',
K' zaveržene štrafuje,
Tud duše v vicah čist'.
Iz tega gre verjet',
Kaj morajo terpet',
Oh, strašnih bolečin,
Naj bo nam to v spomin.

3.

Kdo silne martre zreče,
Katere tam terpé?
K' jih ogenj strašno peče,
Počutki vsi bole;
Ločenje od Boga
Zlo teza njih duha;
Al' vender jih ljudje
V tih martrah zapuste.

4.

Poglejte, o kristjani!
S prav milim sercam nas!
Prijatli, bližnji, znani!
Usmilite se nas!

Veliko vsak terpi,
Vam dopovedat' ni,
V tim ognji strašnimu
In dolgočasnimu.

5.

V žerjavci zakopani
Po dnevu in po noč'
Mi kličemo kristjane,
Pa vender ni pomoč'.
O vi nevsmiljeni!
Ker vam nič sile ni,
Ne mislite na nas,
Ker vam je kratek čas.

6.

Mi išemo v plamenu
Pokoja in miru;
Oh, de bi se kdo zmenil,
Na nas zdej ozere!
Oh, pomagajte nam,
Odití štrafengam;
Joh nam, joh in gorjé!
Komu le k sercu gre?

7.

Pomagaj sin premožni
Očetu svojimu,
Ker sam je nepremožen
Kaj dat' ubogimu.

Pa ti za njega daj,
Blago je tvoje zdaj;
Ne bodi takiga
Nevsmiljen'ga serca.

8.

In tvoja mat' ti pravi:
Ti pozabljiva hči!
Čez tebe v vsak' težavi
Sim čula vse noči;
Zdej pak jez tù gorim,
Od tebe ne dobim
Molitve, milošnje,
Al' svete maše ne.

9.

Vi stariši ljubili
Ste nas otroke zlo,
De časi smo storili,
Kar je pregrešno b'lo.
Zdej to plačujemo,
In k vam zdihujemo:
Oh, pomagajte nam,
Vsaj svojim ljubljencam.

10.

Vi bratje in sestrice!
Poslušajte naš glas;
Ojstré so naše vice,
Njih sence ni per vas.

Smo vam od našiga
Kaj dali dobriga:
Zdej povernite nam
Resničnim revežam.

11.

Tako še zdej resnično
K nam duše kličejo,
In za pomoč pravično
Tak' dolgo zdihajo;
Kdo nam pak enkrat bo
Odperel svet' nebo,
Če verne duše ne,
Iz vic odrešene?

Molitev.

O Jezus! izveličaj
Ti duše v vicah zdaj,
Se milo k njim perbližaj,
In večni mir jim daj,
Kri tvojih svetih ran
Naj duše v srečni stan
Prestavi, ohladi,
Jim večni mir deli.

V spomin vernih mertvih.

(Dies iræ.)

1.

Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja se bo v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.

Grozni strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik perhajal,
Človek k ojstri sodbi vstajal.

2.

Jela bo trobenta peti,
Mertvim po grobeh grometi,
K sodbi priti jim veleti;
Smert, natura bo stermela,
Kadar bode stvar ož'vela,
K božjimu sodniku hitela.

3.

Bukve bodo pernesene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse in nepoštene:

Bo sodnik tedej se vsedil,
Vse, karkol' je kdo naredil,
Celi svet bo tistokrat zvedil.

4.

Revež, kam se čem podati!
Kje priyatla tam iskati?
Komej dobrim bo obstati.
Kralj nezmerne visokosti!
Rešiš svoje brez vrednosti!
Reši mene v moj' slabosti.

5.

Spomni se, o Jezus mili!
De so za-me te vmorili,
Prosim, tisti dan se vsmili.
Truden hotel si hoditi,
Za-me svojo kri preliti,
Daj k zveličanju to biti.

6.

Daj te 'meti pomočnika,
Svojih duš odrešenika,
Preden vid'mo te sodnika.
De sim kriv, to sam spričujem,
Sam pred sabo se sramujem,
Pa zanesi, Bog! zdihujem.

7.

Rane grešnice zacelil,
Tolovaja si zveselil,
Meni upanje dodelil.
Nisim vreden odpušanja,
Vender Bog pomilovanja
Vari v ogenj me jokanja.

8.

Med ovcé me den' ovčico,
Reši zmed kozlov s'rotico,
In pokliči na desnico.

Ko zaveržene, preklete
Pahnil v ogenj boš ujete,
Deni me takrat med svete.

9.

Sliši prošnjo, Bog! pohlevno,
Dušo glej pobito, revno,
Skerbi za me stvar nevkrevno.

Dan jokanja in trepeta,
Kadar bode razodeta
Sveta misel, in nesveta.

10.

Čez človeške hudobije
Naj se milost tvoja zlije,
In nam madeže omije;
Vernih duše po njih želji
Z večnim miram razveseli,
K sebi, Jezus! jih perpelji.

Od smerti.

1.

 Verna duša! zmisli z mano,
De bo enkrat treba vmret';
Povej, al' je tebi znano,
Kdaj zapustil bodeš svet.
Zdihaš milo,
Ker števila
Sam ne veš od svojih let.

2.

Danes praviš: Drugo leto
Bodem storil to in to:
Jutri te že ni na svetu,
V trugi že ležiš mertev.
To zna biti,
Se zgoditi,
Ako tud ne veš zato.

3.

Le zakaj se daš slepiti
Od sveta goljufniga,
Ker ga moraš zapustiti,
Vse, kar je posvetniga?
Smert ne zbira,
Sploh pobira,
Nič ne čaka starosti.

4.

Drugi bodo to vživali,
Kar si s trudam perdobil,
Te v trohljivi trugi djali
V zemljo, de boš tamkej gnjil.
Ali vstati,
In podati
Se boš mogel k sodbi živ.

5.

Človek! stori sad pokore,
In zapusti grešni stan;
Oh, ne čakaj smertne ure,
Ker ne veš za tisti dan.
Danes meni,
Jutri tebi
Zna bit sodnji list izbran.

6.

Truplo terdno, udje zdravi,
Polni so trohljivosti;
Hitro, hitro se perpravi,
Ker se bližaš večnosti.
Smert ne zbira,
Sploh pobira,
Nič ne čaka starosti.

7.

Zdej pa vsi Boga prosimo,
De nas v gnadi obderži;
Svet hudobni zapustimo,
Vse, kar serce obteži,

De v nebesa
Iz telesa
Duša k Jezusu zbeži.

Zahvalno nedeljo.

1. Zahvalna pesem.

1.

O Bog! teb' hvalo damo,
Gospoda te spoznamo,
De s' Oče vse časti,
Spoznajo vstvarjene reči;
Vse angelske moči, nebo
Teb' vedno slavo, čast dajo;
Kerubim in Serafim
Usi sklenjeni so ž njim.

2.

Svet, svet si, o Bog Sabot!
Na nebu, zemlji, povsot;
Bog Oče, stvarnik svet',
In Sin, ki je odrešil svet;
Tud svet je troštar sveti Duh,
Sveta Trojica en sam Bog;
Tvoje slave b'la in bo
Polna zemlja in nebo.

3.

Tud apostoljska družba,
Prerokov sveta služba,
Poskušen marternik,
Te hvali clo usak svetnik.
Keršanska cerkev tù na svet'
Da hvalo večnimu Očet',
Tudi Sin' edinimu,
Ino Duhu svetimu.

4.

O Kriste, kralj častiti!
In večni Sin Očeta!
De b' rešil nas, ni b'lo
Preslabo teb' Marijn' telo;
Začel za nas terpeti v vert',
Odperl nebo skoz svojo smert;
Zdej na božji si desnic',
Nas boš sodil po pravic'.

5.

Čez verne vse se vsmili,
Ki v tebi smo se vmili,
Svetnikom nas perštej,
In svojo večno čast nam dej.
Gospod! še svoje ljudstvo hran',
Te svoje žegnaj vsaki dan;
Bodi hvala tebi zdej,
Vselej in na vekomej.

6.

Le greha nas obvari,
Po vrednosti ne vdari;
Gospod! usmil' se nas,
Posebno pak na zadnji čas.
Naj tvojo milost vživamo,
Ker terdno na-te upamo;
Na-te upamo vselej,
Nas ni sram na vekomej.

2. Zahvalna pesem.

1.

Hvala bod' Gospod Bogu,
Vse naj te časti z veseljam;
Zemlja se ti perkloni,
In se čudi tvojim delam.
Vselej si pravičen bil,
Vsmiljen in nespremenljiv.

2.

Vse, kar giblje, te časti,
Kerubin' in Serafini;
Širjenih nebes moči,
Angeli na visočini
Padejo, se vzdignejo,
Sveti, Sveti vpijejo.

3.

Svet si ti, Bog Sabaot!
Svet Gospod nebeške vojske;
Dober pomočnik povsot,
Zemlja, morje in nebesa
Vse je tvoja večna last,
Vstvarjena za tvojo čast.

4.

Tebi vsi aposteljni
In navdihnjeni preroki,
Tebe hval'jo zvoljeni
V pesmi novi in visoki,
Marterniki skušeni,
K tvojim' tron' povzdignjenia.

5.

Po vsi zemlji se glase
Vsi razvezani jeziki,
Tebe, Oče! počaste
V cerkvi, mali in veliki,
Tudi tvojiga Sinu
Na nebeškem sedežu.

6.

Tudi svetiga Duha
Naše pamet' učenika;
Kralja slave polniga,
Žalostnim nam pomočnika,
Kter je s tabo božji Sin
In z Očetam Bog edin.

7.

Jezus Sin Očetovi
Zapusti nebes kraljestvo,
De b' oblast hudičovi
Vzel poklicano človeštvo;
Nam da gnado iz nebes
Odrešenje 'z greha zvez.

8.

Zdej zares odperte so
Vernikam nebeške vrata,
Če mi v tebe upamo,
'Mamo per Očetu brata;
Enkrat sodil boš ljudi,
Čas in ura znana ni.

9.

Stoj na stran' služabnikom,
Ker te prosimo ponižno,
Bodi še Zveličar nam,
Vsim odrešenim na križu;
Vzemi nas po zdanjim tek'
V sveti raj, k presladki rek'.

10.

Svoje ljudstvo, Bog! ohran',
Žegnaj z milostnim pogledam,
Pred sovražniki nas bran',
Ker gremó za tvojim sledam:
De se k tebi stegamo,
Tam te večno gledamo.

11.

Zdej pak hočemo vse dni
Tvoje sveto jme častiti;
Tebe vselej sklenjeni
Za vse gnade zahvaliti;
Daj, de bomo zdej prosti
Od pregreh in hudobij.

12.

Vsmili, vsmili se, Gospod!
Daj nam žegen na širjave;
Milost kaži nam povsod,
In preloži vse težave;
Na-te mi zaupamo,
Daj, de nas še sram ne bo.

7. Častimo Boga Očeta in Sina s svetim
Duham.

0. Hvalimo in povikšujmo ga na vekomej.

Molimo.

O Bog! čigar usmiljenja ni konca ne kra-
ja, in dobrot nezmerjeno bogastvo: tebe zavo-
ljo tvojiga presvetiga Veličastva zahvalimo za
prejete darove, in te po tvoji milosti željno pro-
simo, de, ker nam rad dovoliš, kar želimo, nas
nikdar ne zapustiš, ampak za večne darove
perpraviš. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našim.
Amen.

3. Zahvalna pesem za poljske perdelke.

1.

Bog je Judam zapovedal,
De imajo od pervin,
Ktere bo prijetno gledal,
Njemu dati ob novin';
Torej 'z bele moke kvasne
So mu spekli kruha dva,
Dali za darove časne
Iz hvaležniga serca.

2.

B'lo je pred Gospoda djano,
In več takošnih darov,
Od duhovniga sežgano,
Kar je Bog prav rad imel.
Kadar so pak to storili,
Je bil nar svetejši dan;
Vsako leto ponovili,
Binštni praznik imenvan.

3.

Ravno to je nam storiti,
Za perdelke naših njiv,
Danes njega zahvaliti,
Ker je nam tak dober bil.
Res, veliko smo naželi,
Mnogo smo perdelali;
Bodemo lahko živeli,
Tvojo čast prepevali.

4.

Oh, obilno je število
Gnad njegovih in dobrot,
To nas bode veselilo,
Kar nam kaže vsaki kot,
De serce nam poskakuje
Vsaki dan no vsako noč,
Ker z dobrotam' nas obsuje,
S svojo gnado nas pomoč'.

Če je pak slaba létina, se namesti 3. in 4. odrezka
poje, kar zdej pride:

3.

Ravno to je nam storiti
Za perdelke naših njiv,
Danes njega zahvaliti,
Ker je nam tak' dober bil.
Če smo tudi mal' naželi,
Vsiga mal' perdelali:
Bomo vender preživeli,
Tvojo čast prepevali.

4.

Dal nam boš dobrot obilnih,
Truplu našimu terdnost,
Naši duši gnad nevidnih,
V sercu pokoj in sladkost,
De veselo poskakuje
Celi dan in celo noč,
Glasno vsim ljudem spričuje:
Bog je prišel na pomoč.

5.

Torej bodi čast in hvala
Tebi, o dobrotljiv' Bog!
Zaupljivim terdna skala
In podpornja slabih nog.
Vsi jeziki! povišujte
Božjo slavo in oblast;
Ve pokrajne! oznanujte
Vsim stvarem njegovo čast.

6.

Za té gnade gre spoznanje,
Iz hvaležnost' pride dar;
Ponovimo zdaj dar'vanje,
Kaj denimo na altar.
Majhno bomo njemu dali,
Ker Bogu veliko gre:
Vender bo k njegovi hvali,
Če bo zraven tud serce.

7.

Kaj le bomo tebi dali,
Ker nas tak' razveseliš?
K tebi bomo pogledvali,
Dokler nam še podeliš.
To uči nas vera sveta,
Stariši reko mladost':
Gori 'mamo vsi Očeta,
Gori glejte iz britkost.

8.

Željno dete se napije
Materniga živeža,
Rad per materi počije,
Ona var'je reveža.
Tudi mi ne bomo djali:
Kje bo piti? kje bo jest' ?
K tebi bomo pogledvali,
Ohranili čisto vest.

9.

To te prosimo, dodeli
Svojo sveto gnado dej,
De bi zopet hvalo peli
Drugo leto osorej:
De bi tù živeli srečno
Vselej, kakor zapoveš;
Tam te pa vživali večno,
Rešeni od časnih tež.

V. K. V. B. Č.

Nejine dele, ne nappis
Maleriga zivna, idet
Rad per mater postis
Opa var je revna
Tudi mi ne domo dila
Kje do bil? kje do jest?
K tobi domo pogledali
Ohranili dlate vasa

3.

To te prosimo, dobeli
Njeje aveto grada deli
De bi vobeti hvata polni
Drugo leto hotej: amirant
De bi in živeti srečno jui
Vasoj, kakor vnaprejšnjaj
Tam to pa vživati srečno
Hrešni od časnih težav
Vasoj, kakor vnaprejšnjaj

Slab in čud in jui
Ker nas tale ravno
K tobi domo pogledali
V. K. V. B. C.

Slab in čud in jui
Ker nas tale ravno
K tobi domo pogledali
V. K. V. B. C.

KAZAVEC

pesem v godove in praznike celiga leta.

	Stran.
P redgovor	1
Vvod	11
Pešem per sveti maši	17
V praznik sv. Miklavža škofa	25
V praznik čistiga spočetja Device Matere Marije	30
Odgovori per cerkvenih molitvah na sveti večer	34
Perva božična pesem	38
Druga božična pesem	44
Tretja božična pesem	48
Četerta božična pesem	50
Peta božična pesem	52
Šesta božična pesem	57
V praznik sv. Štefana, perviga martern.	59
V praznik nedolžnih otročičev	62
V god obrezovanja Gospoda našiga Jezusa Kristusa	66
V god svetih treh kraljev, ali razglašenja Go-	
spoda našiga Jezusa Kristusa	70
V god presladkiga imena Jezusa	75
V praznik očiševanja Device Marije ali v svečnico	79

Za žegnovanje sveč in per procesii	81
Pepelnično sredo	85
Od pepelnične srede	87
Od posta	91
Od Kristusoviga terpljenja	110
Per križevim potu	117
Od pokore	129
Od Kristusoviga terpljenja	132
V praznik svetiga Jožefa, ženina Device Matere	
Marije	134
V praznik oznanjenja Device Matere Marije	138
Veliki četertik	142
Od Kristusoviga križanja	145
Očitovanje	148
Veliko saboto	152
Od Kristusoviga od smerti vstajenja	154
V god vnebohoda našiga Gospoda Jezusa Kristusa	158
V god vnebohoda našiga Gospoda Jezusa Kristusa	162
Binšno nedeljo	166
Za binšne praznike	168
V god presvete Trojice	171
I. V god svetiga Rešnjiga Telesa	174
II. V god svetiga Rešnjiga Telesa	176
III. V god svetiga Rešnjiga Telesa	178
IV. V god svetiga Rešnjiga Telesa	182
V. V god svetiga Rešnjiga Telesa	184
VI. V god svetiga Rešnjiga Telesa	188
I. Od svetiga Obhajila	198
II. Od svetiga Obhajila	199

III. Od svetiga Obhajila	201
IV. Od svetiga Obhajila	203
V. Od svetiga Obhajila	207
VI. Od svetiga Obhajila	209
VII. Od svetiga Obhajila	211
VIII. Od svetiga Obhajila	213
IX. Od svetiga Obhajila	215
X. Od svetiga Obhajila	217
V praznik sv. aposteljnov Petra in Pavla . . .	224
V praznik sv. aposteljnov Petra in Pavla . . .	226
V praznik vnebovzetja Device Marije	228
V praznik vnebovzetja Device Marije	231
V praznik svetih angelov varhov	233
V praznik rojstva Device Matere Marije . . .	236
V praznik presladkiga imena Marije	239
V nedeljo svetiga roženkranca	242
V praznik oznanjenja Device Matere Marije . .	245
I. Še nekatere pesmi k časti Marije Device . .	247
II. Pesem k časti Matere božje	249
III. Pesem k časti Matere božje	251
IV. Pesem k časti Matere božje	253
V. Pesem k časti Matere božje	256
VI. K zornicam Matere božje	258
K hvalnicam	259
K večernicam	260
K sklepu	261
V god obletnice cerkveniga posvečenja . . .	262
V god obletnice cerkveniga posvečenja . . .	264
V praznik vsih svetnikov	267

	Stran.
V praznik vsih svetnikov	270
V spomin vsih vernih duš v vicah	272
V spomin vernih mertvih	277
Od smerti	280
Zahvalno nedeljo	282
2. Zahvalna pesem	284
3. Zahvalna pesem za poljske perdelke	288

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000320745

